

தமிழ் நண்பர்கள்

தமிழும் தமிழ் சார்ந்த நண்பர்களும்..

ஓன் டீயு

செந்திர மாதம் ரிஜல் வருடம்

tamilnanbargal.com

இம் மின் இதழில் ...

சித்திரையே வருக!.....	4	சிறேகிதியுடன் தனிமையில் சில நிமிடங்கள்.....	42
குப்பைத்தொட்டி (குழந்தையின் குமுறல்).....	5	காதல் அரக்கனே!!.....	43
பாராளுமன்றத் தேர்தலும் சில படிப்பினைகளும்.....	6	காதல் உனக்கு ஒரு விளையாட்டு.....	44
கவுரவ பிச்சைக்காரர்கள்!.....	9	ஆத்திசூடியை மாற்றி ஆங்கிலச்சூடி படி.....	47
இயற்கையின் தீர்ப்பு.....	10	சீலானின் ஒப்பாரி.....	48
'தன்'மானத்தமிழா!.....	10	திசைமாரும் திருப்பங்கள்.....	50
தேசக் காதல்.....	12	கவிப்பயணம்.....	52
சாம்ராட் சமயுத்தன்.....	13	அருள்தரும் ஆயிரம் தமிழிசைப் பாடல்கள்.....	54
கணக்குகள்.....	14	சமையல்: பருத்தித்துறை வடை/ தட்டைவடை.....	55
கவிதைக்குறள் திருக்குறள் தெளிவுரை.....	15	கறை படிந்தது.....	56
நல்லவனாக நடிக்கிறோம் ....!!!.....	16	எழுத்துப் பூக்கள்..!!.....	56
அம்மா என்றழைக்காத.....	19	தோழி நீ தான் என்று.....	57
இறைவா சொல்வாயா ???.....	20	மாயை.....	60
தமிழாலயம்.....	21	பில்லா III: பில்லா Vs டிராகுலா.....	62
வருட வழி(விழை)யும் மனதின் துளிகள்! - 3.....	22	மனுசனாக கொஞ்சம் திருந்து.....	63
பள்ளியில் குழட்டும் பசுமையும் சுத்தமும்.....	23	விதவைத் தமிழ் ...!.....	64
பெண் மனம் என்பது.....	24	கவிதையும் நானும்.....	64
பத்து மாதம்.....	25	யானைகள் சுருங்க.....	65
தீயாய்ச்சடும் தீவிரவாதம்.....	26	நின்னோடு என் நினைவுகள்.....	67
வயலும்(இல்லை), வாழ்வும்(இல்லை).....	28	சமையல்: செட்டிநாடு புளி குழம்பு/பூண்டு குழம்பு....	68
மாற்றுத்திறனாளிகளை நோக்கி ஓர் மன மாற்றம்.....	29	உறவைத் தேடும் உயிர் - 15.....	69
(தமிழ்)தாய்க்கு ஆற்றும் கடமை.....	30	மறுபடியும் பிறப்பாயோ எனக்காய்.....	70
அவள் வேசி அன்று.....	32	போட்டியோ போட்டி!.....	72
காதலால் காதல் செய்கிறேன் உயிரே...!!!.....	33	என்றும் என் தோழியவள்.....	73
அம்மா.....	35	பிறவிப் பயன்.....	74
இனியிங்கு இடமில்லை.....	37	எளிய முறையில் த்யானம்.....	75
கண்ணீர் தேசம்.....	39	பாதணித்துவ உழவர் ஆட்சி.....	77
பெண்ணொருத்தி புலம்புகிறாள் 5.....	40	இது என்ன மரம்.....	78

வணக்கம் நண்பர்களே!

தமிழ் நண்பர்கள் இணையதளத்தில் ஆர்வமுடன் பங்கேற்று தங்கள் படைப்புகளை பகிர்ந்தும் நட்புறவாற்றியும் தமிழைக்கொண்டாடும் அனைவருக்கும் வணக்கம்.

இம்மீன் இதழ் மூலமாக அனைவரையும் சந்திப்பதில் மகிழ்கிறோம். இந்த சித்திரை இதழில் தமிழ்ப்புத்தாண்டு, அன்னையர் தினம், தொழிலாளர் தினம், பதிவுப்போட்டி முடிவுகள் என பல சிறப்புகள் அடங்கியிருக்கிறது. அனைவரும் படித்து மகிழவும்.

தமிழ் நண்பர்கள் தளத்தில் தொடர்ந்து புதிய வசதிகளை அறிமுகப்படுத்தியும் பிழைகளை அறிந்து திருத்தியும் வருகிறோம். பிழை காண்பின் தயவுடன் தெரிவிக்கவும்.

இணைந்து செயல்படுவோம்.

அனைவர் வாழ்வும் தமிழுடன் நலமாகட்டும்.

சித்திரையே வருக!

பெங்களூர்

சித்திரையே! சித்திரையே!
இத்தரையின் நிலை காண
ஐய வருடத்து சித்திரையே
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
பனிரெண்டு மாதம் கருக்கொண்டு
பிறக்கும் குழந்தை நீ..
தமிழ்த் தரணியில் தவழ
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
குழந்தைப் பருவத்தே
குதுகலிக்கும்
வண்ணத்துப்பூச்சி தட்டான்
பொன்வண்டு பிடித்து
விளையாட நினையாமல்
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
கல் தோன்றி மண் தோன்றா
காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்தகுடி
தமிழ் குடியின் முகம் காண
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்
செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே
எனும் உயர்தனிச் செம்மொழி
ஊசலாடும் நிலை காண
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
உலகத்தை உறவாக்கிய

கூட்டுக்கும்பங்கள் கூண்டுக்கிளிகளாக
பட்ட நிலை காண
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
அண்ணல் நடந்த அன்பான
அகிம்சைப் பாதையில்
அழகழகாய் கண்ணிவெடிகள்
பார்த்து அடியெடுத்து
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
பச்சைப் பட்டாடை இழந்து
பரதேசி கோலமாய் நிற்கும்
பூமித்தாயைப் பார்க்க
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
சிகரத்திலிருந்த உழவு
சீர்குலைந்து சிதிலங்களாக
சிறுமைப்பட்ட நிலை காண
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
நிலவரி கட்டி
விளைவித்த நிலங்களில்
வரி வரியாய் வளர்ந்துள்ள
கட்டிடங்கள் வனப்பு காண
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
தாய்மொழி தெரியாத சேய்கள்
போதையிலும் புகையிலும்
அமோகமாய் அரும்(பு)பருவத்தில்
துரும்புடன்

வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
வள்ளுவரும் கம்பரும்
வனவாசம் போயாச்சு
பில்கேட்சம் பிரேக்டேன்சும்
வீட்டிற்குள் வந்தாச்சு
விரைவாக
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
சோம்பலெனும்
நித்திரையில் நீந்தும்
இத்தரை இளைஞர்கள்
உறக்கம் களைய
ஊசி வார்த்தைகளுடன்
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
இவர்கள்
வியர்வை சிந்தா வீரர்கள்
காச நேர உழைப்பை
வீணடிக்கும் இவ்வீணர்களுக்கு
ஏணியில் ஏறும் ஏறும்புகளைக்
காட்ட
வருகவே ! வருகவே!

★

சித்திரையே! சித்திரையே!
நல்லவர் ஒருவர் உள்ளேல்
அவர்பொருட்டு பெய்யும் மழை போல்
நல்லவர்களுக்காக
வருடந்தோறும் விரைந்து
வருகவே ! வருகவே!

★

பாராளுமன்றத் தேர்தலும் சில படிப்பினைகளும்

வினோத் கந்திபாடு

இதற்கு நேர் மாறாக, மோடியை ஆரம்பத்திலேயே அறிமுகப்படுத்தி பிரச்சாரத்தை ஆரம்பித்தமை, குஜராத் வளர்ச்சியையும் முன்னிலைப்படுத்தியமை, மோடி பேச்சின் தெளிவுத்தன்மை, அந்தந்த பிராந்திய பிரச்சனையை மக்களிடம் சுட்டிக்காட்டி தீர்வு காண விழைந்தமை, மாநில அரசுகளை அவைகளைத்துச்செல்லும் போக்கை வெளிப்படுத்தியமை, இந்தியாவின் வளர்ச்சியை தேர்தல் அறிக்கையில் காட்டியமை, சமூக இணையதளங்கள் மூலம் இளைஞர்களை ஈர்த்தமை போன்ற பல காரணங்கள் மோடி வெற்றிக்கு காரணமாக கூறப்படுகிறது.

தீர்க்கமான மூன்றாவது அணியை ஏற்படுத்த தவறிய மற்ற கட்சிகளும் பாஜகவின் வெற்றிக்கு காரணமாக அமைந்துள்ளது.

தேர்தல் தேதி அறிவிக்கப்பட்டதில் இருந்து இப்போது வரை அறிக்கைப்போருக்கும் கலகலப்பிற்கும் விவாதங்களுக்கும் பஞ்சமே இல்லாமல் சமூக வலைதளம் உட்பட அனைத்து ஊடகங்களிலும் அனல் பரப்பி பரபரப்பையும் ஏற்படுத்திய இந்திய பாராளுமன்ற தேர்தல் தற்போது முடிவுகள் வெளிவந்த பின்னும் பரபரப்பிற்கு குறைவில்லாமல் மேலும் ஆர்வத்தை தூண்டியிருக்கிறது.

இங்கே பல கேள்விகள் விவாதங்களுக்கான முன் வைக்கப்படுகிறது.

பாஜக பெற்ற வெற்றி மோடி என்ற தனிமனிதருடைய வெற்றியா அல்லது பாஜகாவின் வெற்றியா? காங்கிரஸ் மீது கொண்ட மக்கள் வெறுப்பா? ஆம் ஆத்மி கட்சியின் எழுச்சி என்னானது? மோடி அலை தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாமல் போனதற்கு என்ன காரணம்?

ஜனநாயகத்தில் வெற்றி தோல்வி என்பது சாதாரணம். தொடர்ந்து ஒரே கட்சி ஆட்சி செய்தால் அது ஜனநாயக ஆட்சியாக இருக்க வாய்ப்பு குறைவு. அந்த வகையில் பத்தாண்டு ஆட்சி செய்த காங்கிரஸை மாற்றுவதற்கான மக்களின் தீர்ப்பாக இத்தேர்தல் முடிவுகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

இருந்தாலும் தோற்ற கட்சிகள் கூறும் சம்பிரதாய பேச்சான மக்களின் தீர்ப்பை ஏற்கிறோம் வெற்றி பெற்ற கட்சிக்கு வாழ்த்துகள் என்று கூறி காங்கிரஸ் விலக முற்பட்டாலும் அதன் படு தோல்வி கசப்பானது.

காங்கிரஸின் தோல்விக்கு காரணம் அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. மக்கள் விரோத போக்கு, கோடிக்கணக்கான ஊழல்கள், ஊழல்வாதிகளை சட்டத்திலிருந்து காப்பாற்றும் தன்மை, காங்கிரஸின் மூத்த தலைவர் ராஜீவ் காந்தி பெயரிலேயே கறுப்புப்பணம், கைப்பாவை பிரதமர், பொருளாதார வீழ்ச்சி, பிரதமர் யார் என்று தெளிவுபடுத்தாமை, ராகுலின் தெளிவற்ற பேட்டிகள், குடும்ப வாரிசு அரசியல், சரியான கூட்டணி இல்லாமை, பிராந்திய கட்சிகளின் வளர்ச்சி போன்ற பல காரணங்கள் உண்டு.

காங்கிரஸின் பிரதமர் மன்மோகன்சிங் ஒரு பொருளாதார மேதை என்று கூறப்பட்டாலும் இந்தியாவின் பொருளாதார வீழ்ச்சி ஏற்படையதாக இருக்கவில்லை. அதே சமயம் ஆட்சி மாற்றம் வரப்போகிறது என்று தேர்தலுக்கு பிந்திய கருத்துக்கணிப்பு வந்தபோதே சென்செக்ஸ் பங்கு வர்த்தகத்தில் இந்திய பண மதிப்பு உயரத்துவங்கிவிட்டிருந்தது புதிய ஆட்சியின் மீது வர்த்தக நிறுவனங்கள் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையையும் எதிர்பார்ப்பையும் வெளிப்படையாக காட்டுகிறது. ஆட்சிக்கு வரும் முன்னரே இந்திய பண மதிப்பை உயர்த்திவிட்டிருக்கிறது பாஜகா.

இதை இந்திய ஊடகம் மட்டுமல்லாது வெளிநாட்டு ஊடகங்களும் குறிப்பாக சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

மோடி வரப்போகிறார் என்று தெரிய ஆரம்பித்தவுடனே அமெரிக்காவும் பிரிட்டனும் மோடியை ஆதரிக்க ஆரம்பித்துவிட்டன. இப்போது பாகிஸ்தான் சீனா போன்ற நாடுகளும் மோடியின் ஆட்சியில் நட்பு கொண்டாட விரும்புகிறது. சீனாவின் முதலீடு பெருமளவில் இந்தியாவில் வர மோடி அரசு உதவும் என சீனா நம்புகிறது.

குஜராத் கலவர விவகாரம் காரணமாக மோடிக்கு விசா மறுத்த அமெரிக்கா, மோடி பிரதமர் வேட்பாளர் என அறிவிக்கப்பட்ட உடனேயே விசா வழங்குவதை பரிசீலிப்போம் என்று தானாகவே கூறி வந்தது. இப்போதோ நிச்சயமாக விசா

வழக்கப்படும் என்பதை டைம்ஸ் பத்திரிகை உறுதி கூறுகிறது. அது மட்டுமல்லாது பராக் ஓபாமா மோடியை வாழ்த்தியதோடு மட்டுமல்லாமல் அமெரிக்காவுக்கும் அழைத்துள்ளார்.

இதற்கு ஒரு படி முன்னே சென்று ஜெர்மனியோ, மோடிக்கு விசாவே தேவையில்லை எப்போதும் மோடியை வரவேற்க ஜெர்மனி தயாராக இருக்கிறது என்று கூறிவிட்டது.

இவை, உலக நாடுகளின் தலைவர்களிடம் நட்புறவை பேணும் அரசியல் நாகரீகம் என்று எடுத்துக்கொண்டாலும், உலகின் மிகப்பெரிய ஜனநாயக முன்னோடியாக இருக்கும் இந்திய ஜனநாய முறையிலான மக்களின் முடிவுக்கு உலக நாடுகள் கொடுக்கும் மரியாதை என்றும் கொள்ளலாம்.

மேலும், குஜராத் அதிக அளவில் வெளிநாட்டு முதலீட்டை தன் பக்கம் இழுத்து மேம்படுத்தியது போல இனி இந்தியாவில் அதிக அளவு வெளிநாட்டு முதலீடுகள் கிடைக்கும் என வெளிநாடுகள் நம்புகின்றன.

மோடி வித்தை என்று ஏதுமில்லை என்றும், குஜராத் வளர்ச்சி என்பது வெறும் மாயை என்றும், மோடி குஜராத் குற்றவாளி என்றும், மதவாதம் இந்துத்துவ பயங்கரவாதம் என்றும், மோடி வந்தால் சிறுபான்மையினர் பாதிக்கப்படுவார் என்று கவலைப்பட்டும், பாஜகவிற்கு எதிராக அனைத்து கட்சிகளுமே முழுமையாக பிரச்சாரம் செய்துவிட்டன. அவ்வளவு ஏன் 'தி இந்து' பத்திரிகை கூட இதே பரப்புரைகளை திரும்பத்திரும்ப தன் கட்டுரை மூலம் வெளியிட்டது. ஆனாலும் அவற்றையெல்லாம் தாண்டி மோடி வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் என்றால் இந்த வெற்றியும் காங்கிரசின் தோல்வியும் ஆராயப்பட வேண்டிய விசயங்கள்.

அவ்வளவு ஏன் முஸ்லீம்கள் அதிகம் உள்ள காஷ்மீரிலேயே அதுவும் காஷ்மீரின் சிறப்பு அந்தஸ்தை ரத்து செய்வோம் என்று கூறிய பின்னும் அங்கே மோடி வெற்றி பெற்றிருப்பதை ஆராயாமல் இருக்கவே முடியாது.

சும்மா இருந்த மோடியை 16 விற்பவர் என்று எதிர்கட்சிகள் உசுப்பி விட அந்த பந்தையே கடைசி வரை பிரச்சார யுக்தியாக அடித்து நடைபாதை வியாபாரிகளின் மனதில் இடம் பிடித்ததில் ஆரம்பித்து புயல் பிரச்சாரம் வரை தன் பிரச்சார கடமையை செவ்வனே செய்து வெற்றியடைந்திருப்பது நியாயமானது.

தலைவருக்குப்பிறந்தால் தான் தலைவராக முடியும் என்றோ குடும்பத்தில் உள்ளவரை வைத்து தானும் அரசியலில் முன்னுக்கு வந்துவிடலாம் என்ற வாரிசு சாதி அரசியலை ஒழித்து

ஒரு 16 விற்புகொண்டிருந்தவர் இந்திய பிரதமர் ஆக முடியும் என்பதை உறுதி செய்வது தான் உண்மையான ஜனநாயகம். அந்த வகையில் பாஜகவின் அரசியல் தன்மை ஜனநாயகமானது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

...

ஆம் ஆத்மி

காங்கிரசுக்கு பரிதாபப்பட்டு எந்த பலனும் இல்லை, பரிதாபப்பட வேண்டிய ஆள் ஆம்ஆத்மி கட்சியின் அர்விந் கெஜ்ரிவால் தான்.

அண்ணா ஹசாரேவின் எழுச்சியை நன்றாகவே சமயத்தில் பயன்படுத்தி கட்சி ஆரம்பித்து முதல் அடியிலேயே

தமிழ் நண்பர்கள்

காங்கிரசுக்கு நெற்றியடி கொடுத்து டெல்லியில் ஆட்சியை கைப்பற்றி அனைவரையும் திரும்பிப்பார்க்க வைத்து தன் அரசியல் எதிர்காலத்திற்கு நல்ல அடித்தளம் போட்டுக்கொண்டு முதலமைச்சர் நாகாலியில் அமர்ந்த அர்விந் கெஜ்ரிவால் அடுத்த நகர்வில் மக்களின் நாடித்துடிப்பை அறிய தவறியது பலத்த அடியாக போய்விட்டது.

எந்த காங்கிரசுக்கு எதிரான மக்கள் வெறுப்பை வாக்காக மாற்றி வெற்றி பெற்றாரோ அதே காங்கிரசுடனே கூட்டணி வைத்து டில்லியில் ஆட்சி அமைத்த போதே மக்கள் மனதில் ஆம்ஆத்மியின் மீது இருந்த நல்மதிப்பு போய் இதுவும் சராசரி அரசியல் கட்சிதான் என்ற எண்ணம் வர ஆரம்பித்துவிட்டது. அப்போதே அவர் சுகாரித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் தன்னுடன் இருந்து கோஷம் போடுபவர்கள் தான் மக்கள் என எண்ணி ஏமாந்து விட்டார்.

அதுவுமில்லாமல் தலைவர்கள் அனைவருமே தங்கள் வெற்றியை உறுதி செய்ய வெற்றி வாய்ப்புள்ள தொகுதியை தெரிவு செய்து போட்டியிடுவார்கள். ஆனால் கெஜ்ரிவாலோ மோடியை நேரடியாக எதிர்த்து போட்டியிட்டு தன் தோல்வியை தேடிக்கொண்டார். ஆனால் அந்த தைரியம் பாராட்டப்பட வேண்டும்.

அவர் டெல்லி முதலமைச்சராகவே இருந்திருக்கலாம். இப்போதோ அரசியல் நகைச்சுவையாக பார்க்கப்படும் நிலைமைக்கு அவர் மட்டுமல்ல அவரது கட்சி ஆட்களும் வந்திருக்கிறார்கள். மோடி வெற்றி பெற்றால் மொட்டை அடிப்பேன் என்று சொன்ன மானுஷ்ய புத்ரன் என்ன செய்கிறார் என்று தெரியவில்லை.

ஆம் ஆத்மியின் புரட்சி பேச்சுகள் இனி எடுபடுவது சந்தேகம் தான்.

...

தமிழக அரசியல்

எப்போதுமே திமுக மற்றும் அதிகமுக என்ற வட்டத்திற்குள் சுற்றும் தமிழகமும், கம்யூனஸ்ட் மற்றும் காங்கிரஸ் என்ற வட்டத்திற்குள் சுற்றும் கோளமும் தேசிய அரசியலில் இருந்து தனித்து பார்க்கப்பட வைக்கின்றன தேர்தல் முடிவுகள்.

கருத்துக்கணிப்புகளை பிந்தள்ளி அதிக

இடங்களை அதிமுக பெற்றிருப்பது ஆச்சரியம். மற்ற இடங்களில் காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு அலையை பாஜக பயன்படுத்திக்கொண்டதைப்போல தமிழகத்தில் அதிமுக காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு அலையை நன்றாக பயன்படுத்திக்கொண்டது என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

தமிழகம் இன்னும் திராவிட கட்சிகளின் கோட்டை தான் என்பதை தமிழக மக்கள் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

தேசிய அளவில் மூன்றாவது கட்சியின் இடத்தில் அதிமுக முத்திரை பதித்திருக்கிறது. சரியான நேரத்தில் கம்யூனிஸ்ட்களை கழட்டி விட்டு தன் பலத்தை தனியாக நின்று நிரூபித்திருக்கிறார் ஜெ. இல்லையென்றால் கூட்டணி கட்சியை வளர்த்துவிட்டதாகவே இந்த வெற்றி அமைந்திருக்கும்.

ஊடகங்களில் மோடி அலை என்று பெரிதாக பேசப்பட்டாலும் தமிழகத்தைப்பொறுத்தவரை மோடி படு தோல்வி என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அந்த கண்ணோட்டத்தால் மட்டுமே ஏன் தோல்வியடைந்தது என்று ஆராய்ந்து செயல்பட முடியும்.

மோடி ஆட்சிக்கு அதிமுக ஆதரவளிக்கும் என்று அறிக்கை விட்ட மலைச்சாமியை உடனடியாக தன் கட்சியில் இருந்தே தூக்கியது மோடியின் பெண் உருவமே ஜெ எனவும் இருவரும் கூட்டணி சேர்ந்துவிடுவார்கள் என்ற எதிர்கட்சியின் பரப்புரைக்கும் அடியாக அமைந்திருக்கிறது.

திமுகவின் மீது இருந்த மின்வெட்டு வெறுப்பு ஜெ அரசு மீதும் நிறையவே மக்களுக்கு இருந்த போதும் தமிழகத்தில் மோடி அலை வீசவில்லை லேடி அலை தான் வீசுகிறது என்று பிரச்சாரித்த ஜெ அதை முடிவுகளில் நிரூபித்திருந்தாலும் அது லேடி அலை அல்ல ஒவ்வொரு வாக்குக்கும் இருநூறு முதல் ஐநூறுவரை பணப்பட்டுவாடா செய்த பண அலை தான் என்று எதிர்க்கட்சிகள் குற்றம் சாட்டுவதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கவே செய்கிறது. ஆனால், பணம் வாங்கிய கட்சிக்கே வாக்கு போடும் அளவிற்கு தமிழக மக்கள் நேர்மையானவர்களா என நினைக்கும் போது தமிழகத்தில் ஜனநாயகத்தின் எதிர்காலம் குறித்து வருத்தமே வருகிறது.

மீனவர் பிரச்சனை, கங்கை காவிரி நதிநீர் இணைப்பு இவையெல்லாம் தமிழக மக்களுக்கு பிரச்சனையாக இல்லையா என்பதே இப்போது கேள்வி.

தேமுதிக விஜயகாந்தின் பிரச்சாரம் நல்லதை விட கெட்டதை தான் அதிகம் செய்திருக்கிறது. அவரது பேச்சை ஒரு பத்துநிமிடம் கேட்டால் அவருக்கு வாக்கு போட வேண்டும் என நினைத்திருந்தவர்கள் கூட மனம் மாறி இவருக்கு வாக்கு

போட வேண்டுமா என யோசிக்க ஆரம்பித்துவிடுவார்கள் என்று கூறியவர்கள் உண்டு.

ஆனால் விஜயகாந்தின் மனைவி பிரேமலதாவின் பிரச்சாரம் மிகவும் சிறப்பாக நேர்த்தியாகவும் கேட்கக்கூடியதாகவும் இருந்தது. பிரேமலதாவின் பேச்சுத்திறமையை பயன்படுத்திக்கொள்வது தேமுதிகவிற்கு நல்லது.

வைகோவின் தனித்துவத்தைத்தாண்டி, தமிழர் நலனுக்காக மோடியுடன் சண்டை போட்டாவது நலத்திட்டங்களை பெற்றுத்தருவேன் என்று வைகோ பிரச்சாரம் செய்த பின்னும், பாஜக ஆட்சியில் வைகோ மத்தியில் முக்கிய முடிவுகளை எடுக்கக்கூடிய இடத்தில் இருப்பார் என அக்கட்சி தலைவர் ராஜ்நாத் சிங் உறுதி கூறிய பின்னும், தமிழர் நலனை முன்னிறுத்தி போராடிவரும் வைகோ தோல்வியடைந்திருப்பது தமிழ் மக்களுக்கு ஏமாற்றமே. வைகோ இந்த தருணத்தில் மிகவும் நுணுக்கமாக சுய பரிசோதனை செய்து கொள்ள வேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

விஜயகாந்தோ வைகோவோ தமிழகத்தில் தன் உண்மை பலம் என்ன என்பதை உணர்ந்து வரும்காலத்தில் செயல்பட்டாக வேண்டும். அதற்கு இத்தேர்தல் உதவி செய்திருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இந்த இரண்டு கட்சிகளை விட தமிழகத்தில் பாமகவிற்கு செல்வாக்கு இருக்கிறது என்பது ஆச்சரியமே.

மத்திய ஆட்சியின் தேவையெல்லாம் தீர்ந்த பின் மத்திய கூட்டணியில் இருந்து வெளியே வந்தால் காங்கிரஸின் மாசு தன் மீது ஓட்டாது என நினைத்தது திமுக, ஆனால் மக்களை ஏமாற்ற முடியவில்லை. அதுவுமில்லாமல் ஸ்டாலின் நன்மைக்காக அழகிரியை கட்சியில் இருந்து விலக்கி தீமையை தேடிக்கொண்டது திமுக தலைமை. திமுகவிற்கு எதிரான வாக்குகளை அழகிரியின் அறிக்கையிலிருந்தும் திமுக நன்றாகவே தேடிக்கொண்டது.

தன் கட்சிக்காரர்கள் மீது இருக்கும் வழக்குகளை சமாளிக்க ஏற்கெனவே காங்கிரசை வைத்து ஆதாரங்களை இல்லாமல் செய்துவிட்டிருந்தாலும் இனி திமுக என்னச்செய்யப்போகிறது என்பதை பொறுத்திருந்து தான் பார்க்க வேண்டும்.

நீலகிரியில் அதிக நோட்டா வாக்கு பதிவாகியிருக்கிறது. அதாவது 2G அலைக்கற்றை ஊழல் புகழ் ராசாவுக்கு எதிரான அலை பாஜக விளையாட்டில் இல்லாததால் நோட்டாவில் அதிகரித்திருக்கிறது. பாஜக வேட்பாளர் குழப்பாமல் இருந்திருந்தால் அங்கே ஒரு வெற்றி கிடைக்க வாய்ப்பிருந்திருக்கும்.

...

உய்யவ பீதகங்காறர்கள்!

நினைவு அழைப்பு

அம்ம...அம்ம...

வாழ் 470000 வர் அழைக்கேட்டு,

நெருக்கடி நீடிக்கப் படுக

கோடை வாயை நெருக்கினேன்.

அம்ம...

நாளைக்குப் பின்புறம் அருகே

நினைவு நெருக்கடி உடை அழைப்பு

உருவெடுத்து அழைக்க உய்ய வணக்கம்...

... அழைப்பு அழைப்பு ...

வித்தியாசமான குமரி

தமிழகத்தில் காங்கிரசுக்கும் பாஜகவுக்கும் ஆறுதலான விசயம் குமரி மட்டுமே.

குமரியில் எந்த கட்சி வருகிறதோ அதுவே மத்தியிலும் வரும் என்ற கணக்கு இம்முறையும் பொய்க்கவில்லை. ஆனால் பொய்க்கும் வாய்ப்பு மிகவே இருந்தது. காமராஜ் என்ற தலைவரை மட்டுமே வைத்து காங்கிரசின் கோட்டையாக இருக்கும் குமரி என்னைக்கேட்டால் இம்முறையும் அது காங்கிரஸ் கோட்டையாகவே இருக்கிறது என்றே சொல்வேன். கிருத்துவர்களின் வாக்கு பிளவுபட்டதே பொன்.ராதாகிருஷ்ணன் வெற்றிக்கு காரணமாக அமைந்திருக்கிறது.

இதில் மிகமுக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய விசயம் கூடங்குள போராட்ட தலைவர் உதயகுமாரின் படு தோல்வி.

கூடங்குள எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் அத்தனை கடலோர மக்களையும் இணைத்து நடத்தப்பட்ட போராட்டமும் அவரது பேச்சும் ஆம் ஆத்மியின் எழுச்சியும் சேர்ந்து மற்ற கட்சிகளை விட மிகப்பெரும் பலம் குமரியில் உதயகுமார் பெறுவார் என்ற எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. அதுவுமில்லாமல் குமரியில் கிருத்துவர்களின் பலம் அதிகம். இதை வைத்தே இங்கே திமுக, அதிமுக, கம்யூனிஸ்ட், ஆம் ஆத்மி என அனைத்து கட்சிகளும் கிருத்துவ வேட்பாளர்களை களம் இறக்கிவிட வாக்கு பிளவு ஏற்பட்டு அது உதயகுமாருக்கோ ராதாகிருஷ்ணனுக்கோ சாதகமாக வரலாம் என்ற

எதிர்பார்ப்பும் உடைபட்டிருக்கிறது.

கடற்கரை மக்களின் பலமாவது உதயகுமாருக்கு இருக்கும் என்று பார்த்தால் பெரிய ஏமாற்றம். அவருக்கு வெறும் பதினைந்தாயிரம் வாக்குகள் தான் கிடைத்திருக்கிறது. குமரியில் பாஜகா, காங்கிரஸ், அதிமுக, திமுக, கம்யூனிஸ்ட்டைத்தாண்டி ஆறாவது இடத்திற்கு ஆம் ஆத்மி தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆம் ஆத்மி கட்சிக்கு கடற்கரை மக்களும் சேர்ந்து பெரிய ஆப்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

தமிழகத்திலும் கேரளாவிலும் அதிக வெற்றி இல்லாத போதும், கட்சி பாரபட்ச மின்றி பழிவாங்கும் நடவடிக்கை இன்றி அனைத்து மாநிலங்களுடன் சேர்ந்து இந்தியாவின் ஒட்டு மொத்த வளர்ச்சிக்காக பாடுபடுவேன் என மோடி தெளிவுபடுத்தியிருப்பது ஆறுதலான விசயம்.

பிராந்திய கட்சிகள்

இத்தேர்தலில் தேசிய கட்சிகளை விட பிராந்திய கட்சிகள் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. முக்கியமாக அதிமுக, திரிணமூல் காங்கிரஸ், பிஜே ஜனதாதளம், சிவ சேனா போன்ற கட்சிகள் வளர்ச்சியை பதிவு செய்திருக்கின்றன. தேசிய கட்சியாக அடையாளம் காணப்படும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் கிடைக்காத வளர்ச்சி இது. அதே போலவே தெலுங்கானா போராட்ட வெற்றியின் பிரதிபலிப்பாக தெலுங்கான கட்சிகளுக்கும் வாக்கு கிடைத்துள்ளது.

மாநில கட்சிகள் வளர்ச்சி பெறுவது ஜனநாயகத்திற்கு நல்ல அடையாளம். இதனால் ஒவ்வொரு மாநிலமும் வளர்ச்சியை காணும்.

...

மோடி வெற்றி பெற்றது பெரிய விசயமல்ல, மோடிக்கான உண்மையான சவால் பிரதமர் பதவியில் தான் இருக்கிறது. இதை அவரே பிரச்சாரத்தின் போது என்னிடம் ஒரே இரவில் இந்தியாவை மாற்றிவிடும் வித்தை ஏதுமில்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்.

இதுவரை வீசிய அலை முக்கியமல்ல, அறுபதாண்டுகளாக காங்கிரஸ் செய்த பொருளாதார சீரழிவுகளையும் இந்தியாவின் கட்டமைப்பையும் சீர் செய்ய அவர் எடுக்கப்போகும் முடிவும் அதன் விளைவுகளுமே நிஜமான மோடி அலையை வீச்ச்செய்யும்.

முக்கியமாக பாஜகவின் அத்தனை பக்க தேர்தல் அறிக்கையையே விட, கறுப்பு பணத்தை மீட்டெடுத்து, தேசிய அளவில் நதிநீர் இணைப்பை ஏற்படுத்தி விவசாய மற்றும் நீர் பிரச்சனையையும் மின்சார பிரச்சனையையும் தீர்த்தாலே மக்கள் மதிக்கும் அரசாக பாஜக அரசு அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உலகின் மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாட்டின் தேர்தலை முடிந்தவரை சிறப்பாக நடத்திமுடித்த தேர்தல் ஆணையத்திற்கு நன்றிகள். வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு வாழ்த்துகள்.

இயற்கையின் தீர்ப்பு

ஸப் (௭) ௨௦௧௬

மலையிலிருந்து சலசலவென அருவி விழுந்து வேகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அந்த பகுதியில் உயரமான மரங்களும், அடர்த்தியான புல்வெளியுமாக இருந்தது. அங்கங்கு வண்ணப்பூக்கள் பூத்து காற்றில் தலையசைத்துக் கொண்டிருந்தன. அந்த அழகான பகுதியில் எல்லா விலங்குகளும் ஒன்று கூடி யாருக்காகவோ காத்திருந்தன.

திடீரென்று மின்னலொன்று வெட்டியது. அந்த இடம் முழுவதும் பிரகாசமானது.

ஜொலிக்கும் வண்ண உடையில், தலையில் கீரிடமும் கையில் மந்திரக் கோலுடனும், சிறகடித்து பறந்து வந்து தரை இறங்கினாள் தேவதை. எல்லா விலங்குகளும் வணங்கின. 'என்னை அழைத்ததற்கான நோக்கம் என்ன'? என்று கேட்டது தேவதை.

கூட்டத்தின் நடுவே தும்பிக்கையை தூக்கி பிளிறிக்கொண்டு வந்த யானை 'தேவதையே வணக்கம், இப்ப என்ன நடக்குதுன்னு தெரியுமா? இந்த மக்கள் உயர உயரமா இருக்க மரங்களையும், காடுகளையும் அழிச்சிக்கிட்டே வர்றாங்க. இப்படியே போனா காடே இல்லாமல் போயிறும், இத தடுக்கனும் தேவதையே' என்றது.

ஓடிக்கொண்டிருந்த தண்ணீரிலிருந்து குதித்து வந்தது ஒரு குட்டி மீன் 'தேவதையே நீர் நீராவே இல்ல. எல்லாம் கருத்துப் போச்சு. இப்ப தண்ணீர் ஒடுறது இல்ல, சாக்கடையும், தொழிற்சாலை கழிவும் கலந்து ஒடுது' என்றது.

அடுத்து வந்தது குயிலக்கா, 'நான் பாடுறதுக்கு முன்னாடி, தோட்டம், தோப்பெல்லாம் இருந்தது. ஆனா இன்னைக்கு அதெல்லாம் குறைச்சிருக்க, அப்படியே பாடுனாலும் என் பாட்டு கேட்கிறது இல்ல, ஒரே இரைச்சல் சத்தமா தான் கேட்குது' என்றது.

இப்படி ஒவ்வொரு விலங்குகளும் தங்களது குறைகளை கூற, அமைதியாக கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள் தேவதை.

இறுதியாக 'இயற்கை பாதுகாக்க வேண்டும்' என்று எல்லா விலங்குகளும் ஒருமித்த குரலில் கூறின. 'நான் பார்த்து கொள்கிறேன்' என்று சிறகடித்து தேவதை கிளம்பினாள்.

மறுநாள் அந்த நாட்டு அரசனின் கனவில் தோன்றினாள். தோன்றி தனது ஐந்து விரல்களை காட்டினாள். பின் கடைசி இரண்டு விரல்களை மடக்கினாள். மீதியுள்ள முதல் மூன்று விரல்களையும், பாதுகாப்பாக வைத்து மறைத்தாள்.

'தன்' மானத்தமிழா!

கீழ்க்கட்டு.கேள்யா

தமிழிலேயே பெயர் வைப்போம்!
நம் பிள்ளைகளுக்கு.
தமிழை இழக்காமல் கொடுப்போம்!
நம் சந்ததியருக்கு.

குழந்தைக்கு முதலில்
தமிழுமுது ஊட்டுவோம்!
குழந்தையின் முதலமுதல்
தமிழாக இருக்கட்டும்!

பாட்டி சொல்லும் கதைகள்
பைந்தமிழாக இருக்கட்டும்!
பேத்தி பாடும் பாடல்கள்
செந்தமிழாக தவழட்டும்!

பணம் சம்பாதிக்க
பத்துமொழியும் கற்கட்டும்!
குணம் சம்பாதிக்க
தாய்மொழியை அறிந்திட்டும்!

சுயமாக சிந்தித்திட
சொந்தமொழி வேண்டுமடா!
தன்மானம் வளர
தாய்மொழி தேவையடா!
ஏட்டறிவு பட்டம்பெற
எழுத்தறிவு வேலைபெற
கல்விகேள்வி பெற
செந்தமிழைத் திற!

தமிழை யாரும்
தாழ்த்திடவும் முடியாது!
தமிழை யாரும்
மறந்திடவும் முடியாது!
'டயில'ரென்று சொல்லிக்'கொல்லும்'
நம்மைத் தவிர..

இரவில் கண்ட கனவிற்கு அர்த்தம் தெரியாமல் குழம்பிப் போனான் அரசன். ஊரில் உள்ள அனைவரையும் அழைத்து விளக்கம் கேட்டான். யாருக்கும் தெரியவில்லை.

கடைசியாக ஒரு பெரியவர் விளக்கம் சொன்னார். ‘5 விரல் - ஐம்பூதம் (நீர், நிலம், காற்று, நெருப்பு, ஆகாயம்) கடைசி இரண்டை தவிர்த்து விட்டால், மீதியுள்ளது நீர், நிலம், காற்று தான். இம்மூன்றும் கெட்டுப்போகாமல் பாதுகாக்க வேண்டியது உன் கடமை’ என்றார்.

அரசனும், அமைச்சர்களும் ஒன்று கூடி பல்வேறு திட்டங்களை தீட்டினர். காடுகள் அழிப்பதை தடுப்பது. ஆபத்து தரும் தொழிற்சாலைகளை மூடுவது. பிளாஸ்டிக் பொருளை தவிர்ப்பது. நச்சு காற்று வெளியேறுவதை நிறுத்துவது, இரைச்சலை குறைப்பது, அணு ஆயுதத்தை எதிர்ப்பது என முடிவு செய்தனர்.

சில நாட்கள் கழித்து, சில அமைச்சர்கள் ‘நமது திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், நமது நாடு வளர்ச்சியில் பின்னால் போய்விடும். அறிவியல் வளர்ச்சி பெறாது’ என்றனர்.

அரசன் யோசிக்க ஆரம்பித்தான், ‘நீண்ட நேரத்துக்கு பிறகு தேவதை கூறியதை விட்டுவிடுவோம்’ என முடிவு செய்தான்.

சில ஆண்டுகளில் நாடு நவீனமயமானது, வளர்ச்சி பல மடங்கானது. மக்கள் அறிவியல் வளர்ச்சியால் மாறிப் போயிருந்தனர். ஆனால் இயற்கை வளம் குறைந்து கொண்டே வந்தது.

பால் போல ஓடிய தண்ணீர், சாக்கடையும் தொழிற்சாலை கழிவுமாக ஓடியது.

குடியிலோசை கேட்ட காற்றில், காதை கிழிக்குமளவு இரைச்சலாக இருந்தது.

ஆலமரமும், வேல மரமும் நின்ற இடத்தில், உயர உயரமான கட்டிடமும் மாளிகையுமாக இருந்தது.

சிலமக்கள் மட்டும் வீடுகளில் மழைநீர் சேகரிப்பு, மரம் வளர்ப்பது, பிளாஸ்டிக் தவிர்ப்பு, விவசாயிகளுக்கு முன்னுரிமை, நீர் நிலை பாதுகாப்பு என இயற்கை நேசித்தனர்.

நாட்கள் செல்ல செல்ல இயற்கை மிகவும் மோசமானது. தேவதை அரசனிடம் சென்று எச்சரித்தாள். அரசன் அதை கண்டுகொள்ள வில்லை.

நாட்டில் மழை பெய்வது கொஞ்ச கொஞ்சமாக குறைந்தது. தண்ணீர் பற்றாக்குறையானது. நாடு வறண்டு போனது. புதுப்புது நோய்கள் வந்தது. அரசனும், மக்களும் அளவுக்கதிமாக கஷ்டப்பட்டனர்.

திடீரென்று பெருமழை பெய்தது. நாடு முழுவதும் தண்ணீராக நிரம்பியது, மக்கள் அனைவரும் தண்ணீரில் தத்தளித்தனர்.

அந்நேரம் சிறகடித்து பறந்து வந்த தேவதை இயற்கையை நேசித்தவர்களை மட்டும் தூக்கி சென்றது. வெள்ளத்தில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த அரசன், ‘காப்பாத்துங்க’... காப்பாத்துங்க’... என்று கத்தினான். தேவதை அவனை கண்டு கொள்ளவில்லை.

கடைசியாக தேவதை அவனைப் பார்த்து சொன்னது

“கடவுள் எப்போதும் மன்னிப்பார்

மனிதன் எப்போதாவது மன்னிப்பான்

ஆனால், இயற்கை ஒருபோதும் மன்னிக்காது, தண்டித்து விடும்” என்றது.

‘இயற்கையை பாதுகாக்க தவறியது என்னுடைய தவறுதான்’ என்று உயிரை விட்டான் அரசன். இயற்கையை பாதுகாக்க தவறிய அனைவரும் அழிந்து போனார்கள்.

மூப்பு படம்

படம்: லீலோஜ்

நீங்கள் நீங்கள் ரெட்டி ரெட்டி படங்களை இனிதேயுங்கள்
அனுப்பி வைக்கலாம்.

தேசக் காதல்

வாழ்க்கைக்குக் கவிதை

அவனது மடல் அது!
இல்லை! இல்லை!
நான் அவசரமாய்
மறுக்கிறேன் .
அவன் மனம் தானது !

அவளுக்கான
அந்த மடலில் என்னையும்
பங்கு கொள்ளவைக்கும்
அவன் பெரிய உள்ளம்
சிறிய பந்தியை பகிர்ந்து .

அவளுக்கு அவன்
பிரியமுள்ள காதலன்.
எனக்கு நேசம்
நிறைந்த நண்பன்.

காவலரணில்
கண் விளித்திருந்திருப்பானோ ..?
கடுங்குளிரில் நடுங்கி
நலிந்தே எழுதியிருப்பானோ ..?

அவகாசம் கிடைத்த
நொடிகளில் அனேகமாக
வரைந்திருக்கலாம் .
கொஞ்சம் கிறுக்கலாக
அவன் கையெழுத்து!

பசுமதல் பூனை வரைக்கும்
நலம் விசாரிக்கும்
அவன் பாசத்தின் விசாலத்தை
எப்படிச்சொல்ல ..?

முற்றத்துச் செம்பருத்தி
கொல்லையில் ஆமணக்கு
எல்லையில் கார்த்திகைக்
கொடிகளையெல்லாம்
அந்த உயிராயுதத்தை

அணைத்தபடியே நலம்கேட்டு
எழுதி இருக்கிறானே!!!

தன் உறவுகள் முதல்
பக்கத்து ஊர் கடைசி
மனிதர்வரை எப்படித்தான்
நினைவில் வைத்து
நலம் கேட்க முடிந்தது அவனால்!

விழிகளை விரிய வைக்கும்
சில வசனத்தை கண்டேன்.
நெரிசல் கொண்டு நிற்கும்
இந்தக் களமுனையில்
தடைகளை உடைக்கையில்
என் உயிர் போகலாம்!

வாழ்ந்துகொண்டே
போராடுதலை அல்ல .
போராடிக்கொண்டே
வாழ்ந்தலை நேசிக்கிறேன் .

வா! அன்பே ..
வீழ்ந்து போன பின்
என் துப்பாக்கி ஓயக்கூடாது ..
அங்கே உனக்கும் ஓய்வு
கிடைத்தால்
வா ! வந்தென்
கல்லறையின் அருகில் தூங்கு.
சுதந்திரக்காற்று இந்த
பூமியில் வீசுகையில்
மறுபிரவி எடுத்து வருவோம் .

இப்போதெல்லாம் அவர்கள்
விதைக்க பட்ட நிலத்தின்
அருகுள்ள தெருக்களை
கடக்கையில் அந்த
உண்மை காதலர்களின்
தேசக் காதல் என்
நெஞ்சில் வீரிகிறது

சாம்ராட் சம்யுக்தன்

வேங்கோன்

பாகம் 3 - 2. எதிர்பாரா தாக்குதல்

நாகவனத்தினுள் நுழைந்து ஒரு வீரனைக் கொன்று தன் முதல் கணக்கைத் துவங்கிய ரவிவர்மன், பொழுது புலர்ந்ததும், அரண்மனைக்கு வேலைக்குச் செல்வோரின் கூட்டத்தினுள் கலந்திருந்தான். சாதாரண பாமரன் ஆடையை உடுத்தி வலது தோளில் துணிப்பையைச் சுமந்தபடி சென்றுகொண்டிருந்த அவனது மனம், இரவு நடந்த நிகழ்வு, ஆண்டாள் என்று பெயர்கொண்ட பெண்ணின் சந்திப்பு, அயோத்தியவன ஆட்களிடம் அவர் தன்னைப் பற்றிப் பரிந்து பேசியது, அவர்களும் மறுமொழி கூறாமல் தனக்கு உதவி செய்தது என எல்லாவற்றையும் எண்ணிப் பார்த்தபோது அவர் சாதாரண பெண் அல்ல என்பதை மட்டும் புரிந்துகொண்டான். அவரைச் சந்தித்து ஒரு நாள் கூட இன்னும் முழுமை அடையவில்லை, அதற்குள் எத்துணை பெரிய உதவியை நமக்கு புரிந்திருக்கிறார் என்று ரவிவர்மன் எண்ணும்போது ஆண்டாளின் மீது பக்தியும் நன்மதிப்பும் உண்டானது.

இது ஒரு புறம் இருக்க கூட்டம் அரண்மனையை நெருங்க நெருங்க அவன் உள்ளம் கிலி அடைந்தது. வியர்வை அவன் உடல் முழுதும் பரவி அவனது பய சாயையை வெளிக்கொண்டு வந்தது. அவ்வப்போது வீதியினில் நாகவன வீரர்கள் குதிரையில் சென்றுகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அக்கூட்டத்தினரை ஏளனப் பார்வையோடும் இகழ்ச்சி புன்னகையோடும் கடந்து செல்லும்போது தன்னை நோட்டமிடுவது போல் தோன்றியது அவனுக்கு.

பொழுது புலர்ந்தும் கதிரவனின் ஒளி பூமியில் இன்னும் சஞ்சரிக்கவில்லை. வானத்தில் படர்ந்திருந்த லேசான கார்மேகங்கள் சூரியனின் கதிர்களைப் பூமியில் நுழையவிடாமல் தடுத்துக்கொண்டிருந்தன. ஆங்காங்கே மழைத் துளிகள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றாமாய் விழ, ரவிவர்மனின் மேலும் சில மழைத் துளிகள் விழுந்து அவன் உடலைக் குளுமைப்படுத்த எண்ணித் தோற்றுப் போய்க் கொண்டிருந்தன. சரியாக இரண்டு நாழிகைகள் நடந்த கூட்டம் அரண்மனை முகப்பை அடைந்தது.

முகப்பின் மேல் வீரர்கள் வேல் தாங்கிக் காவல் புரிந்தனர். அவர்களின் கூரிய விழிகள் கூட்டத்தினரை நோக்கின. கோட்டைக் கதவுகளைத் திறந்து கூட்டத்தினரை உள்ளே வர வழி ஏற்படுத்தினர். கூட்டமும் சலனமற்ற நதி போல உள்ளே நுழைந்தது. கதவைத் திறந்து விட்டவர்கள் எல்லோர் முகங்களையும் நோக்கினர். ரவிவர்மன் தன் தலையை வேறு பக்கமாய்த் திருப்பிக்கொண்டு அவர்கள் பார்வையிலிருந்து மறைந்து போனான். கதவைத் திறந்து விட்டவர்கள் அங்கிருந்து தங்கள் வேலையைப் பார்க்க நடையைக் கட்டினர்.

மெல்லிய நிம்மதிப் பனி ரவிவர்மன் மனதினை நனைத்து

அவன் பதற்றத்தைச் சிறிதளவு தணித்தது. அது நெடுநேரம் நிலைக்கவில்லை. அயோத்தியவன அடிமைகள் ஆளுக்கொரு திசைகளில் செல்லும்போது ரவிவர்மன், தான் எந்தப் பக்கம் செல்வதென்று குழம்பித் திணறி விட்டான். அதை கோட்டை சுவரின் மேலிருந்த வீரன் கண்டுகொண்டான். ரவிவர்மனின் நடவடிக்கைகள் வீரனுக்கு சந்தேகத்தைத் தூண்டிவிட்டது. அருகிலிருந்த வீரனுக்கு சமிக்ஞை செய்தான். 'என்ன?' என்பது போல் பார்வையால் கேட்டான் இரண்டாவது வீரன். முதல் வீரன் ரவிவர்மனை நோக்கி ஜாடை காட்டினான். 'சந்தேகமாக இருக்கிறது' என்று கண்களை உருட்டினான். இரண்டாம் வீரன் ரவிவர்மனை நோக்கினான்.

ரவிவர்மன் அடிமைகளின் பின்னால் சென்றுகொண்டிருந்தான். அவ்வப்போது தன் மேல் யார் கண்ணாவது பதிந்திருக்கிறதா என்று நோட்டமிட்டபடியே சென்ற அவன் மேல் இரண்டாம் வீரனுக்கும் சந்தேகம் எழுந்தது. முதல் வீரனைப் பார்த்து ஆமோதிப்பதாய்த் தலையசைத்துவிட்டு கோட்டை சுவரிலிருந்து இறங்கி ரவிவர்மனை நோக்கிச் சென்றான். கையில் வாள் ஒன்றைத் தயாராக வைத்துக்கொண்டபடி ரவிவர்மனை நோக்கி விரைவாக நடந்தான். கைக்கெட்டிய தூரம் வந்ததும் தான் அந்த திடுக்கிடும் திருப்பம் நிகழ்ந்தது. யாரும் எதிர்பார்க்காத திருப்பம் அது.

திடீரென்று, ஒருவன் ரவிவர்மன் மீது பாய்ந்து சரமாரியாக அடிக்கத் துவங்கினான். யோசிக்கக் கூட நேரம் கொடுக்கவில்லை ரவிவர்மனுக்கு. மின்னல் தாக்குதலை எதிர்பார்க்காததால் தரையில் விழுந்து பாதி மயக்க நிலைக்குச் சென்றான். 'யார் தன்னைத் தாக்கியது?' என்று அவன் தன் கண்களை எதிரே இருந்தவன் மீது செலுத்தினான். கொலைவெறி முகத்தோடு விஜயன் ரவிவர்மனின் முன்னால் நின்றுகொண்டிருந்தான். ரவிவர்மனுக்குக் கோபம் துளிர்த்து மலையாய் உருவெடுத்தது. விஜயனை தாக்க எழுத் தொடங்கியபோது, ரவிவர்மனை மீண்டும் கீழே தள்ளி தன் கையிலிருந்த குதிரையை அடக்கும் சாட்டையால் அவன் உடலைப் பதம் பார்த்தான். ரவிவர்மன் வலியால் துடித்தபடி புரண்டான். ஆனாலும் விஜயன் அடிப்பதை நிறுத்தவில்லை. ரவிவர்மனின் உடலில் சாட்டை பட்ட இடமெல்லாம் சிவந்து கன்னிப்போனது. இனியும் பொறுமை அவசியமில்லாதது என்றுணர்ந்த ரவிவர்மன் விஜயனைத் தாக்கி கீழே விழச் செய்தான். இருவரும் உருண்டனர். அந்தக் காட்சியை அரண்மனையே வேடிக்கை பார்த்தது.

ரவிவர்மனைப் பின்தொடர்ந்து வந்த வீரனுக்கோ என்ன நடக்கிறது என்று ஒன்றுமே புரியவில்லை. இப்படியே இவர்களை யுத்தம் செய்ய விட்டால் ஒருவன் நிச்சயம் கொல்லப்படுவான் என்று பதறி அவர்களைப் பிரிக்க எண்ணி சில வீரர்களை உதவிக்கு அழைக்க, கண நேரத்தில் வீரர்களும் ஓடி வந்து அவர்களைப் பிரித்தார்கள். ஆயினும் அவர்களின் உஷ்ணம் அடங்கவில்லை. மீண்டும் போரிடத் துடித்தனர்.

ரவிவர்மனைப் பின்தொடர்ந்த வீரன் இருவரையும் அதிகாரப் பார்வையோடு நோக்கி, "எதற்காக சண்டையிட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அதுவும் எங்கள் முன்னால்? உயிர் பயம் இல்லையோ?" என்று உறுமினான்.

கணக்குகள்

உதேயம் மகேந்திரன்

கணக்குகள் சரிதான்
விடைகள்தான்
விர்த்தியாசமாய் விடிகின்றன.

பள்ளி முதல்வரின்
ஒன்றுவிட்ட
சித்தப்பாவின்
சிபாரிசில்
எம் மகனுக்கு எல்கேஜி.
யில்
உட்கார இடம்
கிடைத்தது.

காலை மட்டுமல்ல
மாலை முழுவதும் படிப்பு
பின்பு கணீவு கொடுக்கும்
கண்ணி படிப்பு.

கணக்காய் நேரம் ஒதுக்கி
கணக்கீடுகளை உள்நிரப்பி
ரசீதோடும் ரசீதின்ரியும்
பணம் செலுத்தியதில்
கல்லுறா இயந்திரம்
என்ஜினியராய் துப்பியது.

மகனை மாப்பிள்ளையாக்க
பெண் தேடலில் பெண் குவியலுக்கிடையில்
தரம்பிரித்து ஒதுக்கி
சல்லடையாய் சலித்தபோது
டாக்டருக்கு மாமனாரானேன்.

சந்தோசம் நீட்டி
தோல்விகள் கழித்து
வாழ்க்கையை வகுத்து
வாழ்ந்து முடிந்ததில்
நவாய் மீதமிருந்தது
சிபாரிசின்றி
மகன் வாங்கித்தந்த
முதியோர் இல்லத்தில் இடம்தான்.

கணக்குகள் சரிதான்
விடைகள்தான்
விர்த்தியாசமாய் விடிகின்றன.

விஜயன் திமிறினான். "விடுங்கள்! அவனைக் கொல்லாமல் விடமாட்டேன்!" என்று முரண்டுபிடித்தான்.

"எதற்காக அவனைத் தாக்கத் துடிக்கிறாய்?" என்றான் வீரன் விஜயனிடம்.

"என்னை விடுங்கள்! அவன் உயிர் இன்று என் கையில்" என்று கொதித்தான் விஜயன்.

"கேட்ட கேள்விக்கு பதிலைச் சொல். இல்லையென்றால் தண்டனைக்குள்ளாவீர்கள்" என்று மிரட்டினான் வீரன்.

"எனக்கிருப்பது ஒரே ஒரு புது ஆடை. மற்ற ஆடைகளெல்லாம் பழையவை. புது ஆடையை இவனிடம் துவைக்கக் கொடுத்தேன். அதனைக் கிழித்து விட்டான். எங்கே நான் பார்த்து விடப் போகிறேனோ என்று பதுங்கி பதுங்கி அரண்மனைக்குள் வந்தான். என்னிடமிருந்து தப்ப முடியுமா? சரியாகப் பிடித்துவிட்டேன்"

விஜயன் அவ்வாறு கூறிக்கொண்டிருக்கும் போதே ஒரு பெரியவர் வந்தார். ரவிவர்மனைப் பார்த்து பதறினார். "ஐயோ! மகனே, ஏன் இத்துணை பரிதாபமாகக் காட்சி தந்துகொண்டிருக்கிறாய்?" என்று ரவிவர்மனிடம் கேட்டார்.

ரவிவர்மன் ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தான்.

"வாங்க பெரியவரே. உங்கள் மகனை நம்பி என் ஆடையை கொடுத்ததற்கு நல்ல பரிசு கொடுத்துவிட்டான். பாருங்கள்!" என்று தன் கிழிந்த ஆடையை பெரியவரிடம் காட்டினான் விஜயன்.

அதைக் கண்ட பெரியவர் ரவிவர்மன் மேல் கோபம் கொண்டு அவன் முதுகிலேயே அடிக்கத் துவங்கினார். "என் மகனாடா நீ? நம் குலத் தொழிலை கெடுக்க வந்த பாவி" என்று பழித்தபடி அடித்தார்.

வீரன் தடுத்தான். "என்ன பெரியவரே! இப்போது தான் அடி வாங்கி அடங்கியிருக்கிறான். நீங்களும் ஆரம்பிக்கிறீர்களே?"

"என்ன ஐயா செய்வது? தாயில்லா பிள்ளையென்று செல்லம் கொடுத்து வளர்த்தேன். அதுவே எனக்கு பகையாகி விட்டது. பொறுப்பில்லாதவனாக மாறி விட்டானே" என்று வெம்பினார் பெரியவர்.

ரவிவர்மனுக்கு மயக்கம் வராத குறை தான். பேச்சு கூட எழாமல் நடப்பதைப் பரிதாபமாக வெறித்துக்கொண்டிருந்தான். சுற்றியிருந்த அயோத்தியவன் ஆட்களும் பெரியவருக்கு ஒத்து ஊதினார்கள். "பெரியவரே, அன்றைக்கே நான் சொன்னேனே. அப்போதே உங்கள் பையனை அடித்து வளர்த்திருந்தால் இப்போது இந்நிலை ஏற்பட்டிருக்குமா?" என்று ஏளனக் குரலில் ஒருவன் பேசினான். மற்றவர்களும் அவனுக்கு பக்கவாத்தியம் வாசித்தார்கள்.

பெரியவர் அழத் தொடங்கினார். வீரனுக்கோ சங்கடமாகப் போனது. "பெரியவரே, சிறு பிள்ளையென்றால் அப்படித்தான்" என்று ஆறுதல் கூறினான்.

அப்பொழுது கூட்டத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு சுந்தரி வந்தாள். கூட்டத்தினரைப் பார்த்து, "இங்கே என்ன நடக்கிறது?" என்று கேட்டுக்கொண்டே பெரியவரையும் ரவிவர்மனையும் மாறி மாறி நோக்கினாள்.

வீரன் சுந்தரியிடம், "அது ஒன்றும் இல்லை அம்மணி. சிறு பிரச்சனை. அதுவும் தீர்ந்தாகி விட்டது" என்றான்.

**கவிதைக்குறள் திருக்குறள்
தெளிவுரை...**
பெரியவரை...

அறம், இரண்டாம் அதிகாரம் - வான்சிறப்பு

17. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந்
தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின்.

மேகத்து மழைநீர்
தான் சேராவிட்டால்
கடலும் கடலாகா...
எழில்மேகம் கருந்திரண்டு
மழையெனும் தன்னீர்
தராது எப்போதும்
கலைந்து நின்றால்
பரந்த கடலும்
நிறைந்து இல்லாது
குறைபடத் தோன்றும்
குளம் போலவே...

18. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு

மழையோசை வராதுபோனால்
பூசையொலி கேட்காது உலகில்....
வானமெனும் தாய்
மழையெனும் பால்
வார்க்காது போனால்
வானுலாவும் தேவரும்
பூவுலக தெய்வம் என
களிப்பறும் பூசைவிழா
நடவாது நிற்கும் நிலத்திலே....

19. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

கொடுத்தலும் இருத்தலுமில்லை
வான் கொடுக்காதாயின்.....
தானத்தில் சிறப்பதும்
தவத்தில் இருப்பதும்
இல்லாது நிற்கும்
கொடைதரும் மழை
மண்ணிற்கு வாராது நிலைத்திடின்
அறமிரண்டும் வாழ்விற்கு
அரணாகும் நிலையும் மாறும்
அந்நிலை கொண்ட மழையால்...

"தீரந்தாகி விட்டதல்லவா? பிறகு எதற்கு கூட்டமாக நின்றுகொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று சினத்துடன் கத்தினாள் சுந்தரி. அனைவரும் கலைந்து சென்றனர்.

"பெரியவரே, என் ஆடையைத் துவைக்கக் கொடுத்தேனே. என்ன ஆனது?" என்று அதிகாரத் தோரணையில் கேட்டாள் சுந்தரி.

"இதோ இருக்கிறது தாயே!" என்று தன் துணிப்பையை எடுத்து அதில் ஒரு பட்டாடையை எடுத்துச் சுந்தரியிடம் நீட்டினார் பெரியவர்.

அதை வாங்கி, சரியாகத் துவைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்கின்ற கவனத்தில் புதைந்தாள் சுந்தரி. அதையெல்லாம் கவனித்துக்கொண்டே சென்றான் வீரன். ரவிவர்மனின் மீது அவனுக்கிருந்த சந்தேகம் பனியாய் உருகிப் போனது. சிறிது நேரத்தில் எத்துணை வசை மொழி வாங்கி விட்டான் என்று தனக்குள் சிரித்துக்கொண்டான். மீண்டும் பெரியவரையும் ரவிவர்மனையும் நோக்கினான்.

அந்தப் பெரியவர் சுந்தரியிடம் கெஞ்சிக்கொண்டிருந்தார். "தாயே! எனது மகனுக்கு என் தொழிலைச் சரி வரச் செய்யத் தெரியவில்லை. அவனுக்கு அரண்மனையிலேயே வேறு ஒரு வேலை கொடுத்துவிடுங்கள். அப்போதாவது பொறுப்பு வருகிறதா என்று பார்க்கிறேன்" என்று மன்றாடினார். சுந்தரியும் ரவிவர்மனை கூர்மையான விழிகளில் துளைத்து, "சரி" என்று கூறினாள்.

பெரியவருக்கு நிரம்ப சந்தோசம். ரவிவர்மனை இறுதியாக ஒரு முறை தழுவி, "எப்படியோ கரைசேர்ந்து விட்டாய். மீண்டும் எந்தப் பிரச்சனைக்குள்ளும் சிக்காதே" என்று அவ்விடத்தைச் சுற்றி ஒரு முறை துழாவும் பார்வையை வீசி அங்கிருந்து சென்றார். அவர் பேசியவிதம் ரவிவர்மனுக்கு மேலும் குழப்பத்தை விளைவித்தது. அவர் செல்வதையே வெறித்துக்கொண்டிருந்தான்.

"என்ன இங்கேயே நிற்கிறாய்? குதிரை லாயத்திற்குச் செல்!" என்றாள் சுந்தரி ஒரு திசையைக் கை காட்டியபடி.

ரவிவர்மன் கீழே விழுந்திருந்த தன் துணி மூட்டையைத் தூக்கிக்கொண்டு பரிதாபத் தோற்றத்துடன் அங்கிருந்து சென்றான்.

ரவிவர்மன் குதிரை லாயத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு தன் விதியை எண்ணி நொந்துகொண்டிருந்தான். காட்சிகள் எல்லாம் புயல் வேகத்தில் நடந்து அவனைச் சக்கையாய்ப் பிழிந்துவிட்டிருந்தன. இது வரை காணாத அவமானமும் எரிச்சலும் அவன் உள்ளத்தில் குமுறி, உடம்பில் ஏற்பட்ட ரணங்கள் குருதியாய் வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. 'நடந்தது கனவா அல்லது அவர்களெல்லாம் பைத்தியங்களா?' என்று வருந்தினான் ரவிவர்மன்..

நிமிடங்கள் கரைந்தன. குதிரை லாயத்தில் உள்ள குதிரைகளை ஒரு முறை நோட்டமிட்டு தன் ஆடையின் ஒரு பகுதியைக் கிழித்து குருதியைத் துடைத்துக்கொண்டிருந்த ரவிவர்மனின் முன்னால் விஜயன் வந்து நின்றான். ரவிவர்மன் கண்கள் பகைமையால், தீச்சுடரைப் போல் ஒளி வீசியது. இது வரையில் காணாத அவமானங்களைக் கண்டதால் அவன் அறிவு மங்கி பழி வாங்கும் உணர்ச்சியே மேலோங்கியது. சுயக்கட்டுப்பாட்டை மீறி விஜயனின் கழுத்தைப் பிடித்தான் ரவிவர்மன். சீறும் நாகத்தைப் போல் இருந்தது அவனது பிடி.

"நான் சொல்வதைச் சற்று நிதானமாகக் கேள்!" என்றான் விஜயன்.

நல்லவனாக நடக்கிறோம் ....!!

சே இஷ்வன்

பொய் சொல்லவதில்லை
உண்மையை மறைத்திருக்கிறோம்
இதை வீட கொடுமை பாதீ உண்மை
பேசியிருக்கிறோம் - கொடுமையில்
கொடுமை பாதீ உண்மை
பேசுவதுதான் -இதை எல்லாம்
செய்து வீட்டு நல்லவனாக
வேஷம் போடுகிறோம் நடக்கிறோம் ....!!

தப்பு என்று தெரிந்து கொண்டு
தப்பு செய்திருக்கிறோம் -ஆனால்
மற்றவர்கள் செய்யாத தப்பையா
நான் செய்கிறேன் என்று
சமுதாயத்தை அடமானம் வைத்து
தப்பு செய்கிறோம் நல்லவனாக
நன்றாக நடக்கிறோம் ....!!

திட்ட மீட்டு பிறர் காசை
திருடியது இல்லை ஆனால்
வழியில் கிடந்த பண்புபையை
யாரும் உரிமை கோராதபோது
எம் பணமாக்கி செலவு செய்கிறோம்
மனச்சாட்சிக்கு பதில் சொல்கிறோம்
வழியில் கிடந்த காசு பொது சொத்து
யாரும் பயன்படுத்தலாம் என்று
நமக்கு நாமே நியாயம் சொல்கிறோம் -
நன்றாக நடக்கிறோம் ....!!

ஊன் உண்ணாதே களவெடுக்காதே
சிறுவயதில் இருந்து கற்றுக்கொடுக்கும்
பாடம் - ஆனால் மாயிசம் உண்போம்
பசு கன்றின் பாலை களவெடுத்து
குடிப்போம் - கேட்டால் சொல்வோம்
அவையெல்லாம் எமக்காக
படைக்கப்பட்டவை - எமக்கே உரியவை
என்று வியாக்கியானம் சொல்வோம்
நன்றாக நடக்கிறோம் ....!!

பிறர் மனம் புண் படும் படி
பேசமாட்டோம் -ஆனால்
அவர் இல்லாத தருணத்தில்
பேசாமல் இருக்க மாட்டோம்
தர்மத்தையும் நியாயத்தையும்
பேசுவோம் - கோயிலில் தர்ம
கத்தாவுடம் வீண்சண்டை போடுவோம்
நன்றாக நடக்கிறோம் ....!!

ரவிவர்மனின் பிடி மேலும் இறுகியது. அவனது பேச்சைக் கேட்க விரும்பாதவனாய்த் தோன்றினான் ரவிவர்மன்.

"உன்னைக் காப்பாற்றத்தான் தாக்கினேன்" என்று மெல்லிய குரலில் வலியைக் கலந்து கூறினான் விஜயன்.

ரவிவர்மனின் பிடி தளர்ந்தது. அவன் என்ன சொல்ல எண்ணுகிறான் என்று கேட்கும் ஆவல் முகத்தில் படர்ந்தது.

"நேற்று இரவு நீ எங்கிருந்தாய். அங்கு என்ன நடந்தது. எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். எனக்கு மட்டும் அல்ல. அயோத்தியவன மக்கள் சிலருக்கும் தெரியும்" என்று கூற ரவிவர்மனின் பிடி முழுதும் தளர்ந்திருந்தது.

"நீ அரண்மனைக்குள் வரும்போதே உன் மீது சில வீரர்களுக்கு சந்தேகம் வந்துவிட்டது. உன்னை நிறுத்துவதற்காக ஒருவன் பின்தொடர்ந்து வந்தான்.

அவனை நிறுத்த எனக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. அதனால் தான் தாக்கினேன். அவன் விசாரித்திருந்தால் நிச்சயமாக நீ சிக்கியிருப்பாய். அதனால் தான் உயிரோட்டமுள்ள ஒரு நாடகத்தை அரங்கேற்றினேன். நீயும் தப்பினாய்" என்று கூறினான்.

அவர்கள் செய்தது சரி தான் என்பதாய் ரவிவர்மனுக்குத் தோன்றியது. "அந்த நாடகத்தைப் பற்றி என்னிடம் ஒரு வார்த்தை கூறியிருக்கலாமே" என்றான்.

"கூறுவதற்கு நேரம் அமையவில்லை"

ரவிவர்மனுக்கு காயத்தின் வலி பெரிதாகிக்கொண்டே போனது. 'ஷ்ஷ்ஷ்' என்ற சத்தத்துடன் காயத்தில் துணியை வைத்து அழுத்தினான். பின் விஜயனைப் பார்த்து,

"உன் உயிரோட்டமான நாடகத்தை இன்றே நிறுத்திவிடு. இல்லையேல் நீ உயிரை இழக்க நேரிடும்" என்று எச்சரித்தான்.

விஜயன் அவன் கூறியதைக் காதில் போட்டுக்கொள்ளாமல் அவன் காயத்தையே நோக்கிக்கொண்டிருந்தான்.

'பாவம்! சற்று பலமாகத்தான் தாக்கிவிட்டோம்" என்று எண்ணி வருந்தினான்.

அப்பொழுது வள்ளி குதிரை லாயத்திற்குள் வந்தான். அவள் வருவதை விஜயன் கவனித்தான். அவளின் பார்வை விஜயனை ஒரு முறை கூர்மையாகச் சந்தித்து விலகிக்கொண்டது.

அவள் கையில் ஒரு குடுவை இருந்ததை விஜயன் கவனித்து அவள் எதற்காக வருகிறாள் என்பதைப் புரிந்துகொண்டான்.

ரவிவர்மனின் அருகில் வந்த அவளின் கண்களை மீண்டும் சந்தித்தன விஜயனின் விழிகள்.

சினத்துடன் சீறிய அவளின் கூர்மையான பார்வையைச் சந்திக்க முடியாமல் விஜயன் அங்கிருந்து சென்றான்.

வலியால் துடித்துக்கொண்டிருந்த ரவிவர்மன், வள்ளியைப் பார்த்து, "நீ யார்?" என்று கேட்டான்.

"உங்களுக்கு மருந்து கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" என்றாள் மெலிதான குரலில்.

"நான் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் இன்னும் வரவில்லையே?"

"மருந்து பூசிக் கொள்ளுங்கள். காயம் சரியாகிவிடும்" என்று கூறினாள் வள்ளி.

...

இவளிடம் விசாரிப்பது வீண்முயற்சி என்று உணர்ந்துகொண்ட ரவிவர்மன் அவள் எடுத்து வந்த குடுவையை வாங்கி அதிலிருந்து பச்சிலைச் சாற்றை காயங்களுக்குத் தடவினான்.

"அவன் உனது காதலனா?" என்றான் ரவிவர்மன் காயத்திற்கு மருந்து போட்டுக்கொண்டே.

"அது எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்?" என்று ஆச்சர்யத்துடன் வினவினாள் வள்ளி.

"உன் ஒரு பார்வைக்குப் பயந்து இங்கிருந்து ஓடி விட்டானே அதை வைத்துத்தான்"

வள்ளிக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. இருந்தும் அதனைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டான்.

"காதலன் அடிப்பான். காதலி மருந்து கொண்டு வருவாள். நன்றாக இருக்கிறதே உங்களின் வரவேற்பு!" என்று வள்ளியின் காதுகளுக்கு மட்டும் கேட்குமாறு முணுமுணுத்துக்கொண்டான்.

"நான் வருகிறேன். சிறிது ஓய்வெடுங்கள். எல்லாம் சரியாகிவிடும்" என்றாள் அவள்.

"சரியானதும் சொல்லி அனுப்புகிறேன். நீ உன் காதலனை அனுப்பி மீண்டும் தாக்கச் சொல்" என்றான் பரிகாசமாக.

வள்ளி அங்கிருந்து நடையைக் கட்டினாள். அவள் நடையில் கோபம் ஒளிந்திருந்தது.

'இவள் அல்லவா சிறந்த காதலி. தன் காதலனைப் பரிகாசமாகப் பேசினால் கோபத்தோடு செல்கிறாளே. எனக்கும் இருக்கிறாளே ஒருத்தி.. தன் அண்ணனை விட்டே என்னை அடிக்கச் சொலுவாள்' என்று முணுமுணுத்தபடி அங்கிருக்கும் குதிரைகளை நடந்தபடி நோட்டமிட்டான்.

ஒரு குதிரையின் மீது அவன் கண்கள் பதிந்தன. கால்கள் மேற்கொண்டு செல்லாமல் அந்த இடத்திலேயே நின்றன. கண்கள் இரண்டும் குளமாகின. சமயுத்தனின் குதிரை தான் அங்கு கட்டப்பட்டிருந்தது.

ரவிவர்மனைக் கண்டதும் தனது முகத்தை அவன் அருகே நீட்டியது குதிரை.

அதன் மேல் தன் தலையைச் சாய்த்து கண்ணீர்த் துளிகளால் குதிரையின் முகத்தை நனைத்தான் ரவிவர்மன்.

அந்தக் காட்சியைத் தூரத்திலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த விஜயனுக்கோ ஆச்சர்யம்.

சமயுத்தன் சென்ற பின், அந்தக் குதிரை பார்த்திபனுக்கு மட்டுமே அடங்கி வந்தது.

மற்றவர்கள் யார் சென்றாலும் அவர்களைத் தாக்கியது. ஆனால், இவளிடம் பரிவோடு நடக்கிறதே! என்று வியந்தான் விஜயன்..

நாகவன அரண்மனை மேல்மாடத்தில் நின்றபடி, அடிமைகள் செய்யும் வேலையை ரசித்துக்கொண்டிருந்தார் மார்த்தாண்டன். அவரது இதழ்களில் இகழ்ச்சிப் புன்னகை அரும்பியபடி இருந்தது.

இன்னோர் பக்கம் சுந்தரியும் அடிமைகளைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தாள். ஆனால் அவளின் கண்கள் மார்த்தாண்டன் மீதே படிந்திருந்தன.

அப்போது, ஆண்டாள் மாம்பழக் கூடையைத் தலையில் சுமந்துகொண்டு தள்ளாடியபடி வந்தார்.

ஒரு கட்டத்தில் முடியாமல் போகவே மாம்பழக் கூடையை நழுவவிட்டார். கீழே விழுந்த மாம்பழங்கள் சிதறி உருண்டோடின.

அதில் ஒரு மாம்பழம் வள்ளியின் கால்களில் பட்டு நின்றது. வள்ளி தன் அருகினில் சிதறி இருக்கும் மாம்பழங்களை எடுத்து ஆண்டாளின் கூடையில் போட்டாள்.

ஆண்டாள் அவளை முறைத்துக்கொண்டு, அவசர அவசரமாகத் தரையில் விழுந்திருந்த பழங்களைக் கூடையில் போட்டுக்கொண்டு அங்கிருந்து மீண்டும் நடந்தார்.

அவர் செல்வதை வள்ளி கண்ணீரோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

ஆண்டாள் கூடையைச் சுமந்துகொண்டு அரண்மனையின் முன் பக்கம் வரும் நேரத்தில் அங்கு மார்த்தாண்டன் இருப்பதைக் கண்டதும், தன்னை ஒரு தூணின் அருகில் மறைத்துக்கொண்டார்.

சுற்றும் முற்றும் நோக்கிக்கொண்டிருந்த மார்த்தாண்டன் தூணை நோக்கிய சமயத்தில் தூணின் அருகில் யாரோ நிற்பதாய் அவருக்குத் தோன்றியது.

தூணின் அருகில் உருவத்தின் நிழல் இருப்பதையும் அவர் கவனித்தார்.

அப்பொழுது மன்னரின் தோள்களில் வந்து அமர்ந்த ராஜாளி, சிந்தனை படர்ந்த மார்த்தாண்டனின் முகத்தை வித்யாசமாக நோக்கியது.

மார்த்தாண்டன் ராஜாளியிடம் ஏதோ சமிக்ஞை கொடுத்தார்.

உடனே ராஜாளி தூணை நோக்கிப் பறந்து சென்றது. தூணை அடைந்ததும் அங்கேயே சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தது.

அங்கு மாம்பழக் கூடை மட்டுமே இருந்தது. ஆண்டாள் அங்கில்லை...

தொடரும்...

அறத்துப்பால் - இல்லறவியல். அதிகாரம் - 06.

வாழ்க்கைத் துணைநலம்.

அஃதேன புருஷோத்தமன்

51: மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

குணமும்நற் காரியமுங் கொண்டு - தனைக்கொண்டான்
கொண்டில்லஞ் சேர்க்கும் பொருள் கொண்டு
பொருளதன் தன்மையைக் கொண்டு - வாழ்வை
வளஞ்செய்வாள் வாழ்க்கைத் துணை.

52: மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல்.

மனைமாட்சி யென்னும் மாண்பில்லா
இல்லாளிருக்கு மில்வாழ்விலெல்லா மிருந்தும்
இருந்தென்ன?!
அவையெல்லா மில்லாதற் போலா மவற்றால்
பயனென்ப தொன்று மில்லை.

53: இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை?

இல்லாள் கொண்ட பண்பது நல்லதுவாயின்
கொள்ளு மில்வாழ்வி வில்லாததென்ன!? - அஃது
இல்லாதாயி னில்வாழ்வி விருப்பதுமென்ன!? - ஆங்கே
எவையிருந்து மில்லாததே யாம்.

54: பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின்.

பெண்ணெனப் பட்டவள் பெறுகின்ற அருங்குணம்
கற்பெனும் மனத்திண்மையாம் - கற்பதை
பெண்ணவள் பெற்றிடின் பெண்ணினும் பெறுகின்ற
பெரும்பேறு வேறில்லையாம்.

55: தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.

பிறதெய்வந் தொழா ளாயினுங் கொண்ட
கொழுநனைத் தெய்வமாய்க் கொண்டவனைத்
தொழுதேத்தித் துயிலெழும் பெண்ணவள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.

56: தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

தன்கற்பு பேணி தனைக்கொண்டான் நலந்தனைக்
கருத்துடன் பேணி - இல்வாழ்வில்
நலந்தரும் புகழையும் பேணி - அறந்தனை
அலுப்பின்றி பேணுவாள் பெண்.

57: சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை.

மனவடக்க மென்னு மொழுக்கத்தால்
தமைத்தாமே காக்கும் நிறையென்னும் பண்பே
நற்பண்பாம் மகளிர்க்குச் சிறை யென்னுங்
காவ லென் செய்யும்?

58: பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு.

வேண்டுஞ் சிறப்பது வெல்லாம் பெற்றிடின்
பெறும் பெண்கள் பெறுவர் - பெரும் பேறாம்
வான்வாழு தேவர்கள் வாழ்கின்ற உலகதில்
வாழ்வாங்கு வாழும் பேறு.

59: புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை.

புகழ்விரும்பும் நன்மனையாள் நம்மைத்
தலை நிமிர்ந்து நடைபயிலும் வழிசெய்வாள் - இகழ்கின்ற
பகையோர்முன் தலைகுனிந்து செல்பவராம் - புகழ்விரும்பும்
நன்மனையாள் வாய்க்கப் பெறார்.

60: மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்று அதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

நற்குணமுஞ் செயலும் வாய்த்தவள் நல்லில்லாள்
நல்லில்லா ளொருவர்க்கு மங்கலஞ் சேர்ப்பவள்
மங்கலஞ் சேர்கின்ற நல்வாழ்விற் கணிகலன்
குணநிறை நன்மக்கட் பேறு.

- ஷடபுருஷம்

அம்மா என்றழைக்காத.....

சுஷி

“அட! நீங்... நீ... சு..சு.. சுப்ரியா தானே?” திகைப்புடன் ராதிகா கேட்டபோது புன்னகையுடன் தலையாட்டியவளைப் பார்த்து மேலும் வியந்துபோனவளாக.. “நெனச்சேன்; அந்த உதட்டு மச்சமும், சுருட்டை மயிரும் உன்னை சுப்ரியாவே தான்னு சத்தியம் பன்றதுடி! வாட் எ ப்ளெசெண்ட் சர்ப்ரைஸ்!” என்றாள்.

பதினைந்து வருடங்கள் கழித்து தனது பழைய சிநேகிதியை நேரில் பார்த்த உற்சாகத்தில் கூவினாள் ராதிகா.

“அம்மா! அம்மா!” தனது கால்களைக் கட்டிக் கொண்ட மகன்களை சேர்த்து அணைத்தபடி நின்றவளை சுப்ரியாவும் ஏறிட்டாள்.

முப்பத்தி ஐந்து வயதில், மேலும் பத்து வயசு மதிக்கலாம் போலிருந்த ராதிகாவின் தோற்றத்தைக் கண்டு மனம் வருந்தியது ஆனாலும் தனது வாடிய முகத்தை சமாளிக்க, “ராது! உன்னைப் பார்க்கணும்னு தேடி வந்திருக்கிறேன். போனவாரம் வனஜாவை தி.நகர்லபார்த்தேன் அவள்தான் உன் அட்ரஸ் கொடுத்தாள். என் பிசியான ஷெட்யூலில் எப்போ உன்னை சந்திப்பது என ஐடியாவே இல்லை ஆனா சந்திக்கணும்னு ஆவலா இருந்தது அதான் போன் செய்யாமல் சடனா வந்தேன்..

ஆமா....இத்தனை வருஷம் கழித்து உன் வீட்டுவாசலில்வந்து நித்திரைவளை ‘சுப்ரியா! சௌக்யமா இருக்கியா? வீட்டுக்குள்ள வாடி’ அப்படின்னு வரவேற்காமல் அப்படியே நிக்கறயேடி!

ஹம்... படிக்கிற நாளிலும் இப்படித்தானே. பிரமிப்பான விஷயங்களை பார்த்தாலோ கேட்டாலோ நீ ஸ்தம்பித்துப் போயிடுவே? அந்த விஷயத்துல நீ மாறவே இல்லை...” என்றாள் சிரித்தபடி.

“ஓ... ஸாரி ஸாரி... உள்ள வாடி... வீடு ரகனையா இருக்கும். ஒண்ணும் நினைச்சிக்காத, ப்ளீஸ்.. மூணு குழந்தைங்க, அதான்...”

“வாட்? மூணு குழந்தைக்கு அம்மா ஆகிட்டியா? “ கேட்டபடி சுப்ரியா

ஜாக்கிரதையாக பாதத்தைத் தூக்கி வைத்தாள்., காலடியில் கூடம் முழுவதும் இறைந்திருந்த ஹெலிகாப்டர், கார், கிரிக்கெட் மட்டை, பென்சில் பாக்ஸ், நோட்டுப்புத்தகம் - எதன்மேலும் விரல் நுனி படாமல் சோபாவில் உட்கார்ந்தாள்.

“வசதா, அக்கூடி, அசோக்! நீங்க மூணு பேரும் வாசல்ல கொஞ்ச நாழி வெளையாடிட்டு வாங்க... நான் என் ஃப்ரண்ட் கிட்ட பேசிட்டு வரேன், என்ன?”

“யாரும்மா இந்த ஆண்ட்டி? ஜீன்ஸ் டி ஷர்ட், கூலிங்கிளாஸ் பாப்கட்டுனு அசத்தலா இருக்காங்க?” பன்னிரண்டு வயது மதிக்கலாம் போலிருந்த வசதா ஆர்வமாய் கேட்டாள்.

ராதிகா ஏதோ சொல்ல வாயெடுப்பதற்குள் சுப்ரியா, “நான் உங்கம்மாவோட காலேஜ் மேட்! நல்ல ப்ரண்ட்ஸ்! உங்கம்மா ராதிகாவுக்கு ரிஸல்ட் வரதுக்குள்ளயே கல்யாணம் ஆகிட்டது.

நான் மேற்படிப்புக்காக அமெரிக்கா போனேன், அங்கேயே வேலை கிடைச்சி, இப்பத்தான் இரண்டு வாரம் முன்னாடி சென்னைக்கு வந்திருக்கேன். இனிமே சென்னை வாசிதான் நான்” என்றாள்.

“அம்மா ஃப்ரண்டா நீங்க! சந்தோஷம் ஆண்ட்டி..ஹாவ் எ நைஸ் டைம்! நாங்க விளையாடப் போறோம்!”

“பாத்து வசு, தம்பிஅசோக் கேட்டைத்தாண்டி வாசல்ல போயிடாம பாத்துக்கோ...” என்று மகளை எச்சரித்துவிட்டு ராதிகா, சுப்ரியாவிடம் சட்டெனக் கேட்டாள்.

“சுப்ரியா! காலேஜ் நாள்ள சொன்னமாதிரி நீ இன்னமும் கல்யாணமே பண்ணிக்கலையா அல்லது செட்டில் ஆகிட்டியா?”

சுப்ரியா புன்னகைத்தாள். “பெண்கள் என்றால் கல்யாணம், புருஷன், அம்மா ப்ரமோஷன் உடனே குழந்தை குட்டின்னு வாழற வாழ்க்கைக்கு நான் எதிரின்னு அன்னிக்கு சொன்னபடிதான் இப்பவும் வாழறேன்!” என்றாள்.

“நெஜமாவா? அமெரிக்கால யாரையும் காதலிக்கலையா? கல்யாணம்? குழந்தைகள் ஏதும்...?”

“பிடிக்காத ஒண்ணை நெருங்க விட்டுடுவோமா? உயிரோடு இருந்தவரை அமெரிக்காவுக்கு என் கூட வந்து இருந்த அம்மா வற்புறுத்தினாங்க. நாளைக்கு உன்னை கவனிக்க ஒரு குழந்தை வேண்டாமா? ‘அம்மா’ன்னு அழைக்கவேண்டாமா? அதுக்காகவாவது கல்யாணம் செஞ்சிக்கோ” என்று சொன்னாங்க.

‘அம்மா; ஆகிரதில் என்ன பெருமை? எனக்கு அந்த மாதிரியான வாழ்க்கை அமைப்பில் பிரியமில்லைன்னு சொல்லிட்டேன்.

இப்பவும் அந்த எண்ணம் இல்லை, ராதிகா. ஒரு பெண்ணின் எதிர்காலக் கனவை கல்யாண வாழ்க்கை குழிதோண்டிப் புதைச்சிடுது.

உன்னையே எடுத்துக்கோ. எவ்வளவு நன்றாய் நீ பாடுவாய்! ‘துன்பம் நேர்கையில் யாமெடுத்து நீ இன்பம் சேர்க்க மாட்டாயா?’ன்னு நீ பாடினால் உருகாத நெஞ்சமும் இருக்குமா? கல்யாணம் ஆனபிறகு உன் பாடல்கள் எல்லாம் என்னாச்சு? நானும் அமெரிக்காவிலிருந்தப்போ இன்டர்நெட்டுல தமிழ்நாட்டுச் செய்திகள் படிக்கிறபோது என்னிக்காவது ஒரு நாள், ‘பிரபல பாடகி ராதிகா அவர்களின் இசை நிகழ்ச்சி’ன்னு எங்காவது செய்தி வராதான்னு பார்ப்பேன். நான் யூகிச்ச மாதிரி நீ குடும்ப வலைல விழுந்து “குழந்தை, குட்டின்னு உன் திறமைகளை எல்லாம் இழந்து நிற்கிறே!”

இறைவா சொல்வாயா ???

பாஷ்டிமா

அம்மா பின்னேறிச் சென்ற
நாட்களெல்லாம்
முன் நின்றே வாராதோ
அம்மா அன்று தெரியலயே
காலத்தின் அருமை
தொலைத்தேன் அறியாமை

நடவாதென அறிந்தாலும்
கிடைக்காதா ஏக்கமாய் நான்
இன்னொரு பிறவி வேண்டும்
மகளாக அல்ல நான் தாயாக
உன்னை மடியில் சுமக்கனும்
வலிக்க வலிக்கப் பெறனும்

தோழில் சுமக்கனும் நாளும்
கொஞ்சி மகிழ்னும்
நிலா காட்டி சோறு ஊட்டனும்
மடியில் போட்டு கதை சொல்லி
தாலாட்டி தூங்கச் செய்யனும்

பின்னலிட்டு பூசுக்குட்டி
அழகு பார்க்கனும் பிடித்த
கலைகள் எல்லாம் கற்றுத் தரனும்
பெரிய படிப்பு படிக்கவைக்கனும்
வல்லவராய் நல்லவராய்
வரன் தேடி அமைக்கனும்

பேரப் பிள்ளைகளோடு நம்
வீடு முழுக்க ஓடி விளையாடனும்
உன் மடியில் தலை வைத்தே
என் உயிர் போகனும்
இதெல்லாம் கிடைக்க நடக்க
நான் என்ன செய்யனும் இறைவா ???

“ப்ச்... என்னடி பண்ணது? உலகத்துல பல பெண்களின் நிலை இதுதான். வெற்றிபெற்ற ஒவ்வொரு ஆணின் பின்பு ஒரு பெண் நிற்கிறாள் என்றால், பெண்ணின் வெற்றிக்குப் தமிழ் நண்பர்கள்

பின்னால் அவள் குடும்பமே நின்றாலே ஒழிய அவள் சாதிக்க சாத்தியமில்லை. அல்லது உன்னைப் போல தனிக்கட்டையாய் இருக்கனும்.

அதிருக்கட்டும், திடீர்னு எதற்கு இந்தியாவுக்கு வந்திருக்கே?”

“அமெரிக்கால சம்பாதிச்சதை எடுத்திட்டு வந்து இங்கே ஏதாவது சமூகசேவை செய்யலாமனுதான் வந்திருக்கேன். கோடம்பாக்கத்துல ஒரு ஃப்ளாட்டுல குடி இருக்கேன்.

தனியா ஒரு பெண் வாழ்வது அமெரிக்கால தவறான விஷயமில்லை. இங்கே நாகரீகம் வளர்ந்தாலும் இன்னமும் ஜனங்களின் கண்ணோட்டம் மாறலை. ஃப்ளாட்டில் பலரின் பார்வை என் மேல சந்தேகக் கீற்றோடு விழுது.

நான் அதுக்கெல்லாம் கவலைப்படலை. ஒரு பெண் கல்யாணம் செய்துகொள்ளணும் அம்மா ஆகி குழந்தை பெத்துக்கணும் என்கிற கொள்கைக்கு நான் எதிரி.

தாய்மை என்கிற பட்டத்துல நாம் இந்தப்பூத்திரபாக்கியங்களுக்கு செய்கிற தியாகத்திற்கு செலவழிக்கும் நேரத்தில் பல லட்சியங்களை சாதிக்கலாம்.. சரி, கௌம்பறேன் ராது. இந்தா குழந்தைகளுக்கு சாக்லேட் நிறையக் கொண்டு வந்திருக்கேன், நீ கொடுத்திடு.”

பெரிய சாக்லேட் டப்பாவை ராதிகாவின் கையில் தந்துவிட்டு சுப்ரியா விடைபெற்றாள்.

“சாப்ட்டு போகக்கூடாதே?”

“ஃபார்மாலீடஸ் எனக்குப் பிடிக்காதுன்னு உனக்குத் தெரியும். சாப்பிடத் தோணினா நானே வருவேன்.”

“பிடிவாதம் போகலைடி உனக்கு”

“பிடிவாதம் இல்லை, பிடிமானம். அது இருக்கிறவரைதான் லட்சியப்பிடிப்பில் பற்று இருக்கும். சரி, வரட்டுமா?”

“ம்.. ரொம்பதாங்க்ஸ் வந்ததுக்கு..பை சுப்ரியா”

கையசைத்து விடைபெற்று வெளியே வந்து காரில் ஏறினாள்.

செல்போன் மணி அடித்தது.

“ஹலோ?” என்றாள் .

“சுப்ரியா மேடம் நான், கோடம்பாக்கம் மலர்கள் அபார்ட்மெண்ட்ஸ், மகளிர் சங்கத்தின் செக்ரடரி சுபரேகா பேசறேன்!”

“சொல்லுங்க... ஃப்ளாட் வந்த மறுநாளே எனக்கு உங்க அறிமுகம் கிடைத்ததில் மகிழ்ச்சி. என்ன விஷயமா இப்ப போன் பண்ணீங்க சுபரேகா?”

“மேடம்! புறநகர்ப்பகுதில புதுசா முளைத்து இருக்கிற சில அனாதை இல்லங்களில் பச்சிளம் குழந்தைகளை கடத்தி விக்கறாங்களாம்.

அரசு மருத்துவமனையில் பிறக்கிற சிசுவிலிருந்து, பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கிற ஐந்து வயது குழந்தைகள் வரை பல குழந்தைகளைக் கடத்தி வைத்து இல்லத்தில் பாதுகாப்பதாய் சொல்லி விக்கறாங்களாம். இதை என் ஃப்ரண்ட் பூர்ணிமா, தனக்கும் குழந்தையில்லைன்னு அங்கே போய் சொல்லி கேட்டபோது, ஐம்பதாயிரம் தந்தால் தர்றதா சொன்னதிலிருந்து தெரிய வந்தது. உடனே போலீசுக்கு சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். நீங்களும் புறப்பட்டு வாங்க மேடம்!”

தமிழாலயம்

ஊப்பள பாத்

பூவீரீ எழில் மலர் பூந்தோட்டம்

வண்ண மலராலயம்

பொன்னெழில் கதிரவீரீ இளங்காலை

அருளாதவன் வானாலயம்

பன்னாட்டுப் பறவைகள் சிறகுவீரீக்கும்

வேடந்தாங்கல் பறவைகள் சரணாலயம்

அன்புக்கோபுரம் அழகாய் எழுந்து நிற்கும் இதயம்

மனிதனின் மன ஆலயம்

புன்னகை பூத்த முகத்தினன் தமிழன்னை

அமர்ந்திருக்கும்

பொதியமலை கவிஞனின் தமிழாலயம் !

“இதோ வர்றேன். என்ன அக்கிரமம்! ஆஸ்பத்திரிலேந்து திருடறாங்களா? பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து கடத்தறாங்களா? அநியாயம். கொடுமை, மகாக் கொடுமை!” கத்தியபடி செல்போனை ஆஃப் செய்தாள் சுப்ரியா. அப்போது...படபடவென்று நெஞ்சு அடித்துக் கொண்டது. நா வறண்டு போனது. சட்டென நெற்றி வியர்க்க பின் முதுகில் 'சுளீர்' என வலி தோன்ற ஆரம்பித்தது.

காரை உசுப்ப சாவியை கஷ்டப்பட்டு எடுக்க முயலுகையில் கையிலும் வலி பரவியது. அவ்வளவுதான் 'ஆ' என்று நெஞ்சைப் பிடித்துக் கொண்டு கார் ஸ்டியரிங் மீது சாய்ந்து விட்டாள்.

தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த வசுதா தற்செயலாய் திரும்பியவள் சுப்ரியாவின் நிலையைக் கண்டு கார் அருகில் ஓடி வந்தாள்.

கதவைத் திறந்து “ஆண்டீ! ஆண்டீ!” என்று கூவினாள். பதில் இல்லை.

கலவரமாய் தன்னைத் தொடர்ந்த உடன்பிறப்பிடம், “தம்பி... வீட்ல போய் அம்மாகிட்ட சொல்லுடா... ஆண்டீக்கு என்னவோ ஆயிடிச்சின்னு சொல்லி இங்கே கூட்டிட்டு வா, ம் சீக்கிரம் போ...” என்று உத்தரவிட்டாள்.

“ஐயையோ ஆண்டீக்கு என்னவோ ஆச்சி... அம்மா... அம்மா...” கதறிக் கொண்டே அகஷய், ராதிகாவை அழைக்க ஓடினாள்.

அசோக் 'திருதிரு'வென முழித்துக் கொண்டு அக்காவின் விரல்களை இறுகப்பற்றி நின்றான்.

வசுதா, தன் பாவாடையை விசிறி போல் மடித்து சுப்ரியாவின் மீது காற்றை வீச முயன்றாள். காருக்குள் தண்ணீர் பாட்டில் எங்காவது இருக்கிறதா என அவள் கண்கள் சுழன்று தேடின.

அதற்குள் ராதிகா அலறிப்புடைத்துக் கொண்டு ஓடிவந்தவள், “ஐயோ என்னட ஆச்சு என் சிநேகிதிக்கு? வசுதா, அடுத்த தெருவுல டாக்டர் பத்ரிநாத்து போடு போட்ட வீட்டு தவைத்தட்டி அவரைக் கையோடு அழைச்சிட்டுவா, போ சீக்கிரம்” என்று பதட்டமாய் சொன்னாள்.

“சரிம்மா... நீ ஆண்டீயை கவனமா பாத்துக்கோ... டாக்டர் அங்க இல்லேன்னா நான் ஆஸ்பத்திரிக்கு போன் பண்ணி ஆம்புலன்சை வரவழைக்கிறேன்...”

“அம்மா, இந்தா தண்ணீ... ஆண்டீயோட மூஞ்சில அடிச்சிப்பாரும்மா, மயக்கமா இருக்கும்” என்று அகஷய் ஒரு டம்ளரில் தண்ணீரோடு வந்தான். ராதிகா அதை வாங்கிக் கொண்டாள்.

அசோக் என்னவோ ஏதோ என்றுஅழத் தொடங்கி விட்டான்.

தண்ணீர் முகத்தில் பட்டதும் மெல்லக் கண் விழித்த சுப்ரியா சிரமப்பட்டு ஏதோ பேச முயலும் போது வசுதா, டாக்டருடன் அங்கு ஸ்கூட்டரில் அழைத்துக்கொண்டு வந்து விட்டாள்.

அடுத்த அரை மணிக்குள் நர்ஸிங்ஹோமில் சேர்க்கப்பட்ட சுப்ரியாவை பரிசோதித்த டாக்டர் பத்ரிநாத், “உங்களுக்கு மாரடைப்பு வந்திருக்கு... சரியான டைம்ல கவனிச்சதால் உயிர் பிழைச்சது.

கொஞ்சம் தாமதமாயிருந்தா என்ன வேணாலும் ஆகி இருக்கும்” என்றார்.

பிறகு கட்டில் அருகே கண்ணில் நீர் மல்க நின்று கொண்டிருந்த வசுதாவைப் பார்த்து, “இந்தப் பொண்ணு நாலுகால் பாய்ச்சல்ல ஓடிவந்து என்னை உடனே கிளம்பி வரச் சொன்னபோது இவளுக்கிருந்த படபடப்பை அப்போ பார்க்கணுமே!

சொல்ல சொல்ல கேட்காமல் வீட்டுக்கும் போகாமல் இங்கேயே பழி கிடக்கிறாள் ஒருமணி நேரத்துக்கு மேல.. ஆமா இந்தப்பெண் உங்க மகளா என்ன ?” என்று கேட்டதும் சுப்ரியாவின் பார்வை தோழியின் மகள் மீது கனிவுடன் பரவியது

“”எங்கம்மாவோட ஃப்ரண்ட் இவங்க ஆனா எனக்கு இவங்களும்தான் ஒரு அம்மா தான்.

..”வசுதா சட்டென்று பெருமையுடன் சொல்லவும் டாக்டர், “பார்த்தீங்களா, உறவில் உன்னதமானது தாய்க்கான இடம்தான்.

இந்தக்குழந்தை உங்களை அம்மா என்று சொன்னதும் உங்க முகம் மலர்ந்ததைப்பார்த்தேன்... “என்றார்.

சுப்ரியாவின் இமைஓரம் ஈரம் கசியத்தொடங்கியது.

வருட வழி(வீழை)யும் மனதின் துளிகள்! - 3

அந்தோன் பருஷோத்தமன்

அலைக்கனம் அநிக!

புல்லின் தலையமர் பனியின்
கனமது

விழிகளுக்கோர் நல்விருந்தாகும் –
கனம்

தலைமீ தமர்ந்தால் மருந்தேததற்கு?
சீக்கிரம் களைந்துவிடு!

....அடிபிள்!

அவனும் அவளும் சென்றார்கள்!

அவள் விழுந்தாள்!

அவன் கரையேற்றினான்!

அவள் சிரித்தாள்!

அவனும் சிரித்தான்!

அவர்கள் விழுந்தார்கள்!!

பெண்டிக் கொலை!

ஓட்டைக் குடிசை!

ஓடிசல் தேகம்!

ஓட்டுக்கந்தை உடுப்பு!

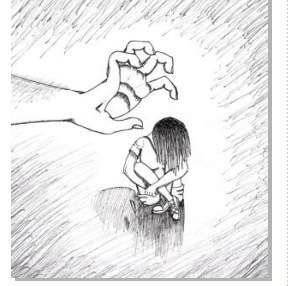
கட்டித்தங்கமாய் கையிலோர்
பிள்ளையை

கெட்டியாக அவள் கட்டிக்கொண்டிருந்தாள்!

இத்தனைக் கட்டிப்பால் எங்கிவள் வாங்கினாள்?

குட்டி வாய்க்குள் அதை ஊற்றின பின்னாலே

சிப்பிப்போல் வாய்முடி சித்திரம் தூங்கினாள்!!

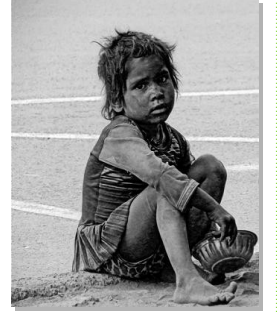
அலக் அருகன்..!

கொட்டுங்கள் சீக்கிரம்!

உறவின் எச்சம்

உணவின் எச்சத்துக்காய்

வெகு நேரம் காத்திருக்கிறது!

கணினி ஏற்று இயக்கம் :: (Booting)

அந்தோன்

பகுதி 1

மய்யச்செயலக மறையுறா குறிக்கீடு முடக்கச் சோதிப்பும்
மின்துவங்கப்பிந்து நேர்அணுகல் நினைவகச் சோதிப்பும்
சிப்புத் தொகுதியின் அடிப்படை உள்வெளியீடு அமைவின்
படிநினைவகச் சோதனைக்கூட்டல்வழி முன்தொடங்க
மீட்புறுதிச் சிப்புத்தொகுதிச் சோதனையும், நிரல்படு இடை
வெளி காலம்காட்டியின் அடிப்படை உள்வெளியீடு
அமைவுவழி படிநினைவகச் சோதனைக்கூட்டல் சோதிப்பும்
விசைப்பலகை நேரடிநினைவக அணுகல் சோதிப்புமாக.

(பகுதி 2 இது இனிதான் ...)

சித்திரை
பதிவுப்போட்டியில்
இரண்டாவது பரிசு
பெற்ற கவிதை

பள்ளியில் சூழட்டும் பசுமையும் சுத்தமும்

பா வடிவேலு

பச்சை நிறமே! பச்சை நிறமே!
பசுமை காட்டும் நல்ல வண்ணமே
வானம் பொழியும் மழைத் திறமே
வளமை மிகுந்திடும் புலிமேலே

கருமை மேகம் சூழ்ந்திடவே
கணக்காய் மழையும் பெய்திடுமே
ஏரி குளமும் நிறைந்திடவே
எங்கும் பயிர்கள் செழித்திடுமே

நெல்லும் பயறும் நிறைந்திடவே
காயும் கனியும் மலிந்திடவே
உயிர்கள் யாவும் மகிழ்ந்திடுமே
உழைப்பும் பெருமை சேர்த்திடுமே
இவை யாவும் பழங்கதை ஆனதுவே
இன்றோ நிலைமை மாறியதே

எங்கும் வெப்பம் தகித்திடுதே
என்றும் வறட்சி நிலவிடுதே
கழனியும் காடாய் மாறிடுதே
கலப்பையும் வீட்டில் தூங்கிடுதே

பச்சைப் புற்கள் காணலியே
பாவம் கால்நடை வாடிடுதே
குளங்கள் ஏரிகள் வற்றினவே
குடிக்கப் பறவைகள் தவித்தனவே

உணவும் நீரும் அருகினவே
உயிர்கள் வாடி வதங்கினவே
ஏனிந்தத் துன்பம் யாவருக்கும் ?
எண்ணிப் பார்ப்போம் தோழர்களே !

இயற்கை தந்திட்ட செல்வங்களாம்
இனிய வனங்களும் மலைவளமும்
காக்கத் தவறி அழித்திட்டோம்
பொய்த்துப் போனது மழையதுவும்

புகையும் மாகம் நிரம்பியதே
பகையாய் ஆனது காற்றதுவே
சுற்றுச் சூழல் பாழ்பட்டதே
புவியின் வெப்பம் மிகுந்ததுவே
பள்ளியில் பயிலும் பாலகர் நாம்
பாருக்கு உண்மை உணர்த்திடுவோம்

சின்னஞ் சிறிய கைகளினால்
செடியும் கொடியும் வளர்த்திடுவோம்
பெண்ணம் பெரிய மரம் வளர்ப்போம்
நீரிட்டு நாளும் நீழல் நிறைப்போம்

குப்பை கூளங்கள் தவிர்த்திடுவோம்
குடிநீர் சுத்தம் காத்திடுவோம்
துளித்துளி மழையைச் சேர்த்திடுவோம்
சிக்கனமாய் அதைச் செலவிடுவோம்

பள்ளியில் பசுமை பரவட்டுமே
பார்த்திடும் யாரும் மகிழட்டுமே
சுற்றும் சுத்தம் காத்திடுவோம்
சுகந்தக் காற்றைச் சுவாசிப்போம்

கூடி முயல்வோம் தோழர்களே
கோடி நன்மைகள் நமக்குண்டே
நாளும் நலமாய் வாழ்ந்திடுவோம்!
நமது பள்ளியைப் போற்றிடுவோம்!

பெண் ௩௭ம் பெயர்...

அஷிஷா

மொட்டை மாடியில் துணி உலர்த்திக் கொண்டிருந்த ரேவதிக்கு கீழே ஹாலில் டெலிபோன் ஒலிப்பது கேட்டது. கையிலிருந்த ஈரத் துண்டை அவசரமாய்க் கொடியில் போட்டு விட்டு படியிறங்கி ஹாலுக்கு வரும்வரை போன் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கவே, மூச்சிரைக்க ஓடிப்போய் ரிஸீவரை எடுத்தாள்.

“ஹ்...ஹல்லோ...?” என்றாள். ‘பட பட’வென்று வந்தது.

எதிர் முனையில் ரீஸீவரை வைத்திருப்பது கணவன் திவாகராய் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமே என்று மனம் வேண்டிக் கொண்டது. நீண்ட நேரமாய் போன் ஒலி கேட்கும்போதே அது திவாகராகத்தான் இருக்கும் என்ற யூகமும், “ரேவதி, எங்கே போனாய் இவ்வளவு நேரமும்?” என்ற எரிச்சலான எதிர்முனையின் கேள்வியில் நிரூபணமாகிப் போனது.

திவாகருக்கும், நிதானத்திற்கும் காத தூரம். பேச்சு, செயல் எல்லாவற்றிலும் அவசரம்தான். அதிகாரம் பறக்கும். கல்யாணமான இந்த ஏழு மாதத்தில் ரேவதிக்குக் கணவனின் உரத்த குரலே பெரும் இம்சையானது. அவளிடம் என்றில்லை. எல்லோரிடமும் திவாகர் ‘தடாபடா’வென்றுதான் பேசுவான். அவனுடைய இந்த சுபாவமே, அவனது முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருப்பது போல ரேவதிக்குத் தோன்றும். நல்ல அறிவும், சிந்தனையும் இருந்தும் ஏழு வருடங்களாக இப்படி துணை இயக்குனராகவே அவன் இருப்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம் என்று நிதர்சனமாகத் தெரிந்தாலும், ரேவதி அதைப் பற்றி வாய் திறக்கமாட்டாள். மௌனம் அவளுக்குக் கவசம்.

“ஏய், ரேவதி! என்ன யோசனை, போன் அடித்தவுடன் எடுக்காமல் எங்கே போனாய் என்று கேட்டேனே?” என்று எதிர்முனை அதட்டவும், சுதாரித்த ரேவதி, “அ... அது வந்து... இன்னிக்கு வே... வேலைக்காரி வரலை... மணி பதினொன்று வரை பார்த்து, இப்பதான் துணி துவைச்சு மொட்டை மாடிக்கு...” என்று தயங்கித் தயங்கிப் பேசினாள்.

“அட சட்! நிறுத்து...” என்று குறுக்கிட்டான் திவாகர்...

ரேவதிக்கு கண்ணீர் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது. பிறந்த வீட்டில்தான் ஒரு தூர்வாச அப்பாவிடமிருந்து படாதபாடுபட்டாயிற்று. அம்மாமுதல் அண்ணன் அக்காதம்பி என்று ரேவதியோடு பலரையும் சீறிவிழுந்துகொண்டே இருப்பவரிடமிருந்து ஒருவழியாய் மீண்டு புகுந்த வீடு வந்தால் இங்கும் ஒரு விஸ்வாமித்தர புருஷன்! ரேவதிக்கு யாராவது தன்னிடம் மென்மையாய்ப் பேசினால் தேவலை போல இருந்தது.

“ரேவதி?” எதிர்முனை உரத்த குரலில் அழைத்தது.

“சொ... சொல்லுங்க...”

“வசுதாவுக்கு உடம்பு சரியில்லையாம்... இப்போதுதான் இந்த மடையன் ரங்கபிரசாத் சொல்றான். ‘ஜூரத்தில் இருப்பவளைத் தனியா விட்டுவிட்டு நீ எதுக்குடா இங்கே

வந்தே?’ன்னு திட்டினேன். அவனும் என்னைப் போல ஓர் அஸிஸ்டண்ட் டைரக்டராச்சே..... டைரக்டர் கோபிச்சுப்பார் என்று வந்து விட்டானாம். வசுதா வீட்டில் தனியா இருப்பா. நீ உடனே மாம்பலத்திலிருந்து பஸ்ஸைப் பிடிச்சு மேடவாக்கம் போய்ச் சேரு... வசுதாவிற்கு கஞ்சி ஏதும் வேணும்னா போட்டுக்கொடு. பேச்சுத் துணையா இரு. ‘உம்’னு இருக்கக்கூடாது, தெரிஞ்சுதா? நான் இங்கே ஷூட்டிங் முடிஞ்சதும், டைரக்டர்கிட்ட சொல்லி ரங்க பிரசாத்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அனுப்பி வைக்கிறேன்... நீயும் ‘மச மச’ன்னு நிக்காம உடனே புறப்பட்டுப் போ.”

நிபந்தனை அளவன்

நிபந்தனை அளவன்

2௭ இடி அட்டி

சிறு வைத்தி நெரு

நிபந்தனை அளவின் நிபந்தனை அளவன்

அவ்வப்போது இடுக்கி அளவன்

அளவன் முடிவாக...

“ச... சரி...”

“பஸ்கிடைக்கலைன்னா ஆட்டோவில் போ... மேடவாக்கம் ஒரு கோடிக்கு ரொம்பத்தான் கேட்பான், பரவாயில்லை. போயிடு.... இதுக்குத்தான் சொல்றது, டூவிலர் ஓட்டக்கத்துக்கணும்னு. சரியான பயந்தாங்கொள்ளி, நீ! பஸ்ல போகவாவது தைரியம் இருக்கில்லையா?”

“போ.... போயிடுவேன்...”

“ஆமாம், வாழ்ந்தே! பேச்சே பயத்திலே ‘டைப்’ அடிக்குது! சரி, வைக்கிறேன்.”

உரத்த குரலில் திட்டிவிட்டு ரிஸீவரை வைத்தான் திவாகர்.

ரேவதிக்கு ஆத்திரமும், அவமானமுமாய் வந்தது. கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு, கண்ணாடி முன் நின்று முகத்தைச் சரி செய்தபடி அலமாரியிலிருந்த பர்ஸை எடுத்தாள்.

அடுத்து பத்து நிமிடத்தில் வீட்டைப் பூட்டி கொண்டு வெளியேறினாள்.

வசுதா ஏற்கெனவே கிள்ளி எடுக்கச் சதை இல்லாத உடம்போடு இருப்பவள். இப்போது ஜூரத்தில் கசக்கிப் போட்ட காகிதத் தாளாய் கட்டிலில் கிடந்தாள். ரேவதியைக் கண்டதும் முகம் மலர்ந்தாள்.

ரேவதி ஞாபகமாய் பஸ்டாண்டில் வாங்கிப் போயிருந்த

சாத்துக்குடி பழங்களைப் பிழிந்து ஜூஸ் செய்து கொடுத்தாள். ஜூர வேகத்திலும் வசதா ஏதேதோ பேசினாள். அவளுக்கு சினிமா சமாசாரங்கள் எல்லாம் அத்துப்படியாயிருந்தன.

பஞ்சு ஸாஷ்

பெயர்ந்தி நெய்யாஜன்

நேற்றிவிருந்து ஊகம் கதறியு கொண்டிருக்கிறது! - ஆம்

நெய்யாஜன் ஜோஷ்டம் பெயர்க்க வில்லை!

விருட்டாணி வந்தாள்! - வீட்டிற்கு அல்ல

நெய்யாஜன்!

பெய்யவாக விருட்டாணி வந்தாள் பெய்யோ

போவாபெய்யா நெய்யாஜன்! - நெய்யாஜன்

பெய்யோ நெய்யாஜன் வீட்டு பெய்யோ

வருவாபெய்யா நெய்யாஜன்! - நெய்யாஜன்.

பெய்யாஜன்!

வாஷ்டிப் பட்டமல்ல-நெய்யா

வாஷ்டிப் பட்டம்! - நெய்யாஜன்! - நெய்யாஜன்

நெய்யாஜன்! - நெய்யாஜன்

நெய்யாஜன்! - நெய்யாஜன்

நீ

அவளா! அவளா? - நெய்யா

நெய்யாஜன்! - நெய்யாஜன்

நெய்யாஜன்! - நெய்யாஜன்

நெய்யாஜன்! - நெய்யாஜன்

நெய்யாஜன்! - நெய்யாஜன்

நெய்யாஜன்! - நெய்யாஜன்

“பார்த்துக் கொண்டேயிரு ரேவதி! நம் கணவர்கள் இரண்டு பேரும் கூடிய விரைவில் ஒரு பாரதிராஜா போல, ஒரு பாலசந்தர் போல திரை உலகில் ஒரு படத்தை இயக்கி பெயரும் புகழும் அடையத்தான் போகிறார்கள்” என்றாள்.

ரேவதிக்குச் சிரிப்பாய் வந்தது. திவாகர் டைரக்டரானால் எப்படி இருக்கும் என யோசித்துப் பார்த்ததில், நடிக, நடிகையர் ‘ஸ்பாட்’டில் கன்னம் வீங்கக் கதறி அழுது நிற்கும் காட்சிதான் கண் முன் விரிய சிரிப்பு பொங்கியது.

“ஹல்லோ, என்ன மிஸஸ்.ரேவதிதிவாகர் இன்னிக்கு

அதிசயமா இப்படி சிரிக்கிறாங்களாம்?” கேட்டபடியே ரங்கபிரசாத் உள்ளே நுழைந்ததும் ரேவதிக்குத் தூக்கி வாரிப்போட்டது.

இவன் எப்போது வந்தான்?

வீட்டு வாசலில் ‘பைக்’ வந்து நிற்கும் ஓசையோ அல்லது வாசல் கதவைத் திறக்கும் ஒலியோ... எதுவுமே கேட்காமல் இத்தனை நாகுக்காய், மென்மையாய் அதிராமல் ஒருவர் உள்ளே வர இயலுமா?

ரேவதிக்கு சட்டென திவாகரின் நினைவு பெருமூச்சு வந்ததும் தெரு முனையிலேயே ஸ்கூட்டரின் சத்தமும், ஹாரன் ஒலியும், காம்பவுண்ட் கதவை ஸ்கூட்டரின் முன் பக்க டயராலேயே எட்டித் தள்ளி உதைத்து உள்ளே நுழைந்து ‘சர்’ரென ‘பிரேக்’ போட்டு நிறுத்தும் நாராச ஒலியும், தொடர்ந்து ‘ரேவதி... ஏய் ரேவதி?’ என்ற அதட்டலான உரத்த அழைப்பும்...

ரங்கபிரசாத், புன்னகை தவழ, “திவாகர் என்னை அங்கே இருக்க விடவில்லை... ‘வீட்டிற்குப் போய்ச்சேர்’ என்று கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளாத குறையாய் அனுப்பி விட்டான்! உங்களை வேறு இங்கு அனுப்பி சிரமம் தந்துவிட்டான்...” என்று அடிக்குரலில் அன்பும், பணிவுமாய்க் கூறினான்.

ரேவதிக்குத் தன் மீது யாரோ மயிலிறகைத் தடவினாற் போல இருந்தது.

மணி ஆறாகி விட்டிருந்தபடியால் ரேவதி வீட்டிற்குப் புறப்பட ஆயத்தமானாள். அப்போது பார்த்து மழை பிடித்துக் கொண்டது.

வசதா, “என்னங்க, ரேவதியை ‘பைக்’-கில் கொண்டு வீட்டில் விடுங்க... பஸ்ஸில் போக வேண்டாம். மழை வலுப்பதற்குள் ‘பைக்’-கில் சீக்கிரமாய்க் கொண்டு சேர்த்துடுங்க...” என்றாள்.

ரேவதி தயங்கியபடி, “வே... வேண்டாம்” என்பதற்குள் ரங்க பிரசாத், வாசலுக்குப் போய் ‘பைக்’-கை ஸ்டார்ட் செய்துவிட, வேறு வழியின்றி ஏறிக் கொண்டாள். ஆனால் பாதி வழியில் ‘பைக்’ நின்று விட்டது. ‘சோ’வென்று மழை அதிகமாப் பெய்தபடி இருந்தது. ரங்கபிரசாத் கைதட்டி ஆட்டோவை அழைத்தான்.

பைக்-கை சாலை ஓரமாய் நிறுத்திப் பூட்டிவிட்டு ஆட்டோவில் ரேவதியுடன் அமர்ந்து கொண்டாள்.

வீட்டிற்குள் வந்ததும் விடை பெற இருந்தவனை ரேவதி, “ஒரு நிமிஷம்... டீ சூடப் போட்டுத்தரேன். மழையில் என்னைக் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறீர்கள். பாவம்!” என்றாள்.

ரங்கபிரசாத் “சரி” என்று சோபாவில் அமர ‘பட்’ என்று கரெண்ட் ‘கட்’ ஆனது.

“ரேவதி! ‘பவர்கட்’ ஆகிவிட்டது ‘டீ’யெல்லாம் போட்டு சிரமப்பட வேண்டாம்... இப்படி ஹாலில் வந்து உட்காருங்க... பத்து நிமிஷம் பேசி விட்டுப் போகிறேன்...” என்றான் ரங்கபிரசாத்.

“அதுவும் சரிதான்! இருட்டில் உள்ளே எதையாவது உருட்டி விடுவேன்...”

சிரித்தபடி ஹாலுக்கு வந்த ரேவதி, மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றி ஹால் நடுவில் இருந்த மேசை மீது வைத்தாள். அரைகுறை வெளிச்சத்தில், மழையில் நனைந்த உடையில் ரேவதியின் உடலழகு, ரங்கபிரசாதத்தை சற்றே தடுமாற வைக்க, “க்யூட்!” என்று கூவிவிட்டாள்.

தீயாய்ச்சுகடும் தீவிரவாதம்

உஷாபாணி கூனிபாணி

தீயமதஇனவெறியைக் கருவறையாய்க் கொண்டு பிறக்கும்

தீதான வன்முறையை மொழியாய்ப் பேசிக்களிக்கும் தீஞ்சுவை என்று உயிரை இரையாய் மென்று புசிக்கும் தீயாய் சுடும் கொடிய விடமொத்த தீவிரவாதம்

புனிதப்போர் எனும் முகத்திரையை மனமுவந்து அணியும்

புதுப்புது குண்டுகளை மனம்பதற விசும்பதிர வெடிக்கும் புவியில் அமைதி எனும் மலர்இரக்கமின்றி கருக்கும் புலம் பெயர்ந்து துர்போதனையை மேதினியில் பரப்பும்

எல்லோர்க்கும் கல்வி எல்லோர்க்கும் வேலை நல்லரசு ஆளும் ஊழல் இலஞ்சமற்ற நாடாயின் இல்லாமல் போகும் விரக்தியற்றோர் கூட்டம் கொல்லாமல் அழியும் தீவிரவாதிகளின் குழுவும்

மனிதம் எனும் மதம் மட்டும் மனங்களிலே வளர்ப்போம் மழலைகளைத் தொலைநோக்கோடு நாம் அதிலே இணைப்போம்

அன்பு நீருற்று அவனியெங்கும் பெருகிப்பெருகி ஓடட்டும்

வன்தீயான தீவிரவாதம் நீறாகிப்போகட்டும்

“எது, இந்த மெழுகுவர்த்தி ஸ்டாண்ட்தானே? இதை உங்களுடன் ஒரு தடவை கன்னியாகுமரிக்கு ஷூட்டிங் போன இடத்திலிருந்துதான் திவாகர் வாங்கி வந்தார்.” என்றாள் ரேவதி.

ரங்கபிரசாத் மென்மையான குரலில், “நா... நான் மெழுகுவர்த்தியைச் சொல்லலை” என்றதும், ரேவதிக்கு சட்டென பயம் தொற்றிக் கொண்டது. திறந்தே கிடந்த வாசல் கதவுகள் ஓரளவு பயத்தைநீக்கப் பிரயத்தனப்படுவது போல காற்றில் முன்னும், பின்னுமாய் அடித்துக் கொண்டன.

“ரே...வ...தி! வசுதாவிற்கும் உங்களுக்கும்தான் எவ்வளவு வித்தியாசம்? கோயில் சிலை மாதிரி உள்ள உங்களை ஒரு படத்தில் கதாநாயகியாப் போட்டு, நான் அந்தப் படத்தை இயக்கும் நாளுக்குக் காத்திருக்கிறேன்...” என்றான் எழுந்து நின்று கிசுக்கிப்பான குரலில்.

“நா... நான் நடப்பதா?” பயத்திலும், குழப்பத்திலும் விழித்தாள் ரேவதி. அந்தச் சூழ்நிலையில் ரங்க பிரசாத்தின் கள்ளத்தனமான பார்வையும், கிசுக்கிப்பான ‘பேச்சும் அவளை ஏதோ ஒரு விபரீதத்தைக் கோடு காட்டியது. இதிலிருந்து தப்பிக்க வேண்டும். ஓடு. வாசலை நோக்கி ஓடு...

“ரேவதி! உங்க குரல் வேறு இனிமையாக இருக்கிறது! உங்களைப் போல எனக்கு வசுதா வந்து வாய்த்திருக்கக் கூடாதா?” ரங்க பிரசாத் அருகில் வந்து கிறக்கமான குரலில் காதருகில் இப்படிச் சொன்னதும் ரேவதி சட்டென வாசலை நோக்கிக் காலடி எடுத்து வைக்க ஆயத்தமானாள்.

அப்போதுதான் தூரத்தில் ஸ்கூட்டர் வரும் சத்தம் கேட்டது. ஒளி வெள்ளத்தைப் பாய்ச்சிக் கொண்டு, நாராசமாய் ‘பிரேக்’போட்டு விட்டு வாசலில் கொண்டு வந்து நிறுத்திய திவாகர், “ரேவதி, ஏய் ரேவதி, வசுதாவைப் பார்த்து, அவளுக்கு உதவி செய்து விட்டு வீட்டிற்கும் வந்து விட்டாயா, என்ன? வாசல் கதவு திறந்தே கிடக்கிறது. ம்?” என்று உரத்த குரலில் அதட்டலாய்க் கேட்டபடி நுழைந்தான்.

“ஆமாங்க, இப்போதுதான் வந்தேன்... உங்க உயிர் நண்பர்தான் எனக்கு வழித்துணையாய் வீடு வரை வந்தார்!” ரேவதி உற்சாகமாய் ஓடிப்போய் அவசரமாய் திவாகரிடம் நின்று கொண்டாள்.

“அடே, ரங்கபிரசாத் வந்திருக்கிறானா? இருட்டில் தெரியவில்லை... அட முண்டமே, ரேவதி! ஹாலில் நாலு மெழுகுவர்த்தி ஏற்றி வைத்தால் குறைந்தா போய் விடுவாய்? வாடா ரங்கபிரசாத்! என் பொண்டாட்டி ஒரு படித்த முட்டாள்... பாரேன். ‘பளிச்’சென்று ஹாலில் நாலு மெழுகுவர்த்தி ஏற்றி வைக்கணும் என்று கூடத் தெரியவில்லை.... அது போகட்டும். இன்று நீ போனதும் ஷூட்டிங் ஸ்பாட்டில் என்ன நடந்தது தெரியுமா...? அதற்கு முன், ஏய், ரேவதி மக்கு! ரங்கபிரசாத்திற்கு 15 போட்டுத் தந்தாயா, இல்லையா? இல்லையென்றால் இப்போதாவது போடு. எனக்கும் சேர்த்து... ஐயோ, என் பொண்டாட்டி ஓர் அசுடுடா ரங்கபிரசாத்! எல்லாம் நான் விளக்கிச் சொன்னால் தவிர ஒரு இழவும் தெரியாது அவளுக்கு...”

திவாகர் உரத்த குரலில் எரிச்சலுடன் சொல்லிக் கொண்டே போனான்.

ரேவதி ஆனந்தமாய் 15 போடத்தயாரானாள்.

வயலும்(இல்லை), வாழ்வும்(இல்லை)

மனோ ரிட

எந்த கிரகத்தில் இருக்கிறோமோ?
இந்த கிரகம் பிடித்து ஆட்டுகிறது.
வாடிய பயிரைக் கண்ட போது
வாடிய காலமெல்லாம்
வழக்கத்தில் இல்லை!!

பசி போக்கிய வயலின்
பல்லைப் பிடித்து பார்த்து
பங்கு வைப்பது சரியா??
அடிமையாகி பிழைப்பதற்கு
அடி வயிற்றில் அடிப்பது முறையா??

பச்சைப் புல் என்பது
பச்சைக் குழந்தைக்கு சமம்!!
பிஞ்சு புல்லுக்கு
நஞ்சு உரயிட்டு
நட்டு வைப்பதற்கு பதில்
நசுக்கி கொலை செய்வது மேல்!!

விளை நிலங்கள் இப்போது
வெறும் நிலமல்ல,
ரசாயன விஷம் சிதறிய
மண்புழுக்களின்
மலிவு சுடுகாடுகள்!!!

முண்டாக கட்டிய விவசாயியோ
முக்காடு சாத்திக் கொண்டான்,
முப்போகம் விளைந்த வயலும்
மலடியாகி விட்ட கவலையில்
புல்லுக்கு ஏங்கி நிற்கிறது!!

வயலும் வாழ்வுமாய்
வகுந்து வாழ்ந்தவர்கள்,
வறுமையில் அலைகிறார்கள்,
நாற்று நட வயல் வீதிகளில்
நாதியின்றி திரிகிறார்கள்!!

சோறு போட்ட நிலத்தையெல்லாம்
சூறு போட்டு விற்கவே
சூலிப் படைகளாக
காத்து இருக்கும் தரகர்கள்
நிலம் தின்னிகள்!!

விளை நிலமெல்லாம்
வீடாக மாறியது,
கரும்பு இருந்த காட்டில்
இரும்பு சூழ் பேய் குடி வந்தது,
நகரம் ஆக்க முனைந்தே
நரகம் ஆக்கிவிட்டனர்!!

கடைசியில் எல்லோரும்
காசுக்காக மட்டுமே
காடுகளை அழித்து,
கஞ்சிக்கு வழியின்றி
கலங்கி நிற்கப் போகிறோம்!!

மாற்றுத்திறனாளிகளை நோக்கி ஓர் மன மாற்றம்

ஊஷா வேங்கடேஷ்

“கடவுள் தந்த அழகிய வாழ்வு” தனது அலைபேசி அடிப்பதை அறிந்து எடுத்து பதிலளித்து விட்டு கோவிலுக்குள் சென்றான் இளம்பிறையன். கோவிலுக்குள் சென்று சாமி கும்பிட்டு பிரகாரம் சுற்றி வந்தான். ஓரிடத்தில் கும்பலாய் மக்கள் நிற்க இயற்கை ஆவல் உந்த எட்டிப்பார்த்தான். அங்கு ஓர் சிறுவனை வேப்பிலையாள் பூசாரி அடித்து கொண்டிருந்தார்.

அருகிலிருந்தவரிடம் என்னவென்று கேட்க பேய் ஒட்டுகிறார் என்றார். மனம் சுட உரத்தக் கூரலில் “ நிறுத்துங்க எதுக்கு இந்தப்பாடு படுத்துறீங்க இவனுக்கு பேய் பிடிச்சிருக்கன்னு உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்” என்றான். சுற்றி இருந்தவர்கள் அவனைத் திட்டத் தொடங்கினர்.

அதைப் பொருட்படுத்தாது “அய்யா தயது செஞ்சு நான் சொல்லுறதைக் கேளுங்க இந்தப் பையனைப் பார்த்தாலே மனவளர்ச்சிக் குறைந்தவனு தெரியுது இந்தப் பையனுக்குத் தேவை முறையான சரியானப் பயிற்சி மற்றும் சிறப்புக் கல்விதான் அதவிட்டுட்டு இப்படி வேப்பிலையால அடிச்சா பிரச்சனைதான் அதிகமாகும் என்றான் இளம்பிறையன்.

“உனக்கு என்னத்தம்பி தெரியும் இவன் பங்களிங்க இவனுக்கு செய்வினை வச்சதுனால தான் இவன் புள்ள கோட்டியபயலா போய்ட்டான் தெரியுமால்” என்றார் கூட்டத்திலிருந்த பெரியவர் “உங்க எல்லாருக்கும் கடவுள் நம்பிக்கை இருக்கா இல்லையா,” என்று கேட்டு சற்றே இடைவெளி விட்டுத் தொடர்ந்தான் இளம்பிறையன் “கடவுளுக்கு முன்னாடி விதி, பேய், பிசாசு, பில்லிகுனியம், ஏவல், பாவம், சாபம் எல்லம் நம்ம கற்பனைதான் “கடவுளுக்கு அன்பு காட்டத்தான் தெரியும் அன்பு தான் கடவுள்” என்றான் இளம்பிறையன்.

“அப்ப ஏன் எம் புள்ள இப்படியிருக்கு” என்று அழுதுக்கொண்டேக் கேட்டாள் பையனின் தாய்.

“சொந்தத்துல திருமணம் செய்து தாய் கர்ப்பமாய் இருக்கும் போது சத்தான ஆகாரம் சாப்பிடாம இருக்குறது, தாய்க்கு அம்மை, டைபாய்டு போன்ற நோய்கள் தாக்குறது தாய் கர்ப்பமாய் இருக்கும் போது மருத்துவர் ஆலோசனை இல்லாம சுயமா மருந்து வாங்கி பயன்படுத்துறது போன்ற நம்முடைய தப்பான பழக்க வழக்கங்கள் தான் இந்த குழந்தைங்க பொறக்க காரணம்” என்று விவரித்தான் இளம்பிறையன்.

தம்பி என் பொண்டாட்டிக்கு இந்த மாதிரி பிரச்சனையில்லைN யு ஏதோ இரத்தத்தில் பிரச்சனையாம் சுர்னு ஏதோ புரியாததுல சொன்னாங்க என்றார் பையனின் தந்தை.

இரத்தத்தில் பல வகைகளும் உட்பிரிவுகளும் இருக்கு. அப்பாவுக்கு பாசிட்டிவ் இரத்தமும் அம்மாவுக்கு நெகட்டிவ் இரத்தமும் இருந்தா இந்த மாதிரியான குழந்தைகள் பிறக்க வாய்ப்பு இருக்கு அதுக்குத் தான் கல்யாணத்துல ஜாதகப் பொருத்தம் பார்க்குறமாதிரி இரத்தப் பொருத்தமும் பாக்கணும்னு சொல்றாங்க என்றான் இளம்பிறையன்.

இந்த தம்பிக்கு நிறைய விஷயம் தெரியுதுல என்று பாராட்டிய ஒரு வயதான பெண்மணி இளம்பிறையனிடம் “ அப்ப இந்தப் பயலுக்கு பயிற்சி கொடுத்த போதுங்கீறிகளா?” என்று கேட்டார்,

“என்ன பயிற்சி கொடுக்கணும்னு தெளிவா சொல்லுங்க தம்பி”

என்றார் பையனின் தாய். அதற்குள் “எங்கிருந்தோ வந்த இந்த தம்பி சொல்றத எப்படி நம்புறது” என்றார் பையனின் தாத்தா.

“நீங்களும் தான் செவ்வா, வெள்ளி தவறாம கோயிலுக்கு வந்து உடுக்க போடுறீக என்ன புண்ணியமஇ; புள்ளைக்கு சுகமான பாடக் காணோமே தம்பி யாரயிருந்தா என்ன? நெசம் சொல்லுதுல என்னன்னுதான் கேப்போமே” என்றார் கூட்டத்திலிருந்த ஒருவர்.

“வாங்க எல்லாரும் போய் பிரகாரத்துல உட்காருவோம்தம்பி நீங்க அங்கன வந்து உட்காருந்து விவரமா சொல்லுங்க” என்றார் கூட்டத்திலிருந்த பெரியவர்.

இளம்பிறையன் “கூட்டத்தினரை நோக்கிப் பொதுவா ஊனமுற்றவங்கனு நாம சொல்ற மாற்றுத்திறனாளிகளைப் பல வகை படுத்தலாம்.” “பொதுவா பார்த்தா கண் தெரியாதவங்க, காது கேட்காதவங்க, கை, கால் செயல்படாதவங்க, மனவளர்ச்சிக் குன்றியவங்க, மனநிலை சரியில்லாதவங்க, மூளை முடக்குவாதம் உள்ளவங்கனு சொல்லலாம்.” “இதைத் தவிர கற்றல் குறைபாடு உள்ளவங்க, புற உலக சிந்தனையில்லாமை அதாவது ஆட்டிசம்னு சொல்ற நிலையால பாதிக்கப்படுறவங்களும் இருக்காங்க” என்று தெளிவாக விவரிக்கத் தொடங்கினான்

“என்ன தம்பி என்னென்னமோ சொல்லி பயமுறுத்துறிங்களே எந்தம்பி மனவளர்ச்சி குறைவுனாலும் மனநிலை சரியில்லையினாலும் பைத்தியம்தானே” என்றார் பையனின் தாத்தா.

“இல்லங்க ஜயா நாம தான் இப்படி தப்பா புரிஞ்சயிருக்கோம். மூளை வளராம அல்லது மூளையிலுள்ள நிறையப் பகுதிகள் பாதிக்கப்படுறதால தான் மனவளர்ச்சி குறைவு ஏற்படுது. இது 18 வயசுக்குள்ளதான் ஏற்படும் ஆனா மனநிலை பாதிப்பு எப்ப வேணாலும் வரலாம் இவங்களுக்கு அறிவுதிறன்ல பாதிப்பு இருக்காது. மேலும் இவங்களுக்கு பயிற்சிகள் எதையும்விட சுத்தி உள்ளவங்க தர அன்பு, ஆதரவு முறையான ஆற்றுப்படுத்துதல் அதாவது கவுன்சிலிங், மருந்து மாத்திரைகள் தான் தேவை.” என்று இளம்பிறையன். சொல்லிக்கொண்டு இருந்த போது “அது என்ன தம்பி 18 வயசு ஏன் அதுக்கு பெறகு மனவளர்ச்சிக் குறைவு வராதா” என்றார்; பையனின் தாத்தா.

“வராத ஜயா நம்ம மூளையோட முழுமையான வளர்ச்சி 18 வயசோட முடியுது.” என்றான் இளம்பிறையன். “மூளை முடக்கு வாதம்; கற்றல் குறைபாடு, ஆஸ்ட்ம என்னமோ சொன்னிங்களே அதெல்லாம் என்ன தம்பி?” என்று கேட்டார் கூட்டத்திலிருந்த பெண் ஒருவர்.

“மூளையில ஒரு சில பகுதிகள் பாதிக்கப்படுறதால கை, கால் செயல் பட முடியாம போகுறது தான் மூளை முடக்கு வாதம்.” என்ற இளம்பிறையனை இடையிட்டு “அப்ப அவங்களுக்கும் மனவளர்ச்சிக் குறைவு இருக்குமோ” என்றார் ஒருவர்

“ஏல்லா மூளை முடக்கு வாத குழந்தைகளுக்கும் மனவளர்ச்சிக் குறைவு வராத மூளையிலுள்ள பகுதிகள் பாதிக்கப்படுறதப் பொருத்து சில குழந்தைகளுக்கு மனவளர்ச்சிக் குறைவு ஏற்படலாம்” “அது வேற இது வேற”

என்றான் இளம்பிறையன்.

(தமிழ்)தாய்க்கு ஆற்றும் கடமை பெற்றோன்

சித்திரை பதிவுப்போட்டியில்
மூன்றாவது பரிசு பெற்ற கவிதை

சீர் தளை அடி யென
இலக்கண வரம்பு வைத்தான்
எதுகை மோனை இயைபு யென
நயம்பட வகுத்தான்
யாப்பு ஓசை அமைதி யென
அணி வைத்து உரைத்தான்
அத்தனையும் சொற்களின் தரம் காட்டின.....

அதில்
அறம் பொருள் இன்பம் யென
தான் கொண்ட கருத்துரைத்தான்....

“கொண்டு வா” என்றான் மன்னவன்
”கொன்று” வந்த வீரர்கள்
அரசாளும் மன்னனும் சொல்லில் கெட்டு
மாண்டு போனான் நீதியால்
வார்த்தையின் புரிதல்

வாழ்வின் தாக்கம்,,
சங்கத்தமிழ் வார்த்தைக்கும் கரு காட்டும்
இன்றோ?

ஒருசொல் ஒருமொழி காட்டிய தமிழ்
ஒருசொல் மாறி பொருள் கெட்டது
வல்மெல்லிடை யென
வகுத்து இல்லாது வரம்பு கெட்டது
குறிலுக்கும் நெடிலுக்கும்
வியாதி வந்தது
கால் முளைத்த சொல்
கால் உடைந்த சொல்

இப்படியாய் தமிழ் இருந்தால்
மருஉவிய சொல்லாய்
வழக்கொழிந்து விடுமா ...

தாய்மொழி காப்பதும்
தமிழ்மொழி படிப்பதும்
ஊனமில்லா எழுத்தும்
மகன் (தமிழ்)தாய்க்கு ஆற்றும்
கடமையன்றோ ...

“தம்பி அப்படியே மத்ததையும் தெளிவா சொல்லிடங்கத்
தம்பி என்றார் பையனின் தந்தை.

பலிகடா....

ஒரு கேள்வியும் அறியாத
நான் பலிகடா ஆக்கப்பட்டேன்
தேர்வு என்னும் நேர்த்தி கடனுக்கு.....

பிரபாகர் அனேகன்

“சொல்றேன் இப்ப நான் சொல்லப் போற இரண்டு
குறைபாடுகளைப் பத்தி படுச்சவங்களுக்கேத் தெளிவு
கிடையாது. “ஒண்ணு கற்றல் குறைபாடுன்னு சொல்லப் படுற
கத்துக்கறதுல ஏற்படுற குறை “இவங்களுக்கு பாடம்
கத்துக்குறதல தான் குறை இருக்கும்” இதுல பல வகைகளும்
இருக்கு” “இவங்களுக்கு அறிவுத்திறனுல பாதிப்பு இருக்காது”
“ஆனா நிறையப்பேறு இவங்கள மனவளர்ச்சிக் குறைவு
உள்ளவங்கனு தப்பா புரிஞ்சுக்குறாங்க” “அடுத்து ஆட்டைலம்
அதாவத புற உலக சிந்தனையின்மை” குறைபாடு உடையக்
குழந்தைங்களுக்கு 3 முக்கிய குறைபாட்கள் இருக்கும்
பேசுறதல சமூகமா பழகுறதுல “ கற்பனையா விளையாடறதல
மற்றும் பழக்க வழக்கங்கள் எல்லாத்துலையும் வித்தியாசம்
இருக்கும்” “இவங்க மத்தவங்க கண்ணுக்கு கண்
தொடர்புக்கொண்டு பேச மாட்டாங்க தனிமை இந்தக்
குழந்தைங்களுக்கு ரொம்ப பிடிக்கும் பெத்தவங்கள விடப்
பொருட்கள் தான் இவங்களுக்கு பிரியம் அதிகமா இருக்கும்”
என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது “அப்ப இந்தப்
பிள்ளைங்களுக்கும் மனவளர்ச்சிக் குறைவு இருக்குமோ”
என்றுக் கேட்டார் ஒருவர்

“ இல்ல ஐயா எல்லா ஆட்டைலக்குழந்தைங்களுக்கும்
அறிவுத்திறனுல பாதிப்பு இருக்காது” “ஒரு
சிலக்குழந்தைங்களுக்கு பாதிப்பு இருக்கலாம் ஆனா ஒரு
சிலக்குழந்தைங்களுக்கு அதிக அளவு அறிவுத்திறன் இருக்கும்
ஏதாவது ஒரு துறை, ஒவியம்,; இசை, கணிதம்னு ஏதாவது
ஒரு துறையில அதிகத் திறனோட இருப்பாங்க” என்று
விவரித்தான் இளம்பிறையன்.

“தம்பி எம்பிள்ளைக்கு என்னப் பயிற்சித் தரணும்னு
சொல்லவேயில்லையே” என்றார் பையனின் தாய்.

“பொதுவா இந்தமாதிரி குழந்தைங்களோட தேவையை
பொறுத்து பேச்சு பயிற்சி, முடநீக்கியல் பயிற்சி, தொழில்
முறைப் பயிற்சி, உணர்ச்சிகளை தூண்டி விடுறப் பயிற்சினு
பல பயிற்சிகள் தருவாங்க இதோட சிறப்புக் கல்வி அல்லது
ஒருங்கிணைந்தக் கல்வித் தர்ப்ப இந்தக் குழந்தைகளை
நிச்சியமா முன்னேற்ற முடியும்” என்று
சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது, “இந்தமாதிரி பயிற்சி குடுத்தா
குணமாகும்னு என்னத்தம்பி உத்தரவாதம்” என்றுக் கேட்டார்
பையனின் தாத்தா

“நான் தான் உதாரணம் நான் ஒரு காதுகேட்காதவன்,
என்;ன்பெத்தவங்களும் எனக்காக இப்படித்தான் கோயில்
கோயிலா அலைஞ்சாங்க சீக்கிரம் பேச்சு வரும்னு சூடு கூடப்
போட்டாங்க ஒரு சமூக சேவகர் தான் என் பெற்றோர்
கிட்டப்பேசி எனக்குத் தேவையான பயிற்சிகள் கிடைக்க
உதவிச் செய்தார் இப்ப நான் ஒரு சிறப்பு ஆசிரியர் இந்த
சமூகம் என்னை வியந்து பார்க்கிற அளவுக்கு உயர்ந்து
இருக்கேன்” என்று பெருமையோடு விவரித்தான்

இளம்பிறையன். “நம்பிக்கையோடு பயிற்சி குடத்தா மாற்றம் நிச்சயம் என்று நம்பிக்கையுடனான்”

“சிறப்புக்குழந்தைங்களுக்கு உதவ அரசாங்கமும் பலத்திட்டங்கள் செயல்படுத்திட்டுவருது” “கல்வி வேலைவாய்ப்பு திருமணம்தான் பல உதவிகள் செய்யுது” இதத்தவிர “மனவளர்ச்சிக் குறைவு மூளை முடக்கு வாதம் மற்றும் கடுமையான ஊனமுள்ள குழந்தைங்களோட பெற்றோர்களுக்கு மாத பாரமரிப்பு உதவித்தொகையும் தர்றாங்க” ஆனா அதுக்கு தேசிய ஊனமுற்றோர் அடையாள அட்டைப் பெறவேண்டும்” என்று தெளிவுபடுத்தினான் இளம்பிறையன்

“அதுக்கு என்னத்தம்பி பண்ணணும்” என்றுக் கேட்டார் பையனின் தந்தை. “எல்லா மாவட்டத்திலும் .மாவட்ட

மறுவாழ்வு மையம் இருக்கு” அங்க அணுகி அடையாள அட்டைப் பெற முடியும் அதுக்கு என்ன பண்ணணும்னு அவங்களை சொல்வாங்க” என்று புரிய வைத்தான் இளம்பிறையன்.

“ஐயா கடைசியா உங்ககிட்ட மட்டுமல்ல இந்த சமூகத்துக்கும் என்னோட பணிவான வேண்டுகோள் என்னன்னா மாற்றுத்திறனுடையக் குழந்தைகளும் பிற குழந்தைங்க மாதிரி தான்,” “பெற்றோர் அன்பு, சமூக ஆதரவு, நம்பிக்கை தந்தாலே அவங்களும் வாழ்கையில் உயர முடியும்.” “இன்று முதல் ஏற்போம் மாற்றுத்திறனாளிகளை நம்மில் ஒருவராய் சக மனிதராய்”;

அவள் வேசி அன்று..

இய்யா ஸ்ரீவாணி

கனவுகள் வானம்
தாண்டி உலா
செல்ல,
அம்மி மிதித்து
அருந்ததி பார்த்து
மாலை சூடி,
தன்னவனின்
கரங்களை பிடித்தாள்..

...

கள்ள சாராயம்
குத்தகைக்கு
எடுத்தது
தன்னவனின்
உயிரை..
கண்ணீர் துளிகள்
குத்தகைக்கு
எடுத்தது அவளின்
விழிகளை ..

...

அவளின் கனவுகள்
சாம்பல் ஆனது,
தன்னவன் எரிந்த
மயானத்தில்..

...

தன்னவன்
விட்டுச் சென்ற
கடன்களால்
அவள் வேசியானாள்..

...

தன்னவன்
விட்டுச் சென்ற
பிள்ளைகளால்
அவள் வேசியானாள்..

...

தன்னவன்
விட்டுச் சென்ற
சமூகத்தால்
அவள் வேசியானாள்..

...

தன்னவன்
தன்னை,
விற்றுச் சென்றதால்
அவள் வேசியானாள்..

...

இவ்வுளகம் அவளை
வேசி என்றது..
ஆனால்,
அவளும்
சீதை தான்
அவளது உலகில்
இராமன் இல்லை
எனினும்..

...

அவளும்
கண்ணகி தான்
அவள் மதுரையை
எரிக்கவில்லை
எனினும்..

...

அவளும்
பாஞ்சாலி தான்
அவளை காக்க
விசுவகர்மா
அங்கே இல்லை
எனினும்...!

...

காதலால் காதல் செய்கிறேன் உயிரே...!!!

கே இளம்பலர்

நீ
நிலாவாக இரு ...!!!
நீழலாக இரு ...!!!
எதுவாக இருந்தாலும் .
காதல் செய்கிறேன் ...!!!
நிலாவாக இருந்தால்
நினைவுகளால் காதலிப்பேன் ...!!!
நீழலாக இருந்தால்
கனவுகளால் காதலிப்பேன்...!!!

உன்
தீ கொண்ட பார்வையால்
கருகி கொண்டிருக்கிறேன்
உன் மழலை கொண்ட பேச்சால்
துடித்து கொண்டிருக்கிறேன்
தினமும் எரிகிறேன் - உன்
கண் பட்ட காதல் தீயால் ...!!!
இந்த புண்பட்ட இதயத்துக்கு
நீ சிரஞ்சீவி மருந்து ...!!!

உன்னை
சிற்பமாக செதுக்கினேன்
நீ சிற்பமாக இருக்கிறாய்
நான் தான் சிதைக்கப்பட்டு
விட்டேன் ...!!!
எண்ண உளியால் செதுக்கிற
உன் உருவம் அழகானது
உளிதான் அழுகிறது ...!!!

உலகில்
பெரிய களஞ்சிய சாலை
என் இதயம் தான் -உன்
இத்தனை நினைவுகளை
சேகரித்து வைத்து அப்பப்போ
தந்து கொண்டிருக்கிறது ...!!!
களஞ்சிய இருப்பு குறையாமல்
உன் நினைவுகளை தா உயிரே ...!!!

என் கவிதையை எடுத்து
காதல் செய்பவர்கள்
புரிந்து கொண்ட அன்பை
கூட - நீ ஏன் அன்பே
புரிந்து கொள்ளவில்லை ?
ஒன்றில் என்னை புரிந்துகொள்

இல்லையேல் கவிதையை
புரிந்து கொள் ...!!!

என்னை எல்லோருக்கும்
பிடிக்கும் -ஆனால் எனக்கு
உன்னை மட்டுமே பிடிக்கும் ...!!!
உன்னை எல்லோருக்கும்
பிடிக்கும் -ஆனால் உனக்கு
என்னை மட்டுமே பிடிக்கும் ...!!!
காதல் ஆயிரம் சங்குகளில்
ஒரு சங்கு வலம்புரிபோல் ...!!!

நீ வந்து விட்டு
சென்றுவிடுவாய்
உனக்கு எங்கு தெரியும்
நான் படும் அவஸ்தை
உன் நினைவுகள் தான்
உள்முச்சு - உன் கனவுகள்
தான் என் வெளி முச்சு ...!!!

நீ தரும் நினைவுகள்
சிலவேளை காயமாய்
இருக்கிறது - சிலவேளை
மருந்தாக இருக்கிறது ...!!!
அதனால் தான் இத்தனை
வலியை நீ தந்தாலும்
சிரித்துவிட்டு இருக்கிறேன் ...!!!

வாழ்க்கையில் நான்
பெற்றவற்றை விட
இழந்தவை அதிகம்
உன் கன்ன குழி சிரிப்பில்
என்னை இழந்தேன்
இப்போ உன்னை இழந்து
விட கூடாது என்பதற்காக
எல்லாவற்றையும் இழக்கிறேன்

நீ என்ன மின்னலா ?
வரும் போது இத்தனை
பிரகாசமாக இருக்கிறாய் ?

நீ என்ன மழைக்கு
பிறந்தவளா ? இத்தனை
கண்ணீரை தருகிறாய் ...?

நீ மின்னலாக இரு
மழையாக இரு -நான்
உனக்கு மேகமாக இருப்பேன் ...!!!

காதலில்
சேர்ந்திருக்கும் போது
வரும் இன்பத்தை தான் அன்பே
எல்லோரும் விரும்புவர் -நீ
பிரிந்திருக்க விரும்புகிறாய் ?
பிரிந்திருக்கும் போது நினைவுகள்
அதிகம் என்பதற்காகவா ?

இதயம்
ஒரு கையளவு
என்று சொன்னார்கள்
உன்
இதயத்தில் இணைந்தேன்
இன்று வரை அதன்
எல்லையை தேடுகிறேன்
இப்படிதான் வாழ்க்கையை
தொலைத்தவர்கள் அதிகம்
நான் மட்டும்
விதிவிலக்கில்லை ...!!!

சந்தோசப்படுகிறேன் உயிரே
இதுவரை காதலை சுமந்தேன்
இப்போ நீ தந்து விட்டு சென்ற
வலிகளை சுமர்ந்து கொண்டு
இருக்கிறேன் ...!!!
உன் வலிகளை சுமக்கும்
கூலியாளாய் என்னை
காதலித்ததற்கு நன்றி ...!!!

உன் இதயம் என்ன காதல்
சிறைச்சாலையா ?
என்னை கைது செய்து
விலங்கிட்டுருக்கிறாய் -
ஒன்றில் ஆயுள் கைதியாக்கு -
தூக்கு தண்டனை கைதியாக்கு -
தீர்ப்பை தள்ளிப்போடுவதுபோல்
மெளனத்தில் இருக்காதே ...!!!

நான்
காதல் பிச்சைகாரன்
என்னிடம் இருந்த
எல்லாவற்றையும் இழந்து
உன்னை பெற்றேன் ...!!
இப்போ உன்னையும் இழந்து
நிற்கிறேன் ...!!
கிழிந்த சட்டைபோல் சில
நினைவுகள்

ஒட்டி நிற்கின்றன ...!!

இறைவா ?
இரண்டு கண்ணை கொடுத்து -
என்னை கலங்க வைத்தவனே...!!
எனக்கு இரண்டு இதயம் கொடு -
அவள் நினைவுகளை சுமக்க -
ஒரு இதயம் போதவில்லை ...!!

காதலில் பொறுமையை -
கடைப்பித்தது தப்பானது-
நீ கிடைப்பாய் என்று இருந்து-
என் வாழ்க்கையே -
கானல் நீராகி விட்டது -
என் கல்லறைப்பூவில் -
உன் நினைவுகள் தான் -
ஆத்ம வரிகள் ...!!

சித்திரை
பதிவுப்போட்டியில்
மூன்றாவது பரிசு
பெற்ற கவிதை

அம்மா

பாண்டிச்சேரி

அம்மா அம்மா
உயிரிலிருந்து கதறும் குரலாய்
உச்சரிக்கும் ஒரு சொல்
உதடு தாண்டாமல் ஊமையாகி
உதிர்கிறதே

யாருமற்ற தனிமை இரவில்
நானும் நீயும்
சென்ற இடமெல்லாம்
உன் கால் தடம் கிடைக்காதா
புளுதி களைத்து தேடுகிறேன்

நீ ஆயுசுக்கும் உடனிருந்தும்
அருமை உணரல வந்திடுமா
ஒரு வாய் சோறு மட்டும் தந்திடு
நான் வேறேதும் கேட்கலயே
அம்மா பசி தாங்க முடியலயே

நீ அழைத்த குரலுக்கு
அன்று நான் செவி மடுக்கல
இன்று உன் அழைப்பிற்கு
நான் காத்திருக்கேன்
தூங்காம விழித்திருக்கேன்

போனவுங்களை
நினைத்தல் ஆகாதென்று
உறவெல்லாம் ஏசுதம்மா
சொல்லி ஆற்றவும் முடியாம
யாரும் அறியாம அழுவுறேன்

எங்கு சென்றாலும்
துணையாக உடன் வருவாயே
இப்போ போக வழி தெரியாம
கூட வர துணை தேடியே
கெஞ்சி நிற்கிறேனே

கைப்பிடித்துப் போன
இடங்களெல்லாம் மனசு
குழந்தையாகி தேடி அலையுது
வீசிப் போகும் காற்றில்
உன் வாசம் நாசி தேடுது

அம்மா ஒரு முறை
நீ இங்கு வந்திடு உன்னை
ஆசைதீர் கட்டி நுகர்ந்திடுவேன்
மடியில் சற்று நேரம்
கண்ணயர்ந்து உறங்குகிறேன்

காத்திருப்பீர்கள் என நம்பி
கடமையே கண்ணென்று
மக்காய் உறவின் சிந்தையில்
அம்மா பாசத்தை தள்ளி வச்சேன்
எமனின் சூதை உணரலையே

துடி துடிக்குதே உயிர்
கொதி கொதிக்குதே உதிரம்
பதை பதைக்குதே மனசு
பட படக்குதே இமைகள்
மருகி மருகிப் புலம்புறேனே

இதயத்திற்கு துடிப்பை
தந்தவள் நீதானே அம்மா
இப்போ இதயமாகவே நீ
என் உயிர் வாழும் கூடு நீ
உன் நினைவின்றி உயிரிறாது

நினைவே நீயாக உருகினாலும்
அலையாத்தான் வந்து போகிற
உயிர்த் துடிப்பாய் ஏங்கினாலும்
கனவாத்தான் கலஞ்சி போகிற
வழியுதே கண்ணீர் சடுதி வந்திடு

இனியிங்கு இடமில்லை

பூங்கோஷை

மாலை நேரம் மயங்கும் நேரம்
மாலைக் காற்று வருடிச் செல்ல
மனதின் துயரில் கரைந்து நின்றேன்
கண்ணில் நீர் கோர்த்து நிற்க
கடவுளின் மீது கோபம் கொண்டேன்

கண்ணா என்றழைத்தபோது
கரை காணா சேலை கொடுத்து
மானம் காத்தாயாமே.. இன்று
கத்திக் கத்திக் குரல்வளை தேய்ந்ததே...
காணவில்லை உன் வரவை..

பாவங்களும் துன்பங்களும்
பரமனே உன்னோடு
சிலுவையில் அறையபட்டதாமே..
தினம் தினம் வேதனைச் சிலுவையில்
அறையப் படுகிறேன் இன்று..

ஒரு கன்னத்தில் அடித்தால்
மறு கன்னம் காட்டு என்றாயே
கிறீஸ்தவன் என்பதற்காகவே
கன்னங்கள் இரண்டும் பழுத்துப் போனதே
காட்டுவதற்குக் கன்னம் இனியேது..

அநீதி கண்டு விட்டால்
நெற்றிக் கண் திறப்பாயாமே..
அநீதியே வாழ்க்கையாய்ப் போனது
அந்தரித்து உன்னை அழைத்த போதும் -உன்
நெற்றிக் கண் என்னவானது?

சுருக்கமாய் வாழ்க்கை இது தானென்று
சுடலைப் பொடி பூசிக் காட்டினாயா?
வாழ்க்கையே சடுகாடாய் கிடக்கிறதே
சினச் சின்ன சந்தோசங்கள் கூட
சாம்பல் பொடியாய்க் கிடக்கிறதே

கடவுள்

புத்த பிரானும் காந்தி மகானும்
சத்தியம் சொன்ன நாட்டில்
சுயநலம் கொண்டே சுற்றுகின்ற
பித்துப் பிடித்த மனிதர்களின்
பிதற்றல்களுக்கே கைதட்டல்....

அரசியல் அசிகங்களுமும்
மதவெறிக் கும்பல்களுக்கும் இடையில்
அலறித்துடிக்குதையா சத்தியங்கள்
தொலந்து போன நீதிகளை
தேடியலைகிறோம் கிடைக்கவில்லை

அல்லாஹ் அக்பர் என்றே
தொழுதெழுந்த பள்ளியெல்லாம்
அடாவடிக்கு இரையாச்சே
அரசியல் நாடகங்களால்
படாத துன்பம் பட்டனரே...

தேடித் தேடி வெறுத்துப் போனேன்
துன்பத்தைத் தடுக்கா தெய்வம் எதற்கு
துன்பம் கொடுக்கும் தேவன் எதற்கு..
அன்பைத் தடுக்கும் ஆண்டவன் எதற்கு
உறவைப் பிரிக்கும் இறைவன் எதற்கு

வேண்டாமென்றே வெறுக்கின்றேன்
வேதனை முட்டித் தவிக்கின்றேன்
வெறுமைத்தீவின் மடியினிலே
சிந்தையில் மூழ்கி நனைகையிலே- கதவு
தட்டும் ஒலி கேட்டெழுந்தேன்...

யாரது என்ற கேள்விக்கு பதில்
நான் தான் கடவுள் என்றொலி கேட்டேன்
நகைத்துக் கொண்டே சொல்லிவிட்டேன்
தாமதமாய் வந்து விட்டீர்- இனி
தங்குதற்கு இங்கே இடமில்லை...

கண்ணீர் தேசம்

அருவன்

உடம்பில் பட்ட காயமெல்லாம் ஒற்றை மழைத்துளியில் ஆரக்கண்டேன்
தொலைவில் வசந்தம் தொடரக் கண்டேன்;புதிதாய் விடியல்
தோன்றக் கண்டேன்;சட்டென கனவில் அனைத்தும் கனவாய் கண்டேன்

கவிதை எழுத காகிதமும்,உறக்கம் திருடும் சொப்பனமும் எங்கு
சென்றதென்று தெரியவில்லை;எரிந்து முடிந்த சாம்பலிலே,பயம் உயிரைக்
குடிக்கும் வேளையிலே இது எதையும் தேட நேரமில்லை...

விதைகளுக்கு பதில் வெடிகுண்டுகளை விதைத்தவன் எவனோ?
கொத்துக்கொத்தாய் பிணங்கள் வீதியிலே!
ஒரு சொட்டுநீர் ஒன்றும் எரியும் தீயை அணைக்கப்போவதில்லை
தெரிந்தும் கண்ணீர் விழிகளிலே!

சுதந்திர காற்றை சுவாசிக்க நினைத்ததை தவிர தவறேதும்
செய்யவில்லை;தண்டனைதான் ஏனோ?-கல்லறை தேசத்தில்
சொந்தமண்ணிற்கு உரமாகிப் போனோம்!

அம்மா என்று சுதறிய குழந்தைகளுக்கு ஆதரவாய் எந்த
தாயுமில்லை;நம்பவைத்து முதுகில் குத்தியவனெல்லாம்
விலைமகளின் பிள்ளை.!

சின்ன குண்டில் கூட்டைக் கலைத்தான் அவன்-ஒற்றைக்
கொலைக்கு தூக்கு இங்கே;லட்சம் கொலைக்கு தண்டனை எங்கே?
இறைவனின் மேல் நம்பிக்கையில்லை-நிர்வாணமாய் கிடத்தி என்
தேசமாதாக்களை மாரில் மிதித்தவனின் கால்கள் இன்னும் பூமியிலே..

தாய்நாட்டிலேயே அரசன்கள் யாவும் அடிமைகளாகிப்போனோம்
பிறநாட்டில் ஒளிந்து அகதிகளாகிப்போனோம்.!
ஏதேதோ சாகசம் செய்ய எத்தனித்த காலம்போய்,ஒவ்வொருநாளும்
சூரிய உதயம் பார்ப்பதே சாதனை ஆனதே.!
தண்ணீர் சூழ்ந்த தேசம் இன்று கண்ணீர் தேசமாகிப் போனதே;
ஈழத்தமிழன் வாழ்க்கை இங்கே ஈனமாகிப் போனதே!!
-ஈழத்தமிழனின் மொழியிலிருந்து/வலிகளிருந்து....

பெண்ணொருத்தி புலம்புகிறாள் 5

அனில்வர்

பனஓல மரத்தடியில்
பாதகத்தி காத்திருந்தேன்
பத்துமணி நேரம்வரை
படுத்திருந்தும் முழிச்சிருந்தேன்.

கற்பனையில் கோட்டையொன்னு
கட்டி வச்சி காத்திருந்தேன்.
காவலுக்கு உன்நெனப்ப
கொட்டிவச்சி பாத்திருந்தேன்.

முந்தான ஓரத்துல
முடிச்ச ஒன்னு போட்டு வச்சேன்
உன் முகத்த பாத்த பின்ன
முடிச்சவிழ்க்க ஆசப்பட்டேன்.

பொட்டல் காட்டோரம்
பொழுது சாஞ்ச வேளையிலும்
வெட்டி போட்ட விறகாட்டம்
விழுந்தே நான் கிடக்கிறேனே.

கருவேளம் முள் குத்தி
கண்ணீரு வந்ததில்லை
உஞ்சொல்லு கேளாம
கண்ணீரு ஓயலியே.

குளம் வத்தி காஞ்சாலும்
இடம் மாறிப் போகலியே.
நட்டு வச்ச உன்நெனப்ப
பிச்ச வீச முடியலையே.

உன் பேச்சு சத்தம் ஓஞ்சிருச்சி
என் மூச்சு இன்னும் ஓயலியே
உன் நெனப்போட நானிருந்தும்
என் நேசம் உனக்கு புரியலையே.

அடிமனசுல உங்க நினப்பால
அக்கினி நட்சத்திரம் எரியுதுங்க...
ஆசமொழி ஒன்னு தந்து
அணைச்சிக்க நீங்க வேணுமுங்க...

உங்க தோலுல சாஞ்சிக்கிட்டு
உறங்க தோணுது வாங்க...
உங்க மனசுல நானிருந்தா
உடனே வந்து பேசுங்க...

உடம்பு மட்டுமே இங்க கிடக்கிது
மனசு என்னமோ அங்க இருக்குது...
உலகம் எனக்கு நீங்க தானே
உசரும் கூட எனக்கு தூசுதானே...

சேத்து வச்சிருக்கும் ஆசையெல்லாம்
செலவு பண்ணுவோம் வந்திடுங்க
அடை காக்குற கோழிய போல்
அன்பு மட்டுமே தந்திடுங்க

உங்கள சுமக்கிற என் மனசு
உடனே புரிஞ்சுட வேணுமிங்க
உள்ளம் உருகுது உங்களுக்காக
உசரு தவிக்கிது கேளுங்க

காத்து காத்து நானிருக்கேன்'
கவிதை மொழி பேசிடுங்க....
காலம் நகர்த்தியே நீங்கதான்
காயம் கொடுப்பது ஏனுங்க.....?

மல்லிகை சரமும் வாங்கிவாங்க
மனசுல என்னை சுமந்து வாங்க....
ஓசையில்லாத உறவு போல
ஆசையோட இங்க அலையுறேங்க.....

சிநேகிதியுடன் தனிமையில் சில நிமிடங்கள்

மூலக்கோஷ

குறைபாட்டை மறைத்த கணவன்.. குழறும் உறவு...

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இவ்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது திருவள்ளுவர்

(இவ்வாழ்க்கையின் அன்பும் அறமும் உடையதாக
விளங்குமானால், அந்த வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனும்
அதுவே ஆகும்.

சிநேகிதியுடன்....

வணக்கம் சிநேகிதி,

தங்கள் பதில்களை நான் தொடர்ச்சியாகப் படித்து வருகிறேன். என் உறவுக்கார பெண் ஒருவருக்கு ஒரு பிரச்சனை. அந்தப்பிரச்சனையை உங்களிடம் சொன்னால் ஏதேனும் ஆலோசனை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் இதை எழுதுகிறேன்.

அவளுக்கு வயது 38த் தாண்டுகிறது. இவள் முன்னர் திருமணமாகி கணவனுடன் ஏற்பட்ட சில பிரச்சனைகளால் விவாகரத்துப் பெற்றுக் கொண்டவள். இதனால் இவளது பெற்றோரும் அண்ணன்களும் மிகவும் கோபத்திலும் வெறுப்பிலும் இருந்தார்கள். பின்னர் எப்படியோ அவளுக்கு மீண்டும் சில ஊர்கள் தாண்டி ஒரு வரனைப் பார்த்து மறுமணம் செய்து வைத்தார்கள். அதன் பின் எட்டு வருடமாகியும் அவளுக்கு குழந்தைப் பாக்கியம் கிட்டவில்லை என்பது எங்களுக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருந்தது. அவளிடம் முன்னர் இருந்த துணிச்சலும் துடுக்குத்தனமும் (கொஞ்சம் வாயாடியும் கூட) இப்பொழுது எல்லாமே காணாமல் போயிருந்தது.

அண்மையில் ஒருநாள் நான் அவளது வீட்டுக்கு சென்றிருந்தேன். அவள் என்னோடு சந்தோசமாகத்தான் சிரித்துப் பேசினாள். அவளது கணவனும் மிகவும் நன்றாக உபசரித்தார். கிச்சனில் கூடவே இருந்து எங்களோடு சேர்ந்து சமைத்து மிகவும் சந்தோசமாக இருந்தார். அவருக்கு வேலை இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தார். மாலை நேரம் நான்

அவளோடு தனியாகப் பேசும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அப்பொழுது மெல்ல அவர்கள் குழந்தை கிடைப்பதற்காக ஏதாவது மருத்துவரைப் பார்த்தார்களா என்று கேட்டேன். அப்பொழுது தான் அவள் அழுதபடியே அந்த அதிர்ச்சியான தகவலைச் சொன்னாள்.

அவளது கணவன் தாம்பத்தியத்துக்கு ஏற்றவரல்ல. ஆனால் இந்த விசயத்தை யாருக்கும் சொல்லக் கூடாது என்று மிரட்டியிருக்கிறார். பக்கத்து வீட்டுப் பெண்களோடு கூட பேச விடுவதில்லை. அது மட்டுமன்றி அவள் தான் சம்பாதித்துக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றவேண்டியிருக்கிறது. அவரை எந்த வேலையில் சேர்த்து விட்டாலும் விரைவிலேயே வேலையை விட்டு விட்டு வந்து விடுகிறாராம். அவரது இந்தப் பொறுப்பற்ற தன்மையால், அந்த பெண்ணுக்கு அவளது பிறந்த வீட்டில் போட்டுவிட்ட நகைகள் எல்லாமே விற்று குடும்பச் செலவு செய்தாயிற்று. இப்பொழுது, கடை ஒன்று சொந்தமாக போட்டு தந்தால் செய்வதாக சொல்லிக் கொண்டு வேலைக்கே போகாமல் நிற்கிறார்.

என் உறவுக்காரப் பெண் இதைச் சொன்ன போது எனக்குக் கடும் கோபமாக இருந்தது. இப்படி ஒரு வாழ்க்கை நீ வாழ வேண்டுமா என்று கோபமாகக் கேட்டேன். அவளோ ஏதோ இது என் விதியா போச்சு, எனக்கு ஒரு குழந்தை மட்டும் தத்து எடுத்துக் கொடுங்கள், நான் வாழ்ந்துவிட்டுப் போகிறேன் என்கிறாள். கேட்டதிலிருந்து வயற்றைப் பற்றி எரிகிறது. 8 வருடமா இந்த மனிதன் அவளைக் கட்டுப் படுத்தி, துன்பப்படுத்திக் கொண்டு, எப்படி எல்லோரிடமும் நல்ல மனிதன் போல நடத்தி இருக்கிறான். என் உறவுக்காரப் பெண் எப்படியான ஒரு கொடுமையான வாழ்க்கை வாழ்கிறாள்.... முன்னர் அவர் தொழில் இல்லாமல் கல்ரப் படுகிறார் என்று நானும் என் கணவரும் அவர்களுக்கு சொந்தமாக ஒரு கடை அமைத்துக் கொடுக்கலாம் என நினைத்திருந்தோம். ஆனால், இதைக் கேட்ட பின் அவர் மீது இருந்த நம்பிக்கை போச்சு. என்ன செய்வது என்று மனம் நிம்மதி இழந்து தவிக்கிறது. இப்பொழுது இதற்கு ஒரு வழி சொல்லுங்கள் சிநேகிதி.. இந்த வாழ்க்கை அவள் வாழ வேண்டுமா? அல்லது அவள் என்ன செய்ய வேண்டும்? உங்கள் ஆலோசனையை எதிர்பார்கிறேன்.

நன்றி.

தனிமையில் சில நிமிடங்கள்.....

வணக்கம் அன்புத் தோழி, உங்கள் உறவுக்காரப் பெண்ணின் வாழ்க்கைக் கதையைப் படித்து மிகவும் மனம் வருந்தினேன். அதிலும் எட்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் ஒரு கலகலப்பான, அடம்பிடிக்கின்ற, ராங்கித்தனமான ஒரு பெண் திடீரென அடங்கி ஒடுங்கிப் போய் இருக்கும் கோலம் உங்களை எந்தளவுக்கு பாதித்திருக்கும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்.

காதல் அரக்கனே!!

வைபலி ஷேர்

காதலன் கரம்பிடித்து
கனவு கண்டது
காட்சியில் ஏறாமல்
கண்ணீர் மட்டுமே
கரித்து நிற்க
கானல்நீர் எனத்தெரியாமல்
கன்னியவள் மதியிழந்து
காணாமல் போவேனோ....

தன்னுயிர் மீதிலே
தாரம் நீயென
தாராளமாய் சூளுரைத்து
தனிமையில் நங்கையை
தவிக்கவிட்டு சென்றாயே
தகவுடைய மங்கையெனைநீ
தவிர்க்க - என்மனதிடம்
தகர்ந்து போவேனோ...

நல்லவன் தானெனும்
நம்பிக்கை கொன்றாய்.
நெறியெனும் போர்வைக்குள்,
நரிமுகத்தில் நின்றாய்.
நங்கைதானே என்றெண்ணி,
நிந்தனைகள் புரிந்தாய்.

நிர்க்கதியில் நிம்மதியின்றி
நிற்பாள் என்பது உன்
நினைப்பு.

நின்று கேளடா!!!,
நிமிர்ந்த நன்னடை கொள்வேன்,
நீசனே உன் நிறம் உரிப்பேன்,
நித்திலமும் நோக்கநின் நச்செடுப்பேன்.
நான் நங்கையல்ல,
நெருப்பு.

அந்தப் பெண் வேறு பெண்களோடு பேச முடியாத சூழ்நிலை அவளுக்கு எத்தனை தாக்கம் என்பதும் வெளிப்படையாகவே புரிகிறது. ஒரு பெண்ணின் மனநிலையில் இருந்து பார்த்த போது எட்டு வருடமாகத் தனக்கு ஆண்மை இல்லை என்ற விடயத்தை உலகுக்கு மறைத்து, அந்தப் பெண்ணுக்கு ஒரு சந்தோசமான வாழ்க்கையைக் கொடுக்காமல் அவளை இப்படி நடத்துவதை அறிந்த போது எனக்கும் உங்களை போலவே மனம் கொதித்தது. என்ன ஆண் இவன், இவனோடு அந்த தமிழ் நண்பர்கள்

பெண் எதற்காக வாழ வேண்டும்? தூக்கி எறிந்து விட்டுப் போயிருக்கக் கூடாதா என்று தான் தோன்றியது. நீங்கள் கூறியதிலிருந்து, ஏற்கெனவே அவள் விவாகரத்து ஆகியவள் என்பதால், இந்த வாழ்க்கையையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு போனால் இந்த சமூகம் அவளை மதிக்காது என்பதுடன், குறிப்பாக அவளது பெற்றோரும் அண்ணன்களும் ஏற்க மாட்டார்கள் என்பதுமே அவள் இந்த வாழ்க்கைத் தூக்கி எறியாமல் இன்னமும் சகித்துக் கொண்டு வாழ்வதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என நினைக்கிறேன். இந்தப் பதிவை எழுதுவதற்கு வசதியாக உங்கள் உறவுக்கார பெண்ணுக்கு வித்தியா என்றும் அவளது கணவனுக்கு ஆனந்த் என்ற பெயரையும் கற்பனைப் பெயராக இடுகிறேன்.

உப்புமில்லை ....

புளியும் இல்லை...

காரமும் இல்லை...

சுவையும் இல்லை...

அள்ளி ஊட்டுகையில்

அமிர்தமாய் மாறிபோச்சி

என்னவள் வைத்த ரசம்,,,,,

ஜாஷ்படி

தோழி, நான் சிநேகிதியாக இருந்து சிந்திக்கும் போது, ஒரு பெண்ணுக்காக மட்டுமன்றி ஒரு ஆணுடைய மனநிலையிலும் இருந்து சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையில், அந்த ஆனந்தின் மனநிலையில் இருந்து சிந்தித்துப் பார்க்கலாமா தோழி? மேலே நீங்கள் குறிப்பிட்ட கதையில் அவரிடம் வேறு எந்தக் கெட்ட பழக்கமும் இருப்பதாகக் குறிப்பிடவில்லை. அவளுடைய நகைகள் குடித்துக் கூத்தாடுவதற்காக செவ்வழிக்க படவில்லை. உண்மையில் ஆனந்த் குடிப்பழக்கம் இல்லாதவராக இருந்தால் வித்தியா கொடுத்து வைத்தவள் தான் தோழி. இன்றைக்கு எத்தனையோ பெண்கள் வாழ்க்கையில் ஆயிரம் சுகம் இருந்தும் தங்கள் கணவனின் குடிப்பழக்கத்தால் எந்த சுகத்தையும் அனுபவிக்க முடியாமல் வேதனைப்படுகின்றனர். அந்த வேதனை இங்கே இல்லை என்பது சந்தோசப்படவேண்டிய ஒரு விடயமே. ஒருவேளை அவர் குடிப்பவராக இருந்து, நீங்கள் அதை குறிப்பிட மறந்திருந்தால் மன்னிக்கவும். அது அவளுக்கு இரட்டை வேதனையே.

ஆனாலும் தோழி, தன்னுடைய குறையை அவர் மறைத்ததையும், அவரது தற்போதைய நடத்தைகளையும் வைத்துக் கொண்டு அத்தனை இலகுவாக ஆனந்தை கெட்டவன் என்ற பட்டியலில் போட்டு விட முடியவில்லை. ஆனந்தின் மனநிலையில் இருந்து பார்க்கும் போது, அவர் உண்மையில் ஆண்மைக்குறைபாடு உள்ளவராக இருந்தால், அவருடைய தற்போதைய நடத்தை இயல்பாக ஏற்படக் கூடிய மனநிலையே.

அதாவது, தன் மனைவியை வேறு பெண்களுடன் பேசா விட்டால், இதுவரைக்கும் அவர் மறைத்து வைத்திருந்த தன்னுடைய குறைபாடு சமூகத்துக்குத் தெரிய வந்துவிடும் என்ற அச்சம் அவருக்கு இருக்கும். அது மட்டுமன்றி அவர்

தான் சேர்ந்து கொள்ளும் எந்த வேலையிலும் அவர் நிலையில்லாமல் இருப்பதற்கும் அது ஒரு காரணமாக இருக்கும் அல்லவா? நம் சமூகத்தில் ஆண்கள் குறிப்பிட்ட வயது வந்ததுமே "எப்போது திருமணம்?" என்று நச்சரிக்க ஆரம்பித்து, திருமணமான சில நாட்களிலேயே "என்ன விசேசம் ஒன்றும் இல்லையா?" தொடரும் இவர்களது கேள்விக் கணைகளின் முன்னே எத்தனையோ கணவர்களும் மனைவிகளும் குற்றவாளிகள் போல குறுகிப்போய் நிற்கின்ற நிலையில், உண்மையிலேயே தன்னுடைய குறைபாட்டைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்கும் அவருக்கு அந்த அச்சம் இருக்காதா தோழி... அந்த அச்சமும், இயல்பாக ஏற்படக்கூடிய தாழ்வு மனப்பான்மையும் சேர்ந்து அவருக்கு, பலரும் இணைந்து வேலை செய்யும் இடங்களில் வேலை செய்வது கடினமாக இருந்திருக்கலாம்.

சற்று நிதானமாக சிந்தித்துப் பாருங்கள்....

இங்கே நீங்கள் வித்தியாவுக்கு மட்டுமன்றி, ஆனந்துக்கும் மனரீதியான ஆதரவைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றே நான் நினைக்கிறேன் தோழி...

சமூகத்துக்குப் பயந்தோ, அல்லது தன் பெற்றோருக்குப் பயந்தோ தன் திருமண வாழ்க்கையை முறிக்காமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வித்தியாவுக்கு மனத்திடத்தை நீங்கள் கொடுக்க முடியும்.. வித்தியா இந்த உறவை அறுத்து எறிந்த பின், தன்னுடைய சொந்தக் காலில் தனித்து வாழக்கூடிய பக்குவம் உள்ளவரா? அப்படியே அந்தப் பக்குவம் இருந்தாலும், சமூகத்தால் அவளுக்கு வரக்கூடிய சகல விதமான விமர்சனங்களையும் எதிர்நோக்கி வாழ்க்கையை எதிர்த்து போராடக் கூடியவரா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்து முடிவெடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இன்றும் எமது சமூகத்தில் பெண்ணியம் இன்னும் பேச்சளவில் தான் இருக்கிறது. கணவனை விட்டுப் பிரிந்த ஒரு பெண்ணின் நியாயங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவத்துக்கு சமுதாயம் இன்னமும் முழுமையாக மாற்றம் பெறவில்லை. அந்த சமூகத்தில் அவளால் தனித்து நின்று போராடுவது என்பது, தற்போது அவள் அனுபவிக்கும் துன்பத்தை விடக் கொடியதாக இருக்கலாம் அல்லவா?...

திருமண பந்தத்தில் இணைந்து விட்டால், ஆண் பெண் இருவருமே தம் வாழ்க்கைத் துணையைக் குறைகளோடு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியவர்களாகிறார்கள். குடும்பம் என்று வரும்போது எல்லோருமே குறைகள் அற்றவர்களாக இந்த உலகில் இருப்பது மிக அரிது. உடல் ரீதியாகவோ, அல்லது மனரீதியாகவோ அல்லது நடத்தைரீதியாகவோ சிறு குறையேனும் இருக்கவே செய்கிறது. இது சிறிதாகவோ, பெரிதாக இருந்து விடுகிறது. பெரும்பான்மையான குறைபாடுகளுக்கு அவர்கள் காரணமாக இருப்பதில்லை. அவை இயற்கையாகவோ அல்லது, அவர்கள் வாழ்ந்த, வளர்க்கப்பட்ட சூழ்நிலைகள் காரணமாகவோ இவர்கள் குறைபாடுகளைச் சுமக்க வேண்டியவர்களாகின்றார்கள்.. எனவே வித்தியாவோ நீங்களோ ஆனந்தின் குறைபாட்டை அவரின் குற்றமாகக் கருதமுடியாது என்பதைப் புரிந்து கொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன். எனவே அவருடைய குறைபாட்டை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியதே வாழ்க்கையைச் சீப்படுத்த இலகுவான வழி.

தோழி, எனக்குத் தோன்றுவதைச் சொல்கிறேன்... தீர்வு அல்ல ஆலோசனை மட்டுமே...

முதலாவதாக, வித்தியா ஒரு சரியான வாழ்க்கைத்துணைதான் என்று ஆனந்தின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்காக இன்னும்

காதல் உனக்கு ஒரு விளையாட்டு

உ இளையன்

என் இதயத்தில்
உதைப்பந்து
விளையாடுபவள்
நீ - உன் உதைகள்
ஒவ்வொன்றும் இலக்கு
தவறி செயல்கிறதே தவிர
காதல் இலக்கை வரவே
இல்லை - தயவு செய்யது
ஒரு உதை என்றாலும்
காதலை நோக்கி உதை ....!!!

சிறுவயதில் நான் தோற்று
விடுவது -கண்ணாம்பூச்சி
விளையாட்டில் ....!!!
யாரையும் நான் கண்டு
பிடிக்க மாட்டேன் -அழுவேன்
அவர்களாகவே வந்து
விடுவார்கள் ....!!!

இப்போ
என் இதயத்துக்குள்
கண்ணாம்பூச்சி
விளையாடுகிறாய்
உன்னை காணாமல் அழுகிறேன்
நீ வரவில்லை - இப்போதான்
புரிகிறது காதலை விட நட்பு
இரக்கம் மிகுந்தது ....!!!

காதல் கிரிக்கட்டில்
துடுப்பெடுத்து ஆடும்
துடுப்பாட்டக்கரன் போல் ....!!!
எந்த நேரம் அவுட்
ஆகிடுவமோ -
என்ற ஏக்கம் போல் ....!!!
இடையிடையே மூன்றாம்
நபர் தலையீடும் நம்
காதலை கெடுத்து விடுமோ ..?
என்ற பயமும் வேறு....!!!

உழைக்க வேண்டியுள்ளது. அப்பொழுது தான் அவள் தன் ஆண்மைக் குறைவை மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்த மாட்டாள் என்ற நம்பிக்கை அவருக்கு ஏற்படும். எனவே தன் கணவனிடம் இருக்கக் கூடிய ஏனைய நற்பண்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவும் அதையிட்டு பெருமை கொள்ளவும், அதைத் தன் கணாவனுக்கு வெளிப்படுத்தவும் வேண்டும். வித்தியா ஆனந்தை அவனுடைய நிறை

குறைகளோடு முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்வதை வெளிப்படுத்தும் போது அவள் மீதான நம்பிக்கை அவனுக்கு அதிகமாகும். அந்த நம்பிக்கையே வித்தியா மீது ஆனந்த் போட்டு வைத்திருக்கும் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தும், நாளடைவில் அவை மறைந்தும் போகும்.

அடுத்து, வித்தியா விரும்புவது போலவே ஒரு குழந்தையைத் தத்தெடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் வித்தியா ஆனந்துக்கு இடையிலான உறவில் நெருக்கம் ஏற்பட அதிக வாய்ப்பு உண்டு. அத்துடன் அது வித்தியாவுக்கும் வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிப்பை ஏற்படுத்தும். ஆனந்துக்கும் ஒரு குழந்தை தன்னை அப்பா என்று அழைக்கும் போது தன் குறைபாட்டால் ஏற்பட்ட மன உளைச்சல் குறையலாம். பொதுவாக குழந்தையும் தெய்வமும் ஒன்று என்பார்கள். குழந்தையின் கபடமற்ற முகத்தையும், அதன் சிரிப்பொலியையும், மழலை மொழியையும் பார்க்கும் போது மனதி இருந்த பாரம் தானாகவே இறங்கி விடும். எனவே இது ஒரு நல்ல வழியாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது.

அடுத்து அவருடைய தொழில் முயற்சிக்கு அவர் விரும்புவது போல ஒரு சிறிய கடையை அமைத்துக் கொடுத்துப் பார்க்கலாம். உண்மையில் மற்றவர்கள் முன்னிலையில் நடமாடுவதற்கு சங்கடப்பட்டுத் தான் தன்னைத் தானே அவர் தனிமைப்படுத்திக் கொள்கிறார் என்றால், சொந்தமாகக் கடை நடத்துவது பலன் அளிக்கும். இதை நீங்கள் முயற்சித்து பார்ப்பதில் தவறில்லை.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக வித்தியாவுக்கு மனத்திடத்தையும்

ஆதரவையும் கொடுங்க... அதே வேளை ஆனந்திடம் அவரிடம் உள்ள குறைய நீங்கள் கண்டு கொண்டதாகவே காட்டிக் கொள்ளாமல், மிகச் சாதாரணமாக நடந்து கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய அன்பு அவரது தனிமைப்படுத்தலைப் போக்குவதுடன், அதன் மூலமாக ஒரு குழந்தையத் தத்தெடுக்க சம்மதமும் இலகுவாகக் கொடுக்க முடியும். எனவே தோழி இந்த வழிமுறையை உபயோகித்துப் பாருங்கள்.

வித்தியா ஆனந்தின் வாழ்க்கை சிறக்க என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!!!

நண்பர்களே... நீங்களும் மேற்குறிப்பிட்ட பிரச்சனையில் சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் புண்படுத்த வகையில், உங்கள் ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளை வழங்கலாம்...

இந்தத் தொடர் பலருக்கும்பயனுள்ளது என்று என்ற கருத்து உங்களுக்கும் இருந்தால், தொடர்ந்தும் உங்களது அல்லது உங்கள் நண்பர்களது கேள்விகளை சிநேகிதிக்கு அனுப்பி வையுங்கள்... பதில் கூற மகிழ்ச்சியோடு காத்திருக்கிறேன்....

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி : poongothaichelvan8@gmail.com

நட்புடன்

சிநேகிதி

நந்தவணம்(சுடுகாடு)

ஊருக்கு ஒதுக்குபுறம்
எந்தனது அந்தப்புரம்
கூவி அழது தினம்
மன குமுறுலை குறைக்கும் இடம்
பாவி அவள் சிரித்து தினம்
பல கதைகள் பேசி விட்டு
பரிதவிக்க விட்டு சென்ற
எந்தனது நந்தவணம்
எந்தன் இளமை காலங்கள்
மார்கழி காலை கோலங்கல்
இன்றோ முதுமை சோகங்கள் – இவை
ஊமைக்குயிலின் ஓலங்கள்

ரமணி அப்ரஹிமன்

தமிழ் ஆசிரியர்

தமிழை எனக்கு புரியவைக்க
இவரில்லை
தமிழை எனக்கு உணர வைக்க
இவர் உண்டு;
பிழை வளர இவரில்லை - தமிழிலும்
வாழ்விலும்;
நன்னெறி வளர இவர் உண்டு - தமிழிலும்
வாழ்விலும்;
என்றென்றைக்கும் என் மனதில்
இடமுண்டு இவருக்கும் தமிழுக்கும் ...

ஃபாஹல்

ஆத்திசூடியை மாற்றி ஆங்கிலச்சூடி படி.....

உய்யுங்கு (அத்திசூடி)

என் தாயகமே ; தங்கத் தென்னகமே !

வான் பொய்த்தது ; காவிரி பொய்த்தது;

பருவ நிலை மாற்றம் பரவா இல்லை;

மக்கள் நம்பிக்கையும் பொய்த்தது; ஆனால்

தமிழும் இல்லையெனில் ஏன் இந்த

தாய் நாடு, தாய் மொழி எல்லாம் ;

அனைத்தையும் ஆங்கிலேயனுக்கு

தாரை வார்த்து விடுங்கள். மீண்டும்

இங்கிலாந்து மன்னர் இங்கு ஆளட்டும்.

புறநானூற்றுப் பாடல்களை புறக்கடையில்

கொட்டுங்கள். பதிற்றுப்பத்தை தீப்பற்ற

வையுங்கள். குறளையும், குறுந்தொகையையும்

குப்பைத் தொட்டியில் வீசி எரித்துக் குளிர் காயுங்கள்;

தமிழ்க் கோவில்களில் ஆங்கிலத்தில் அர்ச்சனை

செய்யுங்கள். சிவன், முருகன் பெயர் மாற்றி

தேவாரம், திருப்புகழ் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில்

படியுங்கள். ஆத்திசூடியை மாற்றி

ஆங்கிலச்சூடி படித்து அமெரிக்காவில்

மாதம் ஆறாயிரம் டாலர் சம்பாதித்து

அன்னை தந்தைக்கு ஆங்கிலத்தில்

வாய்க்கரிசி போட, மின்னஞ்சல் அனுப்புகள்

ஓடும் ஒளி நிழற்படத்தில் கொல்லி வையுங்கள்;

அங்கேயே தங்கி ஆங்கிலேயனாகுங்கள்;

ஆனால், பரங்கியர் உன்னை பாராட்டுவான் என

எண்ணாதீர்கள். தாயுக்கும் தமக்கைக்கும்

வேறுபாடு தெரியாதவன் அவன் பண்பாடு வேண்டும்

என நினைத்து மீண்டும் இந்திய நாடு

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு அடிமைப்பட வைக்க

அவனுக்கு ஆளவட்டம் போட்டு

இந்த இனப்பற்று மிகுந்த காலத்தில்

இளிச்சவாயர்களாய் மாறி, எதிர்கால

தலைமுறையைக் கேளிக்கூத்தாகி விடாதீர்கள்.

தமிழ் நண்பர்கள்

சிதறிய ரஷ்ய ,ஐரோப்பிய நாடுகளைப்

பார்த்தாவது அவரவர் தாய்மொழிக்கு மதிப்பு

கொடுங்கள். இல்லையெனில் தமிழ் நாடு

தரங்கெட்ட நாடு என பெயர் வந்துவிடும்.

கற்பு மனையாளை மறந்துவிட்டு, கனிகையர்

நாடும் மனவாளனைப் போல், தமிழ் மறந்து

ஆங்கிலம் நாடுவோரே ! அருணகிரியார் அருளிய

திருப்புகழை வீசிவிட்டு, காசுக்கு ஆசைப்பட்டுத்

தாயைக் கேவலப்படுத்துவது தரங்கெட்ட

அரசியல்வாதிகளுக்குப் பழக்கமாய் இருக்கலாம்.

தமிழை மறந்தவர் தன்னிலை மறந்தவர்கள்;

போதும்... நீங்கள் மொழி காத்த லட்சணம்;

புல்லர்களே; புவியை விட்டு ஓடி விடுங்கள்;

பிற நாடுகளில் தமிழ்பெருமை பாடவந்தால்

தமிழ் நாட்டிலே தமிழை பாழ்படுத்துவதை

எப்படிச் சகிக்க முடியும்? செம்மொழியை

சிதைக்க வந்த சிறு நரிக்கூட்டமே,

அகத்தியன் வடித்த அழகுமொழியை

அழிக்க வந்த ஆலகாலவிஷமே.

மதம்

காடு அடிக்கடி

பாணசுனி அட்டகாசம்

மதம் பிடிக்காத

மனிதன் பிடிக்காத

பாடு அடிக்கடி

மனிதன் அட்டகாசம்

பிடிக்காத

பிடிக்காத பிடிக்காத?

மனிதன் அட்டகாசம்

சீலானின் ஒப்பாறி

விஷயமறள்

புத்த பிக்குகளின்
புத்தி பிதுங்கல்களினால்
புட்டெறியப்பட்ட பிரஜாவுரிமைகள் தான் இவை.

போதி மரத்தடியில்
பொத்தென்றெழுந்த
பொதுபலசேனாவின் சதி தான் இவை

உண்ணும் உணவுக்கும் தடை
உடுக்கும் உடுப்புக்கும் தடை
உயிர் தந்த ஊரில் விதிக்கப்பட்ட விதி தான் இவை.

சொத்துக்கள் சூரையாடப்பட்டன
சொந்த மதத் தலங்கள் அவமதிக்கப்பட்டன.
சோனகர் தலையில் வாரி இறைக்கப்பட்ட சக்தி தான் இவை.

தொழுவதற்கு மசூதிகள் தேவையில்லை
தெருவோரம் ஆலயங்களும் தேவாலயங்களும் இல்லை
தேரரின் விகாரை போதுமாம் இலங்கை மக்களுக்கு.

பொறுப்பற்ற அரசியல் சாணக்கியர்களும்
பொது பல சேனாவின் பிக்குகளும்
பொருந்தி நடத்தும் நாடகங்கள் இவை.

வெலிவெரியவுக்கு இராணுவம் அனுப்பவும்
வெறித்தனமாக விமர்சிக்கவும்
வேசக்காரன் ஞானசாரருக்கு இலங்கை தந்த உரிமைகள் இவை

வில்லங்கம் கண்டு சீலான்
விலாங்காக நழுவினான்
வித்தன் போதி மரத்தான் உரிமை சாடுகிறான்.

படம்: நானே வரைந்தது

கோத்தபாய அனுசரணையில்
கொடிய பொதுபலசேன
கொன்று குவிக்கும் இனப்படுகொலைகளே இவை.

மீதம் உள்ள உயிருக்கும் உணர்வுக்கும்
மனித உரிமை நிறுவனங்களிடம் கோரும்
மனித ஒப்பாரிக் கோரல் இவை

மூன்று தசாப்தங்களாக கோரிய உரிமைகளை
முழுமையாகத் தொலைத்தவர்கள் நாங்கள் - இன்று
முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கும் மடிப்பிச்சை கோருகின்றோம்.

மனித உரிமை காக்கும்
மன்றங்களே வல்லரசுகளே... உம்மிடம்
முற்றும் தொலையும் முன் உரிமை கோருகின்றோம்...

உலகம் விழிக்கும் வரை
உயிரை ஏந்தி
ஊசலாடுகின்ற மனசு இது

உலகத்தான் போடும்
உரிமைப் பிச்சைக்காக ... இன்று
உதிரம் சிந்திக் காத்திருக்கின்றது...

சீலான் = இலங்கையார்கள்

திசைமாறும் திருப்பங்கள்

தொ. அழகாட்சி குமார்

சில பிழைகள்
திருப்பங்களாகின்றன.

சில திருப்பங்கள்
திசைகளை மாற்றுகின்றன.

விசையோடு பயணித்தாலும்
ஓசையின்றி சில திருப்பங்கள்
திசைகளை திருத்திடும்.

தன்னம்பிக்கை அம்புகள்
வாழ்வு நாணலில் பொருத்தி
வெற்றி குறியில்
சாதனை திசைநோக்கி
ஏய்திடும் தருணம்
நப்பாசை பார்வைகள் ஒரு
துடிப்பான இளைஞனின்
பொன்னான இலட்சியத்தில்
திருப்பங்களை உண்டாக்கிடும்.

இளைஞனே...!
இலட்சிய நேர்கோட்டில்
நீ பயணித்திடும் போது
தவறுகள் திருப்பங்களாகி
திருப்பங்கள் பிழையாகி
பிழைகள் வாழ்வை
கொலை செய்திடும்.

அற்ப மாயைகளுக்கு
அலையாதே.....!
சொற்ப ஆசைகளுக்கு
வளையாதே....!

அதோ பார்..!
வெற்றிக்கனி..!
எடு அம்பை..!
இலட்சிய பார்வை வை..!
அலட்சிய மனதை கலை..!
தொடு அம்பினை..!
விடு..... இழத்து விடு....!

விசையாக விடு..!
வெறித்தனமாக விடு..!
இதோ உன் காலடியில்
வெற்றி....கனிகள்..!

தெறித்து ஓடுது பார்
நீ கண்ட அவமானங்கள்..!
தெளிக்கிறது பார்
சந்தோஷ தூறல்கள்..!
வெந்துமடிகிறது பார்
உன் தோல்விகள்....!

கவிப்பயணி

பெங்கோடா

கவியெழுதுவது எளியதென
கணித்திருந்து எமது இளநெஞ்சம்.
மதியிலிருந்தால் போதுமென
இறுமாந்திருந்ததென் மனம்.

அடுத்தவர் கவியை படிக்கும்
போது
அடடா! நமக்கும் இது
உதித்ததுதானே!
அங்கலாப்பு எய்தினேன்.

நதியோ, கடலோ, காற்றோ
வரிசையாய் நான்கு வரிகள்
கற்பனையுடன் விதைத்தலே
கவியென கனித்திருந்தேன்.

மரபுக்குத்தான் அடி.தொடை
எதுகைமோனை
புதுசுக்கதற்கு பழைய ஆடைகள்

ஐரல வார்த்தைகள், சரிகை
வரிகள்
ஜோடித்து முகநூல் வீதியில்
முடிந்துவிட்டால்
முன்னுறு விருப்பங்களுடன்
முதலிடத்தில்
அதுவே கவிதையென
பட்டாம்பூச்சி எண்ணங்கள்
படபடத்தது.

எழுதுகவியென ஏனெனாய்
என்னிதழ்கள் இளநகைபுரிய,
எடுத்தேன் எழுதுகோலும் தாளும்.

தலைப்பு தேடி முடிப்பதற்குள்
தலைசுற்றியது.

சிக்கிய தலைப்பில் சீரமைக்க
சிக்கலில் சிக்கியதாய்
வார்த்தைகள்
வரி(சை)யில் வர சிரமப்பட்டது.

இதயவானில் உருவான
வார்த்தைகள்
கதவெனும் தொண்டையில் வந்து
மதகடைத்த நீராய் மண்டியிட்டது.

மடைகடந்து ஓடிவந்த
உயிர்எழுத்துக்கள்
எழுதுகோலில் பிரசவிக்கும்முன்
சுவமானது.
வந்த வார்த்தைகள் வசப்பட்டாலும்
சந்தங்கள் சரியாக
வசப்படவில்லை.

சிந்தித்து சிந்தித்து சந்தி
சிரிக்கும்படி நொந்து போனேன்.

சந்தர்ப்பத்தால் சேர்ந்த
வார்த்தை சோடிகள்
எதுகை மோனையுடன்
எதிரும் புதிருமாக
மோதிக்கொண்டன.

மோதிக்கொண்ட வரிகளில்
பொருள்சேதம் மிகுந்திருந்தது.
சில இடங்களில் பொருளே
இல்லாமலும் இருந்தது.

எப்படியோ எழுதி முடித்தேன்.
எப்படியுள்ளதென உச்சி முதல்
பாதம் பணிந்தேன்.

கவிதையாய் இல்லையெனினும்
கவிதை வயலில்
விதையாய் விழுந்ததற்கு
வான்மழையாய் மகிழ்கின்றேன்

சித்திரமும் கைப்பழக்கம்
செந்தமிழும் நாப்பழக்கம் போல்
எழுதி எழுதிப் பழகினால்

விழுந்த விதை விருட்சமாக
வளருமென விழைகின்றேன்..
கவியருவி கொட்டுமென
காத்திருக்கின்றேன்..

அருள்தரும் ஆயிரம் தமிழ்சைப் பாடல்கள்

வேடிக்கை உலகம் அழகற்றம்

24 நவ வித்ரும பிம்புநீ நயக்காரி ரதனச்சதா

பவழம் போன்ற இதழ் கொண்ட
அவளைப் பணிந்தால் அன்பு வரும் (ப)

அன்பே அன்னையின் உதடாகும்
தன்னை அறிவதே தவமாகும் (ப)

ருதம்பரா பண்பை அடைந்து விட்டால்
சதமாய் பிறவியும் ஆகி விடும்
பதமாய் அன்னையை போற்றிவிட்டால்
சுதந்திரம் என்பதை அடைந்திடலாம் (ப)

ஞானம் என்பது கோவைப்பழம் அதுவே
அன்னையின் செவ்வாய் நல்ல நிறம்
பின்னைப் பிறப்பை போக்கிவிட்டால் அதுவே
தன்னைத்தான் அறியும் நல்ல விதம் (ப)

25. சுத்தவித்யாங்குராகார த்விஜபங்க்தி த்வயோஜ்வலா ராகம் - சாமா

சுத்தவித்தையே அன்னையின் (இரு)பல்வரிசையே
அத்தனின் சரிபாதியே (சு)
விதவிதமான தத்துவங்கள் உலகினிலே அதில்
சதமாக உள்ளதிங்கே சித்சக்தியே (சு)

தன்னை அறிந்தால் பிறப்பில்லையே
ஞானநந்தம் என்பார் அந்நிலையே
பண்டைய முனிவரின் பரம்பரையே நாம்
அண்டிட அவளன்றி ஓர் கதியில்லையே (சு)

அருள்சக்தி நமது வழித்துணையே
இருள்தன்னை அகற்றிடும் ஒளிவெள்ளமே
இருபல் வரிசைக்கோர் இணையில்லையே
கருப்பொருள் அவள்தான் தடையில்லையே (சு)

26. கற்பூரவீடிகாமோத ஸமாகர்ஷிகந்தரா ராகம் - தோடி

கற்பூர வீடிகை அன்னை தன் செவ்வாயில் திகழும் (சு)
மூக கவி பெற்ற அருள் நாம் மறக்க முடியுமா?
கவிகாளிதாஸன் கவித்வம் எதனால் தெரியுமா? (சு)
ஞானநந்தம் பெறும் வல்லமை அதனாலே

கானம் பாடும் கருத்தும் அதனால் சிதறாதே
தன்னை அறிவது தாய் அவள் அருளாலே
பின்னை பிறப்பறும் அவள் வாய் சொல்லாலே (சு)

பூஜையில் நாம் வைக்கும் கற்பூர வீடிகை நம்
பிறவித் தொடரை அறுக்க அது பூர்வவீடிகை
திறவுகோல் ஞானத்திற்கு பக்திஎனும் சாவி மனத்
துறவுதான் முக்கியம் எங்கும் ஓடாது தாவி (சு)

27. நிஜஸல்லாப மாதூர்ய வினிர்ப்ச்சித கச்சபி

உறையில் இட்டு மூடினாள் ஸரஸ்வதி தன் வீணையை (உ)
லலிதையின் குரலுக்கு ஈடு இணை இல்லையென
லஜ்ஜையினால் தன் வீணையை (உ)

நாரதர் தன் வீணையும் நாணம் கொண்டது
ஆரணப்பொருளுக்கு ஆர்வம் கொண்டது
காரணம் அவள் என கச்சபீ நினைத்தது
புரண வித்தைக்கு பூஜையை செய்தது (உ)

ஞானநந்தமே நானிலத்தில் சிறந்தது
ஞாலம் இங்கு ஓர்நாள் மறைவது
பாலமாம் பக்திக்கு இந்நாமம் உயர்ந்தது
தூலமாய் கண்டிட வாத்தேவி மொழிந்தது (உ)

28. மந்தஸ்மித ப்ரபாபூர மஜ்ஜிக்காமேச மானஸா ராகம் - கானடா

புன்னகை செய்தாள் புவனேசி அதில்
தன்மனம் இழந்தார் காமேசர் (பு)
மாயாவிசிஷ்ட சைதன்யம் அது
மாயையால் ஈசனை மயக்கிவிடும் (பு)

ஞானநந்தம் அடைந்து விட்டால்
ஞாலத்தில் பற்று இற்று விடும்
காலனும் பயந்து ஓடி விடும் அவள்
காலடி தன்னை பணிந்து விட்டால் (பு)

சிவசக்தி மயமாம் உலகமிது என்னும்
சீரிய ஞானம் அடைந்திடவே
சித்சக்தி இரண்டாய் வந்து நம்மை
புத்தியால் சிறக்க செய்ததுவே (பு)
(தொடரும்....)

ஊழல்: பருத்தித்தூறு வடை/ தட்டைவடை

புங்கோஷ

செய்முறை

முதலில் தோல் நீக்கிய உடைத்த உளுந்தை ஒரு மணி நேரம் முன்பு ஊறவைக்க வேண்டும்.

ஊறிய பின்பு தண்ணியை நீக்கி ஊளுந்தையும் கோதுமை மாவையும் மற்ற வற்றல் பெருஞ்சீரகம் கருவேப்பிலை இவை அனைத்தையும் சேர்த்து தண்ணீர் விடாமல் கலக்க வேண்டும்.

கலந்த மாவில் அரை கப் எண்ணை விட்டு மேலும் நன்றாக பிசைய வேண்டும்.

பின்பு அதில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தண்ணிவிட்டு கையில் ஒட்டாத பக்குவத்தில் பிசைய வேண்டும்.

பிசைந்த மாவை சின்னச்சின்ன உருண்டையாக்கி அதை மிகவும் மெலிதாக தட்டையாக்க வேண்டும். கையில் ஒட்டாமல் இருக்க எண்ணெய் தடவிக்கொள்ளலாம்.

வாணலியில் எண்ணை விட்டு பொரிக்க வைக்க சூடானதும் தட்டி வைத்ததை பொரித்து எடுக்க வேண்டும்.

இலங்கையில் பருத்தித்துறை பகுதியில் இவ்வகை வடைசெய்வது பிரசித்தம் என்பதால் இது பருத்தித்துறை வடை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

எத்தனை நபர்களுக்கு:

15 நபர்கள் வரை

தயாரிக்க ஆகும் கால அளவு:

30 முதல் 1 மணி வரை

தேவையான பொருட்கள்

கோதுமை மாவு

ஒரு கிலோ

தோல் நீக்கிய உடைத்த உளுந்து

கால் கிலோ (கோதுமை மாவுக்கு கால் பங்கு உளுந்து இருக்க வேண்டும்)

வற்றல் மிளகாய் லேசாக இடித்தது

தேவையான அளவு

பெருஞ்சீரகம்

தேவையான அளவு

கருவேப்பிலை

சிறிதாக நறுக்கியது

தேங்காய் எண்ணெய்

தேவையான அளவு

உப்பு

தேவையான அளவு

கறை படிந்தது

மாஜிவாடி

சமூக வலைதளங்களில் அதிகமாக பகிரப்பட்ட, வாக்களித்ததின் அடையாளமான "கறை படிந்த" இடது ஆட்காட்டி விரல்களின் புகைப்படங்களை பார்த்த சாஸ்திரி தன்னுடைய முதல் ஓட்டு போடும் நிகழ்வை பற்றி சிந்திக்கலானான்.

"18 வயசு 19 வயசு பசங்களும் பொண்ணுங்களும் அவங்க போட்ட முதல் ஓட்ட போட்டோ எடுத்து போட்டுருக்காங்க, ஆனா நாங்கலாம் அதுக்க முன்னடியே ஓட்டு போட தயாராகிட்டோம்ல " என்று தனக்குள் கூறிக்கொண்டு தானாகவே சிரித்தும் கொண்டான் சாஸ்திரி .

மறக்க முடியாத அந்த நிகழ்வு அவனுக்குள் மறுபடியும் ஓட தொடங்கியது. கூடவே ஒரு விதமான கோபமும் ஆனந்தமும்.

1999-ம் ஆண்டு நடந்த பாராளுமன்ற தேர்தல் அது. வாக்களிக்கும் நேரம் முடியும் 30 நிமிடங்களுக்கு முன்னர்,

"லேய் தம்பி , நீ இங்க வா " என்று ஜெகத்திரூ-பாலன் அண்ணன் அழைக்க,

அவன் தெருவில் வசிக்கும் சக நண்பர்கள்,தன் இரு சகோதரர்கள் சூழ சாஸ்திரியும் வாக்குச் சாவடி நோக்கி நடை போட்டான்.

போகிற வழியில் பாலன் அண்ணாச்சி

"லேய் எல்லோரும் பூ சின்னத்துக்கு போட்டுங்க உங்க வோட்ட, என்ன "

என்று அதட்டினார் . கூட்டத்தில் இருந்த அனைவருக்கும் ஒரே ஆனந்தம், ஓட்டே இல்லாத தாங்கள் ஓட்டு போடபோகும் தருணம் எண்ணி.

13 வயதே ஆன சாஸ்திரி தான் அந்த கூட்டத்திலே சிறியவன் .தானும் ஓட்டு போட போகிறோம் என்ற பூரிப்பு அவன் மனதில் எல்லையில்லா ஆர்ப்பரிப்பை உண்டாக்க

" நானுமா? "

"நீயும் தாண்டே" என்றார் அண்ணாச்சி .

" லேய் தம்பி, நாமலாம் 'அய்யா வழி' சாமி கும்பிடுறவங்க. பூக்கு தான் அதனால நம்ம ஓட்ட போடனும்ல , சரியா? " என்றார் அவர் .

எழுத்துப் பூக்கள்!!

கீழ்க்கேள்

அன்பின் பிறப்பிடத்தை
சொல்லிவிடுகிறது
மழலையின் புன்னகை!
மொழியின் இனிமையை
புரியவைத்துவிடுகிறது
குழந்தையின் மழலை!

இயல்பே அழகென்பதை
உணர்த்திவிடுகிறது
பிஞ்சுவின் வெற்றுடம்பு!
மகிழ்ச்சியின் உச்சத்தை
தொட்டுவிடுகிறது
கள்ளமற்ற சிரிப்பு!

உணர்ச்சிகளின் தாக்கத்தை
வெளிப்படுத்திவிடுகிறது
மழலையின் நடத்தை!
வளர்ந்தவர்களின் கர்வத்தை
உடைத்துவிடுகிறது
சிறுவர்களின் பேச்சு!

வாழ்வின் அர்த்தங்களை
விளக்கிவிடுகிறது
பிள்ளைகளின் விலையாட்டு!
விலையாட்டின் குதூகலத்தை
காட்டிவிடுகிறது
குழந்தைகளின் உற்சாகம்!

வெகுளித்தனத்தின் உச்சத்தை
காட்டிவிடுகிறது
பிஞ்சுகளின் நட்பு!
பெற்றோர்களின் உலகத்தை
புதுப்பிக்கிறது
பிள்ளைகளின் புதுமைகள்!

அன்பின் வேர்களை
நீரூற்றிக்காக்கிறது
வெள்ளைமனதின் வார்த்தைகள்!
மனிதர்களுக்கு மனிதத்தை
அறிமுகப்படுத்துகிறது
மழலைகளின் உலகம்!

சாஸ்த்ரி அதிகம் சிந்திக்காதவனாய்

"அண்ணாச்சி, நானும் 'ஐயா' வழி தான். எங்க அப்பா வழி.

எங்கம்மாவ அப்பா 'விரல்' சின்னத்துக்கு தான் ஓட்டு போட சொன்னாங்க .

நானும் அப்பா சொல்லாத தான் கேப்பேன் " என்றான் அடம் பிடித்தவனாய், ஓட்டு சாவடி அருகில் வந்ததை கூட மறந்து விட்டு .

வாக்குச் சாவடிக்கு வெளியில் நீண்ட வரிசையில் இன்னும் சிலர் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.பாலன் அண்ணாச்சி நேராக உள்ளே சென்றது அவனுக்கு ஆச்சர்யத்தை ஏற்படுத்தியது .

தோழி நீ தான் என்று

அரிசனம்

கண்களில் மழைக்கட்டும் போதெல்லாம்

கடர் வீடும் ஒளிதனிலே

சொல்லெனும் மொழியெடுத்து

உயர் பிழிந்து எழுதுகிறேன்

என் தோழி நீ தான் என்று

சொல்லாத சிறு சிறு தவறுகளும்

சொல்லிக் கலைத்த பழைய வார்த்தைகளும்

இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ

பசுமை நிறைந்த நினைவுகளை

தேக்கி வைத்து சொல்கிறேன்

என் தோழி நீ தான் என்று

அன்று என்னால் உன் கண்களில்

எத்தனை முறை உப்பு கரைந்ததோ

இன்று உன்னால் தினதினம்

என் கண்களில் இரத்தக் குமிழ்கள்

நீராவியாக வடிந்துக்கொண்டிருப்பதில்

உணர்கிறேன்

என் தோழி நீ தான் என்று

என்னில் அடங்கா நேசம் திக்கிழுக்காட

பாசி படியாத பாசம் தத்திடுமாற

ஏங்கியே நிற்கும் அன்பு

மறக்க முடியாதும் வீடமுடியாதுமா

நினைவுகளுக்கே

என் தோழி நீ தான் என்று

விடுமுறை கழிந்து பள்ளிக்கூடம் மறுபடியும் போனதும் தன் நண்பர்களிடம் பாலன் அண்ணாச்சி வரிசையில் நிற்காததை பற்றியும்,தன் கை விரல்-மை காட்டி தான் ஓட்டு போட்டதை பற்றியும் சொல்ல வேண்டும் என்று, ஓட்டு போடும் முன்னரே முடிவு செய்து விட்டான் சாஸ்த்ரி. அவர்கள் ஆச்சர்யத்துடன் அவனை அன்னாந்து பார்ப்பார்கள் என்று நினைத்த பொது அவனுக்கு சில நிமிடம் மிக்க கௌரவம் வந்து விட்டு சென்றது.

எனினும் ஓட்டு போட இன்னும் சிலர் வரிசையில் நின்றது அவனுக்கு

கோபத்தை உண்டாக்கியது. சற்றே நீண்ட அந்த வரிசையில் தனக்கான வாய்ப்பு நினைந்து ஆவலுடன் தானும் காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

இடையிடையில் இன்னும் எத்தனை பேர் தனக்கு முன்னால் நிற்கிறார்கள் என்று விரல்களால் எண்ணிக் கொண்டு, எண்ணம் குறைய குறைய திகைப்போடு காணப்பட்டான்.

இதற்கிடையில் ஓட்டு போட்டு வெளியில் வந்த 11-ம் வகுப்பு படிக்கும்

" யன்னேன், யானே உங்களுக்கு மை வைக்கல கைல? " என்று வினவினான். பதில் சொல்லாத ஸ்டீபன் அண்ணன் கம்பீரமாய் புன்னகையுடன் நடந்து சென்றது அவனுக்கு மேலும் ஆசையை தூண்டியது.

கூட்டம் குறைய குறைய சாஸ்த்ரிக்கு ஆனந்தம் கூடியது. தானாகவே சிரித்தான். தான் சிரிப்பதை உள்ளே இருப்பவர்கள் கவனிப்பது அறிந்து சில சமயம் குனிந்து,வாய் பொத்தி சிரித்தும், சிரிப்பை அடக்கிக்கொண்டும் காத்திருந்தான்.

அவன் எண்ணம் நிறைவேறும் தருணம் வந்தது.

"இன்னு கொஞ்ச நேரம் தாம்பே இருக்குது.சீக்கிறோம்"

என்று பாலன் அண்ணாச்சி வேகம் காட்ட, அவனுக்கான வாய்ப்பும் வர சாஸ்த்ரி வாக்குச் சாவடி உள்ளே சென்றான்.

"யாரு , இந்த பையனா? ,முடியவே முடியாது, சார் " என்று உள்ளே இருந்து ஒரு குரல் எழும்பியது.

"இவன் 'பகதூர் சாஸ்த்ரி' சார். என் கிளாஸ்-ல படிக்கறான்.

ஒரு மனசாட்சி வேணாமா ? 9-ம் வகுப்பு பையனலாம் என்னால

அனுமதிக்கமுடியாது " என்று கோபத்துடன் மேலும் ஒலித்தது அந்த குரல்.

பாலன் அண்ணாச்சிக்கும் உள்ளே இருந்தவர்களுக்கும் வாக்கு வாதம் நடந்தது மட்டுமே சாஸ்த்ரியின் கண்களுக்கு தெரிந்தது எனினும் தெளிவாய் புரியவில்லை .

உள்ள இருந்த இன்னோருவர், "தம்பி பாலன் , அவன் வெளில அனுப்புங்க " என்றார். பாலன் அண்ணன் பல முறை வேண்டி பார்த்தும் அதிகாரிகள் விடுவதாய் இல்லாததால் , சாஸ்த்ரியை பாலன் அண்ணனே வெளியில் கூட்டி வந்து ஆறுதல் சொன்னார்.

அவன் அழுவதை கண்டு அவன் கையில் சில சில்லறைக் காசுகளை திணித்து அருகில் இருந்தவனிடம் சாஸ்த்ரியை அவன் வீட்டில் விட சொல்லி விட்டு,

அவர் மறுபடியும் வாக்குச் சாவடி உள்ளே சென்றார்.

வீட்டுக்கு வந்ததும் " யாம் மக்ளே அமுற ?" என்று அவன் அம்மா கேட்டது மற்றும்

"ஐய்யா, நாங்க ஓட்டு போட்டோமே " என்ற அவன் அண்ணன்களின் ஓட்டு போட்ட கம்பீர் அளப்பரையும் அவனுக்கு மேலும் அழுகையை தூண்டியது.

தன்னை ஓட்டளிக்க விடாத ஆசிரியர் மீது கோபம் இதனால் இன்னும் கூடிற்று சாஸ்திரிக்கு.

" 'அய்யா ' சாமி, சுப்பையா சாருக்கு தலைல முடியே வளர கூடாது. அவரோட பைக் பஞ்சராகி அவரு ....." இன்னும் அதிகமாய் அவன் குல சாமியிடம் கோரிக்கை மனுவளித்தான் சாஸ்திரி.

திடீரென "க்கீங் க்கீங் க்கீங் க்கீங் " என்று எதோ ஒலி எழும்ப,

"ஏய் அபி , லேப்டாப் சார்ஜெர் எடுத்துட்டு வா சீக்ரோம்.சார்ஜ் down ஆய்டிச்ச ....சீக்கிரோம் " என்று கட்டளையிட்டு, தற்கால சகஜ நிலைக்கு வந்தான் சாஸ்திரி.

" இவரு வேற,ரொம்ப நாள் கழிச்ச நானே இப்போ தான் எங்கம்மா-அப்பாவ பார்க்கிறேன். கொஞ்ச நேரம் பேச விட மாட்டாரு... அத எடு இத வை-னுட்டு ..." என்று புலம்பலுடன் adapter-ஐ எடுத்து வந்து கணவனிடம் கொடுத்தான் அபி.

இதற்கிடையில் காடு சென்று திரும்பிய தன் விவசாயி-மாமனிடம்

"என்ன மாமா, யாருக்கு ஓட்டு போட்டங்க ?" என்றான் சாஸ்திரி.

"இதுல உங்களுக்கு என்ன சந்தேகம் மாப்பிள-தம்பி.

நாம 'அய்யா வழி'-ல. பூ -க்குத்தான் போட்டேன்" .

மேலும் அவர் , மை படிந்த தன் கை விரல் உயர்த்தி,

" அண்ணாச்சி நம்ம சொந்தம்லா, அவர விட்டு மாற்று ஆளுக்கு போடுவேனா....." நிற்காமல் அடுக்கி கொண்டிருந்தார் மாமனார்.

அவர் பேச்சு 'ஜெகத்திரு பாலன்' அண்ணனை நினைவு படுத்தியது சாஸ்திரிக்கு. கூடவே சுப்பையா சாரும் நினைவுக்கு மறுபடியும் வந்தார்.

" பாலன் அண்ணன் இப்போது ஒரு அரசியல் கட்சியின் மாவட்ட செயலாளராவும், MLA-வாவும் இருக்கறாரு."

" சுப்பையா சார் தான் என்னன் ஆனாருனு தெரில . ஒருவேள எங்காவது தலைமை ஆசிரியரா இருக்கலாம் retire ஆகலனா.... "

" ஆனா ஒன்னு என்ன ஓட்டு போடா விடாத அந்த நாள் நிச்சயம் அவரு நல்ல தூங்கிருப்பாரு. "

" Booth-capture பண்ணப்பட்ட அவரு இருந்த அந்த வாக்கு சாவடில, தன்ன ஓட்டு போடா விடாததனால்,அவரால முடிஞ்சது ஒருத்தரையாவது கள்ள-ஓட்டு போடாம தடுத்தொம்னு அவருக்கு ஒரு மன திருப்தி இருந்திருக்கும்."

சாஸ்திரி தனக்குள்ளே பேசிக்கொண்டான் .

அவருக்கு கெட்டது நடக்க வேண்டி தான் சாமியிடம் அன்று

தமிழ் நண்பர்கள்

வேண்டியது இப்போழுது நினைக்கையில் அவமானமாகவும், சிரிப்பு வர வைப்பதாகவும் தோன்றிட்டு சாஸ்திரிக்கு இன்று.

எனினும் அரசாங்கத்தால் வாக்களிக்க ஏதுவாறு கொடுக்கப்பட்ட வியாழ-கிழமை விடுமுறை நாளன்று, மனைவியின் வற்புறுத்தலால், அதை நீண்ட விடுமுறை வாரமாக மாற்றி, வாக்களிக்காமல், வரும் ஞாயிறு மாலை வரை மாமனார் வீட்டில் தங்க தானே முடிவு செய்தது, அவன் மனதை கொஞ்சம் தைத்தது.

அவன் மனதில் இந்த கறை படிந்தது . இன்று இரவு தூக்கம் வருமா என்று அவன் யோசித்துக் கொண்டிருந்தான் .

கணினி ஏற்று இயக்கம் :: (Booting)

உயிர்வாழ்வு

பகுதி 2

நிரப்பு உலோக உயிரகக்குறை கடத்திமூலம்
முழுதுமாய் மூடி
நிறுத்தல் அடிப்படையாம் எட்டெட்டு கிலோ
என்னுன்மி
நினைவகச் சோதிப்பும், கட்டுப்படுத்தியின் தொடர்
வரிசையும்
நிகழ் இணைமுகப்பு முடக்கச் சோதிப்பும்,
ஒளித்தோற்ற
நிரல்படு குறுக்கீடுகளின் கட்டுப்படுத்திவழி
முடக்கச்சோதிப்பும்,
விசைப்பலகை கட்டுப்படுத்திஅமை நினைவக
கண்டறிதலும்,
நிரப்பு உலோக உயிரகக்குறை கடத்திச் சில்லின்
சோதிப்பான
நிரல்படு இடைவெளி காலம்காட்டிமூலம்
தரவுசரிபார்ப்புமே.

பாபை

பூபை

மாயை என்ற சொல் ஞான மார்க்கத்தில் அதிகம் சொல்லப்படுகிறது. உலகமே மாயை என்று ஞானிகள் சொல்வர். மாயையை நாம் தினந்தோறும் காண்கிறோம், உறக்கத்தில் நாம் காணும் கனவும் ஒருவகை மாயைதான்.

உறக்கத்தில் நாம் கனவு காணும் நேரம் சில நிமிடங்களே அந்த சில நிமிடக் கனவில் நீண்ட காலத்தில் நடப்பது போன்று நிறைய நிகழ்வுகள் நடக்கின்றன. அதில் நாம் பங்கு கொண்டு நிஜமாகவே சுகத்தையும், துக்கத்தையும், பயத்தையும், உணர்கிறோம்.

உறக்கம் கலையும் வரை நிஜமாகவும், விழித்த பின் நிஜமல்ல கனவு என்று உணர்கிறோம்.

நம்மிடம் பணம் இருந்தால் மனம் மகிழ்கிறது. இல்லையென்றால் கலங்கிறது. பணத்துள்ளேயே நம் வாழ்க்கை கழிகிறதே! ஆக பணம் மனிதனை மயக்கும் மாயை.

திரைப்படத்தில் அதில் வருபவர் தீயவரும் நல்லவராகவும், நல்லவர் தீயவராக நடிப்பவரே தீயவராகவும் நம் கண்ணுக்கு தெரிவர், திரையில் உண்மையென நம்பிவிடே காரணம். மாயை நம்மை மயக்கிவிடுகிறது.

இவைபோன்றே கல்வி, அழகு, பொருள், பதவி, புகழ், இவையும் நம்மை அதிலேயே ஆழ்த்திவிடும், நமக்கு எது பலமோ, அதுவே பலவீனம், அது மாயை என்று உணர்ந்து மீளவேண்டும். மாயை என்றால் முற்றிலும் பொய்யானது என்பதாக பலரும் நினைக்கிறார்கள், மாயை என்பது தற்காலிக தோற்றம்,

உதாரணத்திற்கு கானல் நீரைச் சொல்லலாம், கானல் நீர் கண்ணுக்கு தெரிவது நிஜம், அது காண்பவரின் கற்பனை அல்ல. ஆனாலும், அது நீர் பொருளாக பெற முடியாது, கண்ட காட்சி நிஜம். தாகத்திற்காக அனுகூலம் அதைப்பருக நினைப்பது ஏமாற்றம், அது கானல் நீராக உணர்வது தான் ஞானம் - அறிவு.

"மா" என்றால் ஒடுக்குதல், "ஆ" என்றால் வருவித்தல், அனைத்தையும் தன்னுள் ஒடுக்கியும், மீண்டும் வருவிக்கவும் செய்யும் சூக்குமப் பொருளை மாயை என்கிறோம்.

தமிழில் இது மருள் எனப்படுகிறது. நம்மை இது மயக்குகிறது.

இது நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என ஐந்தாக விரிகிறது. அவை நம் உடலாகவும், உலகாகவும், உலகப் பொருளாகவும், மாறுகின்றன.

ஆணவ வழியில் நாம் இதனுள் அழுந்தி, உணர்ந்து, திருந்தவே மாயை வழிக் காரியங்கள் வருவிக்கப் பட்டன. ஆகவே இது நம் வாழ்வில் சிறிய ஒளிபோல் நம்மைத் திருத்த வந்தது. அதனுள் வீழும் நாம் உணர்ந்து திருந்தவும், திருவருள் துணை வேண்டும்.

ஆம் மாயை என்று உணர்வதற்கே இறையருள் துணை வேண்டும்.

ஆயிரம் அடி தோண்டினாலும்

வராத கண்ணீர்

என் நண்பன் என்னை விட்டு

பிரியும் போது

என் கண்களில்....

முடிந்தது

ஒன்று மாயை பொருள் என்று விளங்கும் போது அதைப் பெற ஆணவ வழியில் நாம் எவ்வளவு தூரம் பயணப்பட்டுள்ளோம் என்பதையும் உணர முடியும்.

ஏனென்றால் இறைவனது அருள் மறைப்பு சக்தியாகவும், வந்து நம்மை மயக்கியுள்ளது. ஆக முன்பு நம்மை மயக்கியதும், பின்பு நமக்கு உணர்த்தியதும் இறைவனது கருணை என்பதும் பின்னர் தெரியும்.

தவறு செய்வது மனித இயற்கை என்பர், மாயை நம்மை மயக்கித் தவறுசெய்யத் தூண்டும். தவறு உடலை வளர்க்கும், அது தவறு என உணரும்போது இறையருள் புரியும், இறையருளை உணரும் போது உயிர் வளரும், ஆகவே மாயை நம்மைத் திருத்த வந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்

பில்லா III: பில்லா Vs டிராகுலா

வேளாண்

பகுதி - 12

மாஃபியா கூட்டத்தின் தலைவர் ஜோசப் அளித்த விருந்து தொடர்ந்தபடி இருந்தது. அதில் சில போலீஸ் உயர் அதிகாரிகளும் கலந்துகொண்டனர். வந்தவர்களுக்கு சுவை மிகு உணவு வகைகள், மதுபானம், ஆடல், பாடல் என்று அமார்க்களமாக விருந்து நடந்துகொண்டிருந்த வேளையில் திவாகரின் கண்கள் அலெக்ஸ் பில்லாவின் மேல் பதிந்தன. அவன் அலெக்ஸிடம் பேச விரும்பினான். ஆனால், 'எப்படிப் பேசுவது? தன்னைச் சுற்றி எப்பொழுதும் பரத்தின் ஆள்கள் சங்கிலி போன்று பின் தொடர்கிறார்களே!' என்று வேதனையுற்றான்.

சில நிமிடங்களை மௌனமாக கடத்திய அவனை பரத் வந்து சந்தித்தான். பரத்தின் சாந்தமான முகத்தினுள் ஒரு குரூரம் ஒளிந்திருந்தது. அவன் நேராக திவாகரின் அருகில் சென்று அவன் தோள்களை அழுத்தினான். "டிராகுலா வருவானு சொன்ன" என்று குரலில் பயங்கரத்தைக் கொண்டு வந்து கேட்டான்.

"சார், கொஞ்சம் பொறுமையா இருங்க. நான் ஒண்ணும் ஜோசியக்காரன் இல்ல. என் உள்ளுணர்வு வச்சி தான் நான் சொல்றேன். ஆனா நிச்சயம் இன்னைக்கு ஒண்ணு நடக்க போகுது" என்றான் திவாகர்.

"எத வச்சி அப்படி சொல்ற?"

"மார்க்ஸ் இருந்து முதல் கணக்கு தொடங்கிருக்கான் சார். அவர கொன்னது இருந்து சரியா நாலு நாள் கழிச்சி விக்டர், பில்லா கையால இறந்திருக்காரு. அதுக்கு மூல காரணம் டிராகுலா. இப்போ விக்டர் இறந்து சரியா நாலாவது நாள் இன்னைக்கு சார்" என்று தன் பேச்சினை நிறுத்தினான் திவாகர்.

பரத் குரூரமாக நகைத்தான். "நீ என்ன கணக்கு வாத்தியாரா? கொலை நடக்கபோறதா கணக்கு போட்டுட்டு இருக்க. இன்னைக்கு நீ சொன்ன மாதிரி எதுவும் நடக்கலன்னு வச்சிக்கோ.." என்று தன் கண்களை திவாகரின் முகத்தின் மேல் சில நொடிகள் நிலைக்கவிட்டான். பின் பார்ட்டியில் மூழ்கி இருக்கும் கூட்டத்தை ஒரு முறை நோக்கி விட்டு, "இன்னைக்கு நீ சொன்ன கொலை நாளைக்கு நடக்கும் அது நீ தான்" என்று கூறி முறைத்தபடியே அங்கிருந்து அகன்றான் பரத்.

திவாகரின் உடல் லேசாக நடுக்கம் கொண்டது. முதலை வாயில் சிக்கிக்கொண்ட மீனின் கதையானதே என்று தன்னுள்ளாகவே நொந்துகொண்டான். ஆனால், அவன் மனது ஒன்று மட்டும் கூறியது. நிச்சயம் இன்று ஒரு கொலை விழும் என்று. திவாகர் விளையாட்டு மனம் படைத்தவன் ஆனாலும் விவகாரமானவன். பரத் பேசியதை ஒரு பாதுகாப்புக்கு ரெக்கார்ட் செய்துவிட்டான். தனக்கு ஏதேனும் ஆபத்து நேர்ந்தாலும் கூட பரத் நிச்சயம் பிடிபட்டு விடுவான் என்று ஒரு முறை தனக்குள் எண்ணிக்கொண்டான்.

அப்பொழுது திவாகரைக் கண்காணித்துக்கொண்டிருந்த இருவரும் சாப்பிடுவதற்காக அவனை விட்டு அகன்றனர். அந்த நேரத்தை சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொண்ட திவாகர் வேக வேகமாக அலெக்ஸை நோக்கி நடந்து அவன் முன்னே நின்றான். திவாகரை அலெக்ஸ் புதிராகப் பார்த்தான். திவாகரின் நெற்றியில் படர்ந்திருந்த வியர்வைத் துளிகள் அவன் படபடப்போடு இருப்பதாய் அலெக்சிற்கு சொல்லியது.

"திவாகர்" என்று வலது கரத்தை நீட்டியபடி தன்னை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டான்.

அலெக்சும் புன்முறுவல் செய்தபடி தன்னையும் அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டான்.

"நீங்க இந்தியால தான இருந்தீங்க?" என்று அவனிடம் வினா அம்புகளைத் தொடுக்க ஆரம்பித்தான்.

"அது எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்?" என்று ஆச்சர்யத்தோடு கேட்டான் அலெக்ஸ்.

"பத்திரிக்கைக்காரன் ஆச்சே? இது கூட தெரியாம இருந்தா எப்படி சார்?" என்று புன்முறுவினான் திவாகர்.

பத்திரிக்கைக்காரன் என்று சொன்னதும் அலெக்சின் முகம் இறுக்கமானது. "நாம் பேசும் ஒவ்வொரு பேச்சையும் வேறு கோணங்களில் திருப்பி இக்கட்டான சூழ்நிலையில் சிக்கவைத்து விடுவார்களே!" என்று அவன் மனம் கூறியது. அதனால் திவாகரிடம் மேற்கொண்டு பேச்சை வளர்க்காமல் வேறு பக்கம் தன் தலையைத் திருப்பிக்கொண்டான். அலெக்சின் மனக்கூற்றை உணர்ந்த திவாகரும் சிறு சிரிப்போடு கூட்டத்தினரை வெறித்தான். உடனே, அவனது சிரிப்பு மறைந்தது.

◆◆◆

கிறிஸ்டின் இன்று போதை மருந்து கடத்தப்போகிறார் என்று ஜான் கூறியதைக் கேட்டு, உடனே தயாரான நிலைக்கு வந்தார் ஸ்டீபன். முக்கிய இடங்களில் போலீஸாரை உஷார் படுத்தினார். எந்த வாகனமும் சோதனையிலிருந்து தப்பிக்கக்கூடாது என்று கறாரான உத்தரவு வெளியான பிறகு போலீஸாரும் உஷார் நிலைக்கு வந்தனர். ஆனால் போதைப்பொருட்களை மட்டும் பிடிக்க முடியவில்லை. அதனால் விரக்தி அடைந்த ஸ்டீபனும் ஜானும் போலீஸ் வாகனத்தில் ரோந்து சென்றுகொண்டிருந்தனர்.

"ஜான், நீ சொன்ன தகவல் உண்மை தானே?" என்று சந்தேகப் பார்வையை வீசினார் ஸ்டீபன் காரோட்டியபடி.

"பொய்யான தகவல் சொல்லி எனக்கு பழக்கம் இல்லை சார்"

"அப்போ ஏன் இன்னும் நம்ம கண்ணுல மாட்டாம இருக்காங்க?" என்று வினவினார் ஸ்டீபன்.

மனுசனாக கொஞ்சம் திருந்து..

ஊழல்வர்த

சேதி கேட்டுத்தான் நெஞ்சு பதறுது
ஈரக்குழையும் தான் இப்ப நடங்குது.....
வேட்டு வச்சவன் மனுச சாதியா?
அவனப் பெத்துப் போட்டவ ஈன பிறவியா?
உன்ன கொல்லவே உனக்கு உரிமையிலல்
ஊருக்கொல்ல நீ துணிஞ்சதேனடா?
கல்லு நெஞ்சமா உனக்கு?
அதுல கருணை இல்லையா சொல்லுடா?

ஒன்னும் அறியா மக்களை அட
நீ கொன்னு சாதிச்சதென்னடா?
உன்னப் போல இல்லடா
அந்த காட்டு மிருகம் கூட .....
செத்துப் போன பொண்ணு
உன் முகத்த பாத்ததுண்டா....
அவ விட்டு போன உசரு
உன்ன குத்தம் சொல்லுமாடா?

கோடி கோடியா கொல்லை அடிச்சவன்
குடும்பம் குடும்பமா இங்க வாழுறான்...
வேலை செஞ்சு பிழைக்கவும்
எங்களை விட்டு வைக்கவும் மாட்டியா?
பத்து மாசம் தான் சுமந்து
தன் இரத்தம் உறிச்சு கொடுத்தவ
பெத்த புள்ளைய பறிகொடுத்து
அவ நித்தம் வாடுவா நீசனே.....

குண்டு வச்ச நீ தகர்க்க
இது வஞ்சம் நிறைஞ்ச பூமியா?
அட இரும்பு மனுசா உனக்கு
இதயம் இல்லையா சொல்லு.....
உன்னக் கருவுல சுமந்தவ
அவ கருப்பை பாவமும் சுமந்தா
தேசம் எங்கதான் போகுது
என் மனசு ரொம்பதான் நோகுது.....
அட யாரு தந்தாங்க உரிமை
ஊருக்கு எமனாகுற துணியை?
போதும் போதும் இந்த இழிவு
இனி மனுசனாக கொஞ்சம் திருந்து.....

"திருடங்க.எப்போவும் நம்மள விட ஒரு அடி முன்னால இருப்பாங்க சார்"

ஸ்டீபன் ஜானை புரியாமல் பார்த்தார்.

"எந்த இடத்துல போலீஸ் இருக்கும். அதனால் எப்படி நடந்துக்கணும்னு முன்னாடியே திட்டம் தீட்டி வச்ச அதன்படி போயிட்டு இருப்பாங்க. அதுவும் இல்லாம, இப்படி சைரன் வச்சிட்டு ரோந்து போனா 'போலீஸ் வருகிறது! போலீஸ் வருகிறது!'னு நாமளே அவங்கள் எச்சரிக்கை பண்ணுறா போல இல்ல?" என்று நகைத்தான் ஜான்.

நகைக்கும் ஜானின் அறிவு ஸ்டீபனை வியக்க வைத்தது. "இத்தன அறிவுபூர்வமா பேசுறியே, உனக்கு ஏன் இன்னும் ப்ரோமோஷன் கிடைக்கல?" என்று நகைத்தார்.

"அறிவு மட்டும் இருந்தா போதாது சார். அத செயல்படுத்துற வேகம் இருக்கணும். அது உங்க கிட்ட இருக்கு" என்றான் ஜான்.

அதைக் காதில் போட்டுக்கொள்ளாத ஸ்டீபன், வேகமாக சென்றுகொண்டிருந்த தனது போலீஸ் காரை சாலையில் ஒரு ஓரமாக நிறுத்தி, இறங்கி நடந்து சென்றார். திடீரென்று ஸ்டீபன் அப்படி நடந்துகொள்வது ஜானிற்கு புரியவில்லை. 'சரி, என்ன தான் செய்யப்போகிறார்?' என்ற எதிர்பார்ப்பில் அவரின் பின்னே சென்றான்.

சில நிமிடங்களில் ஒரு டாக்ஸி சாலையில் வேகமாக வந்துகொண்டிருந்தது. தனது கையை நீட்டி டாக்ஸியை நிறுத்தினார் ஸ்டீபன். டாக்ஸியும் நின்றது. டிரைவரிடம் தனது போலீஸ் ஐடி கார்டை காட்டியபடி உள்ளே ஏறினார் ஸ்டீபன். அவரைப் பின்பற்றியபடி ஜானும் டாக்ஸியில் ஏறிக்கொண்டான். ஒரு காட்டுப்பகுதியான இடத்திற்கு செல்லச் சொன்னார் ஸ்டீபன். டிரைவரும் ஸ்டீபனின் கட்டளைக்குப் பணிந்து வண்டியை வேகமாக செலுத்தினான்.

"என்ன சார், புரியாத மாதிரி நடந்துக்கிறீங்க?" என்று கேட்டான் ஜான்.

"சீக்கிரத்துல புரிஞ்சிப்ப. நீ ஒரு நல்ல பாய்ன்ட் கொடுத்த ஜான். போலீஸ் இருக்குற இடத்துல திருடங்க வரமாட்டாங்க. அதனால் திருடங்க இருக்குற இடத்துக்கு நாம போவோம்" என்று விஷமப் புன்னகையை உதிர்த்தபடி தனது மொபைலில் எதையோ பார்த்து ஆமோதிப்பதாய்த் தலையசைத்தார் ஸ்டீபன்.

சில நாழிகைகளில் டாக்ஸி காட்டுவழி சாலையை அடைந்தது. மரங்கள் பூதாகரமாக நின்றனகொண்டு காட்டினை பயங்கரப்படுத்தி காட்டின. அதைப் பற்றிக் கண்டுகொள்ளாமல் டாக்ஸி படுவேகமாக காட்டு சாலையில் சென்றது. ஆங்காங்கே முறிந்து விழுந்த கிளைகளும் சிதறிக்கிடந்த காய்ந்த இலைகளும் டாக்ஸியின் ஓட்டத்தைச் தடை செய்யவில்லை.

தூரத்தில் ஒரு வாகனம் செல்வதை அதன் விளக்குகள் சமிக்ஞை செய்து காட்டின. அதைப் பின்தொடருமாறு டிரைவரிடம் கூறினார் ஸ்டீபன். கூடவே தன் துப்பாக்கியில் குண்டுகளைச் சரிபார்த்தார்.

விதவைத் தமிழ் ...!

ஹோ ரொ

என்ன பாவம் செய்ததோ
இந்த எழுத்துக்கள்
திருமணம் ஆகாமலே
இப்படி மெய்யினி
விதவைகளாகி நிற்கின்றன...!!

தமிழ் மொழி கொண்ட
பெருமை சொல்லவே,
மெய்யிலலாமல
பொய்யாக நிற்கின்றன
இந்த எழுத்துக்கள்...!!

எந்த மொழியும்
எதிர காணாத பெருமை
எங்கள் தாய் தமிழுக்கு உண்டு,
இது வெறும் பேச்சு மொழியல்ல,
உயிரின மூச்சு மொழி...!!

உலகின் மிக சிறந்த
பேரழகி எங்கள் தமிழ் மொழி,
உச்சரிக்கும் போதே
நாவில எச்சில ஊறும்
தேனினும் இனிய மொழி...!!

எழுத்து பிழை இருந்தாலும்,
அழகில் குறை சூழ்ந்தாலும்
தனித்துவம் வாய்ந்தது
தடம் பதிப்பது
எங்கள் ஆதிகால தமிழ்...!!

இங்கே தமிழ் மொழியின்
விந்தை எனப்பது
மெய்யெழுத்திலலாமல
உயிரமெய்யெழுத்தை
வாசிக்க முடியும் எனப்பதே...!!

ஒரு தமிழனால் இதை
நிச்சயமாக சரியாக
படிக்க முடியும்
என்ற கரவத்தினால் தான்
தமிழ் மொழி பெருமையை
உரக்கச் சொல்கிறேன்...!!
இது விதவை தமிழ்...!!

முன்னே சென்றுகொண்டிருந்த லாரியிலிருந்த ஓட்டுனர்
'தன்னை யாரோ பின்தொடர்கிறார்களே' என்று கண்ணாடியில்

தமிழ் நண்பர்கள்

பார்த்தார். பின்னே வருவது டாக்ஸி என்று தெரிந்ததும்
அசட்டைத்தனமாக லாரி ஓட்டுவதில் கவனத்தைச்
செலுத்தினார். சில நிமிடங்களில் டாக்ஸி லாரியை
முந்திக்கொண்டு லாரியை வழிமறித்து நின்றது.

கவிதையும் நானும்

ஜெய்ஜி ஜெய்ஜி

கரிக்கோலும் கவிதையுமாக இருந்த என்
கைவிரல்கள் காய்கறி அரியவும்
புளிகரைக்கவும் மட்டும்தான்
விரதமிருக்கின்றன!

கவிதையை
சுவாசித்துக் கொண்டிருந்தவள்
கதையடித்து உறங்குவதில்
முன்னேறி இருக்கிறேன்!

உண்ணும் போதும், உறங்கும்போதும் - ஏன்
என் கோபம்கூட கவிதையாக
வாழ்ந்திருந்த நான் எங்கே போனேன்?

எனக்கு கோபம் கோபமாக வருகிறது.
எழுத நேரமில்லாமல் இல்லை!
புகுந்த வீட்டிலும் ஒருநாளைக்கு
இருபத்தினாலு மணிநேரம் தான்.

எந்நேரமும் எழுதிக்கொண்டிருந்த நான்
எங்கே மறைந்துவிட்டேன்?
கவிதை என்ற முன்றெழுத்தை நான்
மறந்துவிட்டேன்!.....

விழித்துக்கொண்டேன்! - இனி
கவிதையும் நானும்

உடனே, லாரியை நிறுத்தினார் அதன் ஓட்டுனர். டாக்ஸியின்
கதவினை திறந்துகொண்டு ஸ்டீபன் லாரியின் அருகே வந்து
டிரைவரின் தோள்களில் சுட்டார். லாரி ஓட்டுனர் கதவைத்
திறந்துகொண்டு கீழே விழுந்தார். ஸ்டீபனின் பின்னால் வந்த
ஜான் கீழே விழுந்த ஓட்டுநரைத் தூக்கித் தாங்கிப் பிடித்து
ஸ்டீபனை நோக்கிக் கத்தினான்.

"உங்களுக்கு என்ன பைத்தியமா?" என்று உரக்கக் கத்தினான்
ஜான்.

அதைக் காதில் வாங்கிக்கொள்ளாமல் லாரி ஓட்டுநரைப்
பிடித்து தர தரவென்று இழுத்துக்கொண்டு சென்றார்.

"வண்டிக்குள்ள என்ன இருக்கு?" என்று கேட்டார்.

"புத்தகங்களும் டீ பாக்கெட்டுகளும்" என்றான் டிரைவர்.
வலியைத் தாங்கிக்கொண்டு.

"இதோ பாரு, எனக்கு நேரம் இல்ல. உனக்கு வேற பிளீடிங் ஆய்ட்டு இருக்கு. இன்னும் கொஞ்ச நேரம் இப்படியே இருந்தா நீ இறந்திருவ. நீ உண்மைய சொன்னா மருத்துவமனைல சேர்த்து உன்ன காப்பாத்தலாம். என்ன சொல்ற?" என்று அவன் முகத்தையே வெறித்தார் ஸ்டீபன்.

டிரைவர் மிரட்சி பார்வையை ஸ்டீபன் மேல் வீசினான். சிறிது நேரம் அப்படியே கண்களை மூடி எல்லா உண்மைகளையும் சொல்லத் துவங்கினான். 'இது கிறிஸ்டினோடது. இது போல நான்கு வண்டிகளில் கடத்தல் பொருள் உள்ளதாகவும் எந்தெந்த பாதைகளில் வண்டிகள் செல்கின்றன' என்ற மொத்த உண்மைகளையும் ஸ்டீபனிடம் கக்கினான்.

அடுத்த ஐந்தாவது நிமிடத்தில் டீ பாக்ஸ்கட்டுகளில் மறைத்துவைக்கப்பட்டிருந்த ஹெராயினை வெளியே கொட்டினார் ஸ்டீபன். சீல் செய்திருந்த புத்தகங்களைக் கிழித்து அதனுள் வைக்கப்பட்டிருந்த ஹெராயினையும் எடுத்து பார்த்தார்.

"மொத்தம் எத்தனை கிலோ ஹெராயின்?" என்று கேட்டார் ஸ்டீபன்.

"இருநூறு கிலோ இருக்கும் சார்" என்று சொன்னார் லாரி ஓட்டுனர்.

ஸ்டீபன், அதையெல்லாம் கவனித்து போலீஸ் கண்ட்ரோல் ரூமை தொடர்புகொண்டு கடத்தல் பொருள் வரும் திசையையும் வண்டியின் அடையாளமும் கொடுத்து அவற்றைப் பிடிக்க உத்தரவு கொடுத்தார். தாங்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு ஒரு போலீஸ் வாகனத்தை வர சொன்னார். சற்று நேரத்தில அங்கு வந்த போலீஸ் வாகனத்தில் இருந்த போலீசிடம் லாரி ஓட்டுனரை ஒப்படைத்து அருகிலிருக்கும் மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு கூறினார்.

பிறகு, ஸ்டீபனும் ஜானும் கடத்தல் லாரியில் ஏறி புறப்பட்டனர். ஸ்டீபனின் இறுக்கமான முகத்தினைப் பார்க்க விரும்பாத ஜான் அமைதியின் சொருபமாக காட்சியளித்தான். எடுத்த எடுப்பிலேயே ஓட்டுனரைச் சுட்டது ஜானிற்கு சுத்தமாகப் பிடிக்கவில்லை. ஒரு பேச்சுக்குக் கூட விசாரிக்காமல் எதற்கு இந்த அதிகப்பிரசங்கித்தனம் என்று மனிதனுள் கருவிக் கொண்டிருந்தான்.

"என்ன ஜான், பேசாம வர?" என்று ஸ்டீபன் முதலில் ஆரம்பித்தார்.

ஜான் மௌனமாக வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

"உன்னிடம் தான் கேட்கிறேன்" என்று குரலில் அழுத்தத்தை கொண்டு வந்த நேரத்தில் அவரது வாக்கி டாக்கியில் ஒரு குரல் அலறியது. உடனே, வாக்கி டாக்கியை எடுத்து பதில் கூறத் துவங்கினார்.

"ம்ம்.என்ன நடந்தது?" என்றார் ஸ்டீபன்.

"சார்! இரண்டு லாரியை மடக்கிப் பிடித்துவிட்டோம். மீதமிருக்கும் ஒரு இடத்திற்கு போலீஸ் படையை அனுப்பியுள்ளோம்" என்றது வாக்கி டாக்கியில் வந்த குரல்.

"சரி, அந்த ஸ்பாட்டிற்கு நாங்களும் வருகிறோம்" என்று சொல்லியபடி இணைப்பைத் துண்டித்தார்

"இப்போ சொல்லு ஜான். ஏன் திடீர்னு மௌனவிரதம்?" என்று சிரித்தபடி கேட்டார் ஸ்டீபன்.

"நீங்க அந்த டிரைவர் எடுத்த உடனே சுட்டு இருக்கக்கூடாது சார்" என்று சட்டென சொன்னான் ஜான்.

யானைகள் சுருங்க..

மலேஜியம்

மன்னனை
மாலையிட்டு
தேர்வு செய்தும்
முன்னின்று படைசென்று
காவல் காத்ததும் யானை

கந்தனின் காதலை
கணேசனே உருவெடுத்து
சேர்த்து வைத்ததும் யானை

கோவில்கள் தோறும்
பக்தர்கட்கு ஆசிகூறி
வாழ்த்துகள் சொன்னதும் யானை

தன் நெற்றியில்
நாமமா பட்டையா?
மனிதர்கள் மோதிட பார்த்த யானை

வீதிகளில்
பாகன்களின் பசிபோக்க
பிச்சையெடுத்ததும் யானை

பலப்பலவாய்
பரிமளித்தயானை
ஊருக்குள் வந்திடுச்சி

பயிர் பச்சை காண
பட்டாசு வேட்டுகளில்
பாழ்படும் யானை

மனிதர்களின்றி
மிருகங்கள் வாழ்ந்த காலம்
மிருகங்களின் பொன்னுலகம்

மனிதர்கள் பெருக
மிருகங்கள் குறைய
மனிதரின் சுய உலகம்

யானைகள் சுருங்க
பாகன்கள் பெருக்கும்
காலம்.

ஸ்டீபன் சிரித்துக்கொண்டே, "உன் கீழ கொஞ்சம் பார்" என்றார்.

சித்திரை பதிவுப்போட்டியில்
மூன்றாவது பரிசு பெற்ற கவிதை

நீன்னோடு என் நினைவுகள்

சுவிஸ் என்

நீ என்னோடு இல்லையென்ற நிஜத்தை
நீ என்னோடு இருப்பதான நினைவுகள்
தோற்கடிக்கின்றன ; நீ என்னோடு
இல்லையென கேலி செய்கையில் பிம்பமற்ற
நிழலாய் வந்து வேலியென நிற்கிறாய் நீ

கடற்கரை மணலில் என் கால்தடங்களின்
அருகில் உன் கைபிடித்து வரும் இடைவெளிதாண்டி
இல்லாத உன் பாதச்சுவடுகள் இருப்பதாகவே
எண்ணி மகிழ்கிறேன் எப்பொழுதும் நான்

என்னை சுற்றி ஒலிக்கும் எத்துணையோ
சப்தங்களுக்கு மத்தியில் உன் குரல்நான்கள்
எழுப்பிய ஒலிகள் மட்டும் என்னுள் சங்கீதமாய்
வீணை மீட்டிகொண்டே இருக்கிறது

வருடங்கள் ஓடினாலும் வயதே கூடினாலும்
சித்திரை வெயிலிலும் நித்திரை கொள்கிறேன்
உன் மார்பின் கதகதப்பில் என் தலை வைத்து
உறங்கிய அந்த சிறு நாட்களோடே ஒவ்வொரு
இரவும் உறக்கம் கொள்கிறேன் நான்

எவ்வளவு சோகங்கள் என்னை சூழ்ந்தாலும்
உன்னோடு வாழ்ந்த நாட்கள் மனதில் ஓட
மகிழ்ச்சி கொட்டும் ; எத்துனை வேகமாக வந்தாலும்
என்னை தாண்டி செல்ல மறுக்கிறது உன் நினைவுகள்

எல்லாவித அழகு ஆடைகளை வாங்கியும்
அழகு குறைந்தே தோன்றுகிறது பெட்டியில்
பொக்கிசுமாய் உறங்கும் நீ வாங்கித்தந்த
பாவாடை சட்டையின் அழகின் முன்

அந்நாட்களில் களைத்து இறங்கி வந்து
இழைத்த உடம்போடு உணவு உண்கையில்
உழைத்த உன்மீது வரும் வியர்வை நறுமணத்தை
வாசித்துக்கொண்டே இந்நாட்களில் தினமும்
உண்கிறேன் என் மதிய உணவை

ஊராரும் உடனிருப்போரும் நீ இல்லையெனலாம்
என்னுள்ளிருக்கும் உன்னை என்னையன்றி
உன்னால் கூட உணரமுடியாது "அப்பா" -இவள்
உன் உணர்வுகளை சுவாசித்து வாழ்வைநேசிப்பவள்

நான் பட்டாம்பூச்சியாய் பறந்து திரிந்தாலும்

ஜான் குனிந்து கீழே பார்த்து ஒரு பொருளை எடுத்தான். அது
ஒரு கைத்துப்பாக்கி என்று தெரிந்துகொள்ள அவனுக்கு
நொடிப்பொழுது கூட அவசியம் இல்லாமல் போனது.
கைத்துப்பாக்கியைப் பிடித்துக்கொண்டே ஸ்டைபனை புரியாமல்
நோக்கினான்.

"நான் சுடலனா அவன் நம்மள சுட்டு இருப்பான்" என்று
சாலையை பார்த்துக்கொண்டே ஸ்டைபன் மெல்லிய குரலில்
கூறினார்..

◆◆◆

திவாகர் அந்த விருந்தில் யாரையோ தேடிக்கொண்டிருந்தான்.
ஒவ்வொருவரின் முகத்தினையும் நோட்டமிட்டபடி எதையோ
ஒன்றை தான் கண்டுபிடித்துவிட்டதாகவும் அது ஆபத்தின்
அறிகுறியாகவும் இருக்கப்போகிறதென்று அவன் மனதினுள்
ஒரு எச்சரிக்கை மணி ஒலித்துக்கொண்டே இருந்தது. பரத்தின்
ஆள்கள் திவாகரை தேடிக்கொண்டிருந்தனர். திவாகர்
சிந்தனையோடு எல்லோருடைய முகத்தினையும்
பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அவனருகே சென்றனர்.

"எங்கே சென்றாய்?" என்றான் ஒருவன்.

"இவன் அடி வாங்கினால் தான் அடங்குவான்" என்று
மற்றொருவன் அவனுக்குப் பதிலுரைத்தான்.

அவற்றையெல்லாம் அசட்டை செய்து, "பரத் எங்கே?"
என்றான் திவாகர்.

"எதற்கு?" என்றான் ஒருவன்.

"உங்களுக்கு விளக்கம் கூறி நேரத்தை விரயம் செய்ய
விரும்பவில்லை. பரத் எங்கே?" என்றான் அவசரத்தோடு.

அவன் அவசரத்தை புரிந்துகொண்ட அடியாட்களும்
பரத்திடம் அவனை கூட்டிச் சென்றனர். பரத்திடம் சென்றதும்
திவாகர் படபடப்போடு கூறத் துவங்கினான்.

"இங்க ஒரு தப்பு நடந்திருக்கு"

"என்ன?" என்று பரத் அலட்சியமாக கேட்டான்.

"இங்கு எல்லா மாபியா தலைவர்களும் இருக்காங்களா?"
என்று கேட்டான் திவாகர்.

'தேவையிலாத கேள்வி' என எண்ணி, "இப்போ உனக்கு
என்ன பிரச்சனை?" என்று பெருமூச்சை விட்டெறிந்தான் பரத் .

"ஒருத்தர காணும்" என்று நிறுத்தினான் திவாகர்.

பாரத்தின் முகம் இறுக்கம் கொண்டது. "யார காணும்?"

"கிறிஸ்டின்!" என்று மெல்லிய குரலில் கூறினான் திவாகர்.

பரத் தன் கண்களை ஓட்டி கிறிஸ்டின் இருக்கிறாரா? என்று
ஆராய்ந்தான். அங்கு கிறிஸ்டின் இல்லை.

"பிரச்சனை ஆரம்பமாயிடுச்சினு நினைக்கிறேன்" என்றான்
திவாகர் அரண்ட விழிகளுடன்.

◆◆◆

ஒரே ஒரு வண்டி தவிர எல்லா கடத்தல் லாரியும்
பிடிபட்டுவிட்டது. அந்த வண்டிக்காகக்
காத்துக்கொண்டிருந்தனர் போலீஸ் படை. அவர்களுடன்
ஜானும் ஸ்டைபனும் இருந்தனர்.

தூரத்தில் ஒரு லாரியின் விளக்கு வெளிச்சம் அவர்கள்
கண்களில் பட்டது.

"அந்த லாரியா தான் சார் இருக்கும்" என்று கூறினான் ஜான்.
"வரட்டும். இன்னைக்கு நமக்கு செம வேட்டை. கிறிஸ்டின
சுலபமா கைது பண்ணிடலாம்ல?"

"நிச்சயமா சார்"

அவர்கள் பேசி முடிப்பதற்குள் லாரியின் விளக்கு
வெளிச்சம். அவர்களின் முகத்தினில் அறைந்தது. லாரியை
நிறுத்தும்படி ஸ்டீபன் சைகை காட்டினார். ஆனால் லாரி

நிற்கவில்லை. போலீஸ் கார்களை இடித்து தள்ளி பறந்தது.
போலீஸார் சாலையின் ஓரத்தில் விழுந்து தப்பித்தனர்.
அவர்கள் மீண்டும் எழுந்து லாரியை நோக்கிய காட்சியை
இடது பக்கமுள்ள லாரியின் சைடு மிரரில் பார்த்தான் லாரி
ஓட்டுனர். கூரிய விழிகளுடன் அவனது இதழில் விஷமப்
புன்னகை தவழத் துவங்கியது.

தொடரும்...

சமையல்: செட்டிநாடு புளி குழம்பு/பூண்டு குழம்பு

பெயர்

செய்முறை

கடாயை அடுப்பில் வைத்து எண்ணெய் ஊற்றி கடலை பருப்பு ,
அரிசி, காய்ந்த மிளகாய், சின்ன வெங்காயம் , தக்காளி சேர்த்து
பொன்னிறமாக நன்கு வதக்கவும்.

பின்னர் இதனை ஆற வைத்து அரைத்து கொள்ளவும்.

மற்றொரு கடாயை அடுப்பில் வைத்து எண்ணெய் ஊற்றி கடுகு,
சின்ன வெங்காயம், கருவேப்பிலை சேர்த்து பொன்னிறமாக நன்கு
வதக்கவும்.

வெங்காயம் நன்கு வதங்கிய பின், உரித்த பூண்டு
பற்களை(இரண்டாக கீறி கொள்ளவும்) சேர்த்து வதக்கவும்.

இந்த கலவை நன்கு வதங்கியதும் பொடியாக நறுக்கிய தக்காளி
சேர்த்து, தக்காளி மசியும் வரை வதக்கவும்.

பின்னர் அரைத்த தக்காளி - வெங்காய கலவை, மல்லி பொடி, ஒரு
குழி கரண்டி நல்லெண்ணெய் சேர்த்து பொன்னிறமாக வதக்கவும்.

இவையனைத்தும் வதங்கியதும், அரைத்த தேங்காய், தேவைக்கேற்ப
புளிக்கரைசல் மற்றும் தண்ணீர் சேர்த்து எண்ணெய் பிரியும் வரை
கொதிக்க வைத்து இறக்கவும்.

எத்தனை நபர்களுக்கு:

10 நபர்கள் வரை

தயாரிக்க ஆகும் கால அளவு:

30 முதல் 1 மணி வரை

தேவையான பொருட்கள்

சின்ன வெங்காயம்	1 கப் (பொடியாக நறுக்கியது)
தக்காளி	5 (பொடியாக நறுக்கியது)
பூண்டு	30 பல்
மல்லி பொடி	3 டீஸ்பூன்
தேங்காய்	1/2 கப் (தனியாக அரைத்தது)
புளிக்கரைசல்	தேவைக்கேற்ப
உப்பு	தேவைக்கேற்ப
நல்லெண்ணெய்	தேவைக்கேற்ப
கருவேப்பிலை	தாளிக்க
கடுகு	தாளிக்க

தனியாக வதக்கி அரைப்பதற்கு

கடலை பருப்பு	5 டீஸ்பூன்
அரிசி	3 டீஸ்பூன்
காய்ந்த மிளகாய்	8
சின்ன வெங்காயம்	1 கப் (பொடியாக நறுக்கியது)
தக்காளி	5 (பொடியாக நறுக்கியது)

உறவைத் தேடும் உயிர் - 15

வேலுமணி

உடலெங்கும் வைர முலாமைப் பூசியபடி மின்னிக்கொண்டிருந்த ஒரு குதிரை, இரவின் குளிர்ச்சியாலும் பால் நிலாவின் கொள்ளைகொள்ளும் அழகின் ஈர்ப்பாலும் தன் விசாலமான சிறகை பட படவென அடித்துக்கொண்டு வாணை நோக்கிப் பறக்க, குதிரை பறக்கும் சத்தம் துயில்கொண்டிருக்கும் குழந்தையின் உறக்கத்தைக் கலைக்குமோ என்ற அச்சத்தில் குழந்தையை மெல்ல அணைத்துக்கொண்டான் வசந்தன்.

ஷோபனா, 'தனக்கு முக்கிய வேலை ஒன்று இருப்பதாகவும் திரும்பி வர நேரமாகலாம் என்பதால் குழந்தையை உங்களுடனே வைத்துப் பராமரிக்க முடியுமா?' என்றும் கேட்டுக்கொண்டதால் மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக்கொண்டான் வசந்தன். 'எங்கே செல்கிறீர்கள்? என்ன வேலை?' என்று அவன் கேட்க விரும்பவில்லை. இது வரை யாரிடமும் குழந்தையைக் கொடுக்காமல் தன்னுடனேயே வைத்துக்கொண்டிருந்த அவன், தனக்கு இப்பொறுப்பை வழங்கி இருக்கிறான் என்பதால் அவ்வேலையின் முக்கியத்துவத்தை அவன் உணர்ந்துகொண்டான்.

வீட்டினுள் குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு சென்று பஞ்சணையில் படுக்கவைத்து பஞ்சு கைகளுக்கு முத்தம் கொடுத்து நெஞ்சை மயிலிறகால் வருடி உறக்கத்தைக் குழந்தைக்குக் கொடுத்து

தூங்கவைத்தான் வசந்தன். குழந்தை தூங்கிய பின்னும் அதன் பால் வடியும் முகத்தையே புன்முறுவலோடு வெறித்துக்கொண்டிருந்தான்.

குழந்தை தூங்கும்வரை பொறுமையோடு காத்திருந்த ராஜீவ் தனது பேச்சைத் துவங்கினான்.

"வசந்தா!" என்றான். குழந்தையின் உறக்கம் கலையக்கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்ததால் மிக மெல்லிய குரலில் அழைத்தான். ராஜீவை திரும்பிப் பார்த்தான் வசந்தன்.

"உன்னிடம் சில விஷயங்களைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். உன் விளக்கங்கள் தேவை"

"தாராளமாக கேள் நண்பா!" என்றான் வசந்தன்.

"உன் நடவடிக்கைகளில் மாற்றங்கள் தெரிய ஆரம்பித்துள்ளன. என்னிடம் உண்மையை மறைக்க தமிழ் நண்பர்கள்

வேண்டுமென்று நினைக்கிறாய்"

"எதனால் இந்தத் திடீர் சந்தேகம்?" என்று குழப்பத்தோடு கேட்டான் வசந்தன்.

"உன் கண்களுக்கு மெமோரியல் உலகம் புலப்பட்டது. திடீரென்று ஒருத்தி வந்தாள். உன்னிடம் ஒரு பெட்டியைத் திணித்தாள். மாயமாய் மறைந்து போனாள். யாரென்று கேட்டால் புதிய தோழி என்றாய். இதற்கு சரியான விளக்கங்களை இது வரை நீ தரவில்லையே?" என்றான் இறுக்கமான முகத்தோடு ராஜீவ்.

"நண்பா, முதலில் ஒன்றை நீ உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். நீ எனது நண்பன். நான் இவ்வுலகத்தில் சஞ்சரித்த மறுநாளிலிருந்து நீ தான் என்னை வழி நடத்தினாய். உன்னிடம் மறைக்கவேண்டுமென்று எண்ணியதில்லை. எனக்கே பல உண்மைகள் விளங்கவில்லை. நானே விளங்காமல் தவிக்கும் நேரத்தில் என் நிலையை உனக்கெப்படி விளக்கிக் கூற முடியும்? சிறிது காலம் செல்லட்டும். முழுதாய் புரிந்தபின் உன்னிடம் நிச்சயம் கூறுவேன்"

வசந்தன் தன்னிடம் கூறிய பதிலைக் கேட்டு ராஜீவ் திருப்தி அடையாவிட்டாலும் அரைமனதோடு "சரி" என்று தலையசைத்தான். இருவரும் உறங்கச் சென்றனர். வசந்தன், மெல்லிய போர்வையை எடுத்து குழந்தையின் கழுத்துவரை போர்த்திவிட்டு சாளரத்தின் வழியே அவ்வுலகின் அழகை ரசிக்கத் துவங்கினான். எல்லையற்று விரிந்திருக்கும் வைரக் கம்பளம் போல் மின்னிக்கொண்டிருக்கும் அவ்வுலகின் பேரானந்தத்தை ரசிக்கக் கோடி கண்கள் வேண்டுமென்று எண்ணினான்.

அபர்ணா கொடுத்திருக்கும் வைரப்பெட்டியை நோக்கிவிட்டு, ராஜீவ் உறங்கிவிட்டானா? என்று ஒரு முறை உறுதி செய்துகொண்டு அந்த வைரப் பெட்டியை ஒலியெழுப்பாமல் திறந்து பார்க்க ஆசைப்பட்டு தாழ்ப்பாளைத் திறந்து மேல் பாகத்தை மெல்ல தூக்கியபோது பளிச்சென்ற ஒளி அவன் வீட்டினுள் மின்னல் போல வந்து போனது. உடனே, பெட்டியை மூடி திரு திருவென்று விழித்தான். திரும்பி குழந்தையையும் ராஜீவையும் நோக்கினான். அவர்கள் இன்னும் உறங்கியபடியே இருந்தார்கள். நீண்ட பெருமூச்சு வசந்தனிடமிருந்து வெளிப்பட்டது. 'என்ன செய்யலாம்' என்று யோசித்தான். 'பெட்டியைத் திறந்தால் அதிலிருந்து குமிழும் ஒளி ராஜீவை நிச்சயமாக விழிக்க வைத்துவிடும். என்ன செய்யலாம்?' என்று சிந்தித்து இறுதியாக ஒரு முடிவுக்கு வந்ததைப் போன்று

தலையாட்டினான். அடுத்த வினாடி எழுந்து குழந்தைக்கு அன்பு முத்தத்தை பதித்துவிட்டு பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு வீட்டை விட்டு வெளியேறினான். வசந்தன் வெளியே செல்லவும் ராஜீவ் கண்களைத் திறந்து கவனிக்கவும் சரியாக இருந்தது.

வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தவுடன் சிறிது நிம்மதி கலந்த மூச்சை வெளியேற்றினான் வசந்தன். தன் நண்பனிடம் உண்மையை மறைக்கின்றோமே என்று லேசாக வருந்திய மனதோடு இரண்டு அடிகள் முன்னே வைத்தான். அப்பொழுது சிறிது தூரத்தில் ஒரு பெண் நடந்து போவது தெரிந்தது.

'யார் இந்நேரத்தில் நடந்து போவது?' என்று எண்ணியபடி அவளைப் பின்தொடர்ந்தான். ஒரு வளைவில் அவள் கடக்கும்போது அவளின் பக்கவாட்டு முகத்தை நோக்கினான் வசந்தன். அவள் யார் என்பதையும் தெரிந்துகொண்டான். வேறு யாருமல்ல, ஷோபனாவே தான். 'இந்நேரத்தில் அவள் எங்கே செல்கிறாள்? அதுவும் தனியாக?' என்று எண்ணியபடி அவளைப் பின்தொடர்ந்தான்.

ஒரு காட்டு வழிப் பாதையில் பயணமானாள் ஷோபனா. காட்டில் உள்ள மரங்கள் ஒளிரும் வைரமாகவும் அதன் இலைகள், பழங்கள் எல்லாம் மின்னும் நட்சத்திரங்களாகவும் இருக்க, பளிச்சென்ற ஒளியோடு சிறிது கும்மிருட்டும் கலந்ததால் மங்கிய ஒளி அக்காட்டை அலங்கரித்திருந்தது. கூட்டிலிருக்கும் பறவைகள் தங்கள் சங்கீதங்களைப் பாட காற்றில் மரக்கிளைகள் ஆடி மத்தளம் கொட்டின. காட்டினில் திரியும், இரவினில் மட்டும் இரை தேட வரும் மிருகங்களும் இது வரை பார்த்திராத பறவைகளும் வந்தன.

பறவைக் கூட்டம் மரங்களைக் கடந்து செல்கையில் ஒரு வினாடி தன்னை நிறுத்தி பறவைகளின் அழகை ரசிக்கத் துவங்கினாள் ஷோபனா. வசந்தனும் பறந்து சென்றுகொண்டிருக்கும் நீல நிற ஒளி கமிழும் அப்பறவைகளை ரசித்தான். நீல நிற வைரம் போல் ஜொலிக்கும் அந்தப் பறவைகள் ஒரு பட்ட மரத்தை வட்டமிடித்தன. 'அவை ஏன் அப்படி செய்கின்றன?' என்று புரியாமல் பறவைகள் செய்யும் காரியத்தை எதிர்பார்ப்பு கலந்த ஆச்சர்யத்தில் நோக்கினான்.

பட்டுப்போன மரத்தைச் சுற்றி தங்கள் மேல் சுமந்திருந்த ஒளியை மரம் முழுதும் கமிழவிட்டு சிறகடித்தபடி இருந்தன. சிறிது நேரத்தில் ஓர் அற்புதக் காட்சி அங்கு நடந்தது. பட்டுப்போன அந்த மரம் மீண்டும் உயிர்பெற்று கனிகளை உடைய மரமாக மாறியது. அதிசயத்தில் அசந்து போய், நின்ற இடத்திலேயே நின்றவிட்டான் வசந்தன். மரத்திற்கு உயிர் கொடுத்த பின் அப்பறவைகள் மாயமாய் மறைந்து போயின. எப்படி மறைந்தன என்று அவனால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

ஷோபனா இருத்த இடத்தை நோக்கினான். அங்கே அவளைக் காணவில்லை. என்ன இவளும் மறைந்துவிட்டாள்? என்று அதிர்ச்சியாகி அவள் எங்கு சென்றாள்? என்று எண்ணியபடியே சுற்றும் முற்றும் தேடினான். அவள் நடந்து சென்ற பாதையில் அவனும் நடந்து போனான். தன் கையில் வைத்திருந்த பெட்டியை இறுகப் பிடித்தபடி தேடுதல் பார்வையை வீசினான்.

திடீரென்று ஒரு மரத்தின் பின்னால் எழுந்த சலசலப்பு அவனை திடுக்கிடவைத்து அவன் பார்வையைத் திருப்பியது. ஷோபனா ஒரு மரத்தின் பின்னால் சாய்ந்தவாறு நின்றிருந்தாள்.

அவளைப் பார்த்ததும், 'தன் குட்டு வெளிப்பட்டுவிட்டதே? இப்பொழுது இவளிடம் என்ன பதில் கூறப்போகிறோம்?' என்று தலையை வேறு பக்கம் திருப்பி சிந்தித்தான். ஆனால், ஷோபனா அவனை சிந்திக்க விடவில்லை.

"எதற்காக என்னைப் பின்தொடர்கிறீர்கள்?" என்றாள்.

"நீங்கள் தவறாக என்னை இருக்கிறீர்கள். நான் உங்களைத்

மறுபடியும் பிறப்பாயோ எனக்காய்...

ஊழிப்பலி

வசதியில்லா என் வீட்டில்
அம்மா தரையில் சேலை விரித்தும்
அப்பா கோணியிலும்
நாங்கள் மூவரும் ஒற்றைபாயில்
கோடு கிழித்தும் உறங்கியதுண்டு....

நட்ட நடுஇரவில் கோட்டை தாண்டிய
என் தமையனை தள்ளிவிட்டு
ஒருவருக்கொருவர் கோபம்கொண்டு
சண்டையிட்டு உறக்கம் தொலைத்ததுண்டு.....

அம்மா வைத்த கடுங்காபி சுவை
இன்றும் நாக்கில் ஓட்டியபடி.....
தாம்பாளத்தில் சோறு போட்டு
ஆளுக்கொருவாய் உருண்டை
சோறு உண்ட நினைவுண்டு.....

அண்ணா என நான் அழைக்காதற்காய்
என்னை கொட்டிய என் தமையனை
பட்டப் பெயர் வைத்து அழைத்து
மீண்டும் அடிவாங்கியதும் நினைவுண்டு.....

பட்டன் இல்லா சட்டையில்
என் வயிறு தெரிய
மேடையில் பரிசு வாங்கிய
புகைப்படம் பார்க்கையில் மனம் கனப்பதுண்டு.....

காலனி இல்லாமல் கால் கொண்டே
நடந்து படித்த பக்கத்து ஊர் பள்ளியும்
பயிற்று வித்த ஆசிரியரும்
மனக் கண்ணில் இன்றும் நினைவில்....

வறுமை என்னை ஒரு போதும்
அழவைத்ததே இல்லை அன்று
அம்மா உடன் இருந்ததால்.....
இன்று வறுமையும் இல்லை அம்மாவும் இல்லை.....

கட்டில் மெத்தை இருக்கு
ஓட்டு வீடும் கூட மாடிக்கட்டிடமாச்சி
தினம் ஒன்று உடுத்தவும் இருக்கு
ஆனாலும் நீ மட்டும் இல்லையே அம்மா

வாய்க்கு ருசியா ஆக்கி போடணும்
உன் மடியில் படுத்துகிட்டு
கதை பேசி தூங்கணும்
மறுபடியும் பிறப்பாயோ அம்மா நீ எனக்காய்...

தேடி வரவில்லை. எதேச்சையாக இங்கு வந்தேன். உங்களைப் பார்த்தேன். அவ்வளவு தான்"

"வீட்டிலிருந்தே எதேச்சையாகத் தான் வந்தீர்களோ?" என்றாள்.

தான் வருவதை இவள் முதலிலேயே தெரிந்துகொண்டாள் என்று வசந்தனுக்கு தெரிந்ததும் மேற்கொண்டு இவனால் எதைக் கூறியும் தன்னை நியாயப்படுத்த முடியவில்லை. மரத்தினில் சாய்ந்திருந்தவள் நடக்கத் துவங்கினாள். வசந்தனைக் கடந்து செல்லும்போது கூடும் பார்வையை அவன் மீது வீசினாள்.

"உங்களை நம்பி குழந்தையை ஒப்படைத்தேன். இது தான் நீங்கள் பாதுகாக்கும் லட்சணமா?" என்றாள் முன்னே நடந்தபடி.

"ராஜீவ் இருக்கிறான். சிறு வேலையாக இங்கு வந்தேன்" என்றான் வசந்தன்.

"அது என்ன கையில் பெட்டி?"

வசந்தன் பதில் தெரியாமல் விழித்தான்.

"உங்கள் புது தோழி கொடுத்தது தானே?" என்றாள் சிறு பரிகாசத்தோடு அனலையும் கலந்து.

"அவள் தான் கொடுத்தாள். ஆனால் அவள் என் தோழியல்ல"

"வேறு யார்?" என்றாள் ஷோபனா.

"உங்களைப் போன்று ஒரு முறை என்னைக் காப்பாற்றியவர்" என்றான் வசந்தன்.

புரியாத பார்வையை வசந்தனிடம் சில விநாடிகள் நிலைக்கவிட்டாள் ஷோபனா.

"மெமோரியல் உலகில் ஓர் ஆபத்து என்னைச் சூழ்ந்தது. அதிலிருந்து அவள் தான் என்னைக் காப்பாற்றினாள். அதற்கு பிரதிபலனாக என்னிடம் உதவி எதிர்பார்த்தாள். இது தான் எங்களின் சிநேகிதம். இதைச் சிநேகிதம் என்று சொல்வதை விட வியாபாரம் என்று சொல்லலாம்"

"மெமோரியல் உலகிலிருந்து காப்பாற்றினாளா?" என்று ஷோபனா அதிர்ச்சியானாள். 'யாராக இருக்கும்?' என்று மனதினுள் கேள்வியை எழுப்பினாள்.

வசந்தன், பறவைகள் உயிர் கொடுத்த மரத்தை நோக்கினான். அதிலிருந்து ஒளிரும் கனிகளை ஒரு முறை நோக்கிவிட்டு, "அந்தப் பறவைகள் இறந்து போன மரத்திற்கு எப்படி உயிர்கொடுத்தன?" என்று வினவினான்.

"அம்மரம் இறந்து போகவில்லை. சிறிது உயிர் இருந்தது. அந்த பறவைகள் மற்ற பறவைகளைப் போல் அல்ல. உயிர் கொடுக்கும் பறவைகள். இறந்து போவதற்கு சிறிது நேரத்திற்கு முன் அப்பறவைகள் வந்தால் அவற்றால் நிச்சயம் பிழைக்க வைக்கமுடியும்" என்றாள்.

"அப்படியா?" என்றான் ஆச்சர்யத்தோடு வசந்தன்.

"ஆனால், அந்தப் பறவைகள் சாதாரணமாக வந்து உயிர் அளித்துவிடாது. நடத்தையில் நேர்மையும், பேச்சில் உண்மையும், மனதில் கருணையும் கொண்டிருப்போரை மட்டுமே காப்பாற்றும்"

"அதிசயம்!" என்றான் மெல்லிய குரலில் வசந்தன்.

தமிழ் நண்பர்கள்

ஷோபனா சிறிது தூரம் நடந்து சென்றாள். வசந்தனும் பின்னால் நடந்து சென்றான். இருவருக்குள்ளும் மௌனமே பேசிக்கொண்டிருந்தது. ஓரிடத்தில் மரங்கள் பாதையை மறைத்துக்கொண்டிருந்தன. யாரும் அதற்குள் நுழையமுடியாதபடி தங்கள் கிளையைப் பரப்பி இருந்தன. ஷோபனா மரங்களை நகருமாறு சமிக்கை செய்தாள். மரங்களும் அவளுக்கு வழிவிட்டன. அதில் வசந்தனும் ஷோபனாவும் பயணமானார்கள். சிறிது தூரம் நடந்ததும் பெரிய வெண்ணிற முத்து ஒன்று, நிலவு ஒளியைப் போல் மோகனக் கதிரை உமிழ்ந்துகொண்டிருந்தது.

"என்ன இது?" என்று கேட்டான் வசந்தன்.

அதற்கு மறுமொழி சொல்லாமல் முத்தைத் திறந்தாள் ஷோபனா. உள்ளே ஒரு பறவை முட்டை கிடந்தது. வசந்தன் நடக்கும் காட்சியைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். முட்டை லேசாக அசைந்தது. சின்ன விரிசல் ஒன்று வெளிப்பட்டது. வசந்தன் கண்ணிமைக்காமல் நோக்கியபடி இருந்தான். விரிசல் பெரிதானது. அவ்விரிசலை உடைத்து பறவைக் குஞ்சின் தலை வெளிப்பட்டது. முட்டையிலிருந்து முழுவதுமாக வெளிவர போராடிய அந்தக் குஞ்சிற்கு உதவ வசந்தன் முனைந்தபோது, ஷோபனா அவனைத் தடுத்தாள். 'ஏன் தடுக்கிறாய்?' என்பதைப் போல் பார்த்தான் வசந்தன்.

"பறவை, முட்டையிலிருந்து முழுவதுமாய் வெளிவரும் வரை நாம் எதுவும் செய்யக்கூடாது. அப்படி ஏதேனும் செய்தால் அப்பறவை இறந்து விடும்" என்றாள் ஷோபனா. குஞ்சு, முட்டையிலிருந்து முழுவதும் வெளிவந்தவுடன் அதை எடுத்து தனது உள்ளங்கையில் வைத்து மெதுவாக வருடினாள். அவள் உள்ளங்கை கதகதப்பில் தாயின் அரவணைப்பு கிடைத்தது போன்று கண்களை மூடி ரசிக்கத் துவங்கியது பறவைக்குஞ்சு.

"இந்த பறவைக்குஞ்சு அந்த மரத்திற்கு உயிர் கொடுத்த பறவை இனத்தைச் சேர்ந்தது தானே?" என்றான் வசந்தன்.

'ஆமாம்' என்பது போன்று தலையசைத்தாள் ஷோபனா.

"மற்றவர்களுக்கு உயிரைக் கொடுக்கும் இவற்றுக்கு தங்களைக் காத்துக்கொள்ளத் தெரியாது. ஒரு நாள் இதன் தாய்ப் பறவை கூட்டினுள் இறந்து கிடந்தது. அதன் அருகில் அதனுடைய முட்டை இருந்தது. அதைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தேன். அதற்கான பலன் இன்று கிடைத்திருக்கிறது" என்றாள் அவள்.

வசந்தன் அப்பறவைக்குஞ்சையே வாஞ்சையோடு ரசித்துக்கொண்டிருந்தான். மீண்டும் அந்தப் பெரிய முத்தினுள் அந்தப் பறவைக்குஞ்சை விட்டுவிட்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டனர் இருவரும்.

"நீங்கள் கூறிய முக்கிய பணி இது தானா?" என்றான்.

அது வரை சிரித்த முகமாக இருந்த அவளின் முகம் மாறியது. 'இல்லை' என்பது போன்று தலையசைத்து மேலிருக்கும் பால்நிலவை நோக்கினாள். 'நேரமாகிவிட்டது' என்று தனக்குள் முணு முணுத்துக் கொண்டாள்.

"எங்கே செல்லப்போகிறீர்கள்?" என்றான் வசந்தன்.

"மெமோரியல் உலகின் சிறைக் காவலுக்கு"

"சிறைக் காவலுக்கா?"

"ஆம், அங்கு தான் செல்லவேண்டும். பின்னொரு நாளில்

போட்டியோ போட்டி!

பாட்டியாவாணி

கொதித்துப் பொங்கியெழும்பும்
நெருப்புக் குழம்பான
ஞாயிற்றுக் கதிரை விட
ஞாயிற்றுக் கதிரையே
தான் பெற்றுத் தரும் ஒளி பெரிதென
ஞாயிறு - நிலவு மோதுவதும்
போட்டியோ போட்டி!

இயற்கையின் இயல்பழகு
செயற்கையின் தனியழகு
இரண்டையும் - பாவலன்
எண்ணிய எண்ணப்படி பாபுனைய
இயற்கையால் அமைந்த
நம்மொருப் பெண்ணழகுக்கும்
செயற்கையால் அமைக்கும்
நம்மொருப் பெண்ணழகுக்கும்
போட்டியோ போட்டி!

இயற்கை உணவோடு
இயற்கை நடைமுறையோடு
வாழும் நம்முறவகளுக்கும்
செயற்கை உணவோடு
செயற்கை நடைமுறையோடு
வாழும் நம்முறவகளுக்கும்
நெடுநாள் வாழ்வோர் எவரென
போட்டியோ போட்டி!

படித்துப் பட்டமும் பெற்றோர்
ஒப்புக்குச் சாட்டும் சுட்டி
தம் கருத்தை மெய்ப்பிக்க
பட்டறிவே பெரிதெனப் பெற்றோர்
பட்டதையே சொல்லி வைத்து
தம் கருத்தை மெய்ப்பிக்க
எடுக்கும் முயற்சிகள் எல்லாமே
போட்டியோ போட்டி!

பணப் படைத்தோர் பிள்ளை
முன்னணிப் பள்ளியில் படிக்க
ஏழை வீட்டுப் பிள்ளை
பின்னணிப் பள்ளியில் படிக்க
கையூட்டு வேண்டும் ஆசிரியரிருக்க
ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தவர் இறைவனாவாரென
பாரதி சொன்னபடியுள்ள ஆசிரியரிருக்க
நம்ம நாட்டுப் பிள்ளைகள் படிப்பதும்
போட்டியோ போட்டி!

போட்டிகள் வேண்டும் உறவுகளே...
போட்டியால் வெளிப்படும் பெறுதிகள்
நம்முறவகளுக்கும் நம்நாட்டுக்கும்
நன்மை அளிக்க வேண்டியே
நாடு, இன, மத, மொழி, இட வேறுபாடின்றி
பங்காளிகள் பங்கேற்கையிலே
நன்மைகள் விதைக்கப்படும் வேளை
போட்டியோ போட்டி!

அவள் ஒளியாக செல்வதைச் சில நிமிடங்கள் வெறித்தபடியே இருந்தான். அவன் பின்னாலிருந்த மரங்கள் மீண்டும் பாதையை மறைத்துக்கொண்டன. அதைப் பார்த்து பெருமூச்சை விட்டெறிந்து, சிறிது தூரம் நடந்தான். பின்னர் ஓரிடத்தில் நின்று தன்னை யாராவது மறைந்திருந்து கண்காணிக்கின்றார்களா? என்று உறுதி செய்த பின் பெட்டியைத் தரையில் வைத்து சில வினாடிகள் அமைதிகாத்தான். பிறகு பெட்டியை மெல்லத் திறந்தான்.

மின்னல் போன்ற ஒளி காடு முழுவதும் ஆக்கிரமித்து மின்னிக்கொண்டிருந்த மரங்களை எல்லாம் இருள் சூழச் செய்தது. திடீரென்று பேரிரைச்சலோடு ஒரு குறாவளி அங்கே தோன்றி அவனைத் தூக்கி எறிந்தது. நிலைதடுமாறி எழுந்து நின்றான். அவனால் நிலையாக நிற்க முடியவில்லை. புயல் அவனை இழுத்துக்கொண்டு சென்றது. அவனைச் சுற்றிப் பல நிழல் உருவங்கள் தோன்றின. வசந்தன் திடுக்கிட்டான். நிழல் உருவங்களின் முகம் கொடூரத் தன்மையும் இரக்கமின்மையும் கொண்டவையாக இருந்தன. வசந்தனை எல்லாத் திசைகளிலும் தாக்கி உயரே தூக்கி எறிந்தன.

கீழே விழுந்த வசந்தனின் உள்ளத்தில் கோபம் கொழுந்துவிட்டெரிந்தது. அவன் உடல் முழுதும் நெருப்பு படர்ந்து, சுழன்றடிக்கும் காற்றினில் அவன் உடலைப் பற்றி எரிந்திருந்த தீ மரங்களுக்கும் பரவி எரியத் தொடங்கின. தன்னைத் தாக்கிய நிழல் உருவங்களை நோக்கி தீயிட்டு அவைகளை எரித்தான். நிழல் உருவங்கள் கோர சத்தத்தோடு எரிந்து சாம்பலாகிப் போயின. 'என்ன நடக்கின்றது? தன் உடல் ஏன் எரிகின்றது?' என்று பயந்து அங்கிருந்து ஓடினான். அவன் ஓட ஓட மரங்களுக்கும் தீ பரவி அவை கொழுந்துவிட்டு எரியத் துவங்கின.

திடீரென்று அவன் முன் ஒரு புலி வந்து நின்றது. அதன் விழிகள் நெருப்புத்துண்டு போல அனலைக் கக்கின. உடல் முழுதும் கருநிறப் புகை படர்ந்து அவனைத் துரத்தியது. வசந்தன் பயந்து ஓடினான்.

புகை ஒரு நீர்ப் பறவையாக மாறி எரிந்துகொண்டிருந்த மரங்களின் மேல் தண்ணீரைப் பீய்ச்சியடித்தபடி வசந்தனைத் துரத்தி அவன் மேலும் நீரைப் பீய்ச்சி அடித்து எரிந்திருந்த அவனை அணைத்து தானும் அழிந்து போனது. என்ன நடக்கின்றது? என்று ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தான் வசந்தன்.

திடீரென்று, வசந்தனின் முன் அவனைப் போலவே உருவமுள்ள ஒருவன் ஒளியாகத் தோன்றினான். அவனுடன் ஓல்ட்மனும் தோன்றினார். இருவரும் ஒன்றாகக் கலந்து அபர்ணா அங்கு நின்றாள். இறுதியில் அவளும் மறைந்து போக குறாவளிக் காற்று மொத்தமும் அந்தப் பெட்டியினுள் சென்று மீண்டும் மரங்கள் மிளிரத் துவங்கின.

வசந்தன் கீழே கிடந்த அந்தப் பெட்டியையே வெறித்தபடி இருந்தான்.

தேடல் தொடரும்...

விரிவாக பேசலாம். எனக்கு நேரமாகின்றது" என்று கூறி வாளை நோக்கி ஒளியாகப் பறந்து சென்றாள் ஷோபனா.

என்றும் என் தோழியவன்...

ஜோஷ்

பக்கத்து வீட்டில் குடியிருந்து
அறிமுகம் ஆனாய்
எதிரெதிர் பார்க்கையில் புன்னகையால்
பழக்கம் ஆனாய்
தண்ணீர்க் குழாயடியில் பேசிபேசி
தோழமை யானாய்!
ஒருவடொருவர் மனம்விட்டுப் பேசி
தோழி யானாய்!

என் இன்பத்தை மட்டுமல்ல
துயரினையும் உரிமையோடு
கேட்டு பங்கிட்டாய்
பள்ளி நிகழ்வுகளோடு
வீட்டின் துயரையும்
பகிர்ந்துக் கொண்டாய்!

உன் பெற்றோர்
நம்மைப் பற்றி
விசாரித்த பொழுதும்
தெளிவாக உறுதியாக
சொன்னாய் நான்
"உன் தோழனென்று"

நிகழ்கால சோகத்தோடு
எதிர்கால லட்சியத்தையும்
சொல்லி வியப்படைந்தாய்

என் திறமையினை
கண்டும் ஆச்சரியமுற்றாய்
அதே சமயத்தில்
என் தவறினைக்
கண்டும் திருந்தச் செய்தாய்!

வயதின் கோளாறால்
தடுமாறிய போதும்
உறுதியாக

புரிந்து புரிய வைத்தாய்!

உடல்நிலை
சரியில்லாத பொழுதும்
அன்னையைப் போல்
தலைக் கோதிவிட்டு
அன்பின் வார்த்தைகளினால்
ஆறுதல் தந்தாய்!

நமக்குள் இவ்வாறு
நட்பு வளர்ந்தாலும்
அடுத்தவர் பார்வைக்கும்
கண்ணியமாய்
நடந்துக் கொள்ள வைத்தாய்!

உன் தோழிகள்
நம் நட்பினை பகிர
வந்தபோது சண்டைக் கோழியாய்
சீறி விலக வைத்தாய்!

அடுத்தவர் உன்னிடம்
என் குறையினைப் பற்றி
தவறாக சொல்லிய போதும்
"என் நண்பன்" என்று
பெருமையாக சொல்லி
வாய் மூட வைத்தாய்
அதே நேரத்தில்
தனிமையில் சந்திக்கும் போது
யாருமறியாது என்
குறையினை சுட்டிக்காட்டி
கண்டித்திடும் ஆசிரியை ஆனாய்.....

நட்பா காதலா
என்று அறிந்தோர் கேட்கையிலே
மாறிடும் காதல் அல்ல
மாறிடா நட்பு அவன்

எந்தன் நண்பன் என்றென்றும்
என்று சொல்லி
நட்பிற்கு மரியாதை செய்தாய்.....

சண்டைகள் என்னிடம் போட்டு
பேசாமல் நான் இருந்த போதும்
நீ கோயிலில் தவறாது
எனக்காக பிரார்த்தனை செய்தாய்!

வாலிபத்தில் வந்த
காதலில் நீ தோற்ற
போதும் கூட
நான் வாழ்வில்
ஜெயிக்க வேண்டுமென்று
எனக்கு உரமேற்றினாய்!

உன் இன்பங்களை
என்னிடம் சொல்லாவிட்டாலும்
நின் கண்ணீரினை
என் முன்பாகவே சொல்லி
நட்பினை வாழ வைத்தாய்!

திருமணத்தன்றும் எல்லோர்
முன்னிலையிலும்
உன் கணவரிடம் பெருமையாக
அறிமுகம் செய்தாய்
"நண்பனென்று"

இன்னுமெத்தனை ஜென்மம்
எடுத்தாலும்
என் தோழியாய்
நீ ஒருவள் போதுமடி எனக்கு!

பிறவிப் பயன்

கவிதை

பாய் வீட்டு பிரியாணியோ !!

கல்யாண வீட்டு புளிக்குழம்போ !!

செல்லும் இடம் தெரியாம,
திசையேதும் அறியாம,

அரும்பாடு பட்ட உழவனுக்கு,
ஊதியம் கிடைக்குமுன்னு,
சந்தைக்கு போனோமே !!

குட்டி யானையிலே,
கூடைகுள்ளே உட்கார்ந்து,
உற்சாகமாய் போனோமே !!

ஒட்டி வந்த பங்காளி,
மெட்டெடுத்து தந்தானே !!

த... த... தக்காளி...
எங்க இனம் தானுங்க...
நாங்க இல்லா சமையலரை,
எங்க உண்டு கூறுங்க ?

எங்களையும் மறந்து புட்டு
உற்சாகமாய் போகையில்,
அலைபேசி பெட்டியில
பேசி புட்டு வந்த பய,
குட்டி யானை மூக்கு மேலே,
எட்டி வந்து மோதிப் புட்டான்...

தடுமாறி குட்டி மக
தொப்புன்னு தான் விழுந்தேனே
கை கொடுத்த தோழமையும்
உதவாம போயிடுச்சே !

வட நாட்டு பெண்ணாட்ட
பள பளன்னு இருப்பயே !
சாலையில்,
அடிபட்ட தவளையாய்
உடம்பெல்லாம்
கிழிஞ்சிறிச்சே !!

முத்துன முருங்கையெனை
ஏளனமாய் பார்க்கிறதே !!

வேலைக்காகா வெண்டை கூட
கேவலமாய் சிரிக்கிறதே !!

விலை போகா கத்திரியும்
பாதி விலைக்கும் போகலையான்னு
புரளி பேசி செல்கிறதே !!!

என்னினம் அத்தனையும்
வரிசை கட்டி போகிறதே - அங்கு
என் மானம் மட்டும்
கொடி கட்டி பறக்கிறதே !!!

உயிர்த்த உழவனுக்கு
ஊதியம் உயிர்க்கலைன்னு
உள் மனசு தவிக்கிறதே !!

பிறவி பயன் அடையாமல்
பித்து பிடித்து சாவேனோ ?
பட்டமரமாய் பயனுராமல்
பிணமாய்தான் போவேனோ ?

பின் நாளில் புறந்தள்ளி,

சித்திரை பதிவுப்போட்டியில்
மூன்றாவது பரிசு பெற்ற கவிதை

சாக்கடைக்கு போவேனோ ? - இல்லை
எவராவது எடுத்தள்ளி
மக்கும் குப்பை ஆவேனோ ?

மக்கும் குப்பையிலே,
விதையாகி - மீண்டும்
செடியாகி வீறு கொண்டு எழுவேனோ ?

எழுச்சியுடன்
புதியதாய்தான் பிறவேனோ !!!?

புறநகர் பகுதியிலே,
விளையாடும்
சில் வண்டுகள் கையிலேனும்
சிக்காமல் போவேனோ ?

நாளை - ஏழை
அடுப்பறையில்
நீரோடும் சோறோடும்
கலந்தாட மாட்டேனோ?

ஒட்டிய வயிறுக்கு
பசியாற மாட்டேனோ ?

உழுதவன் பெருமையை
கோலோச்ச மாட்டேனோ?

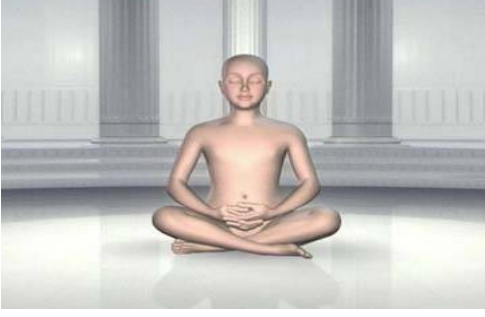
இவண்
அடிப்பட்ட தக்காளி

எளிய முறையில் த்யானம்

உருவகம்

அன்பு நண்பர்களே , வணக்கங்கள்.

பொதுவாகவே உங்கள் அனைவரையும் உங்களாலேயே மேல்நிலை காணச் செய்ய வேண்டும் எனும் பேராவலில்தான் பயணம் துவக்கினேன்.

ஆனால் இதனை தொடர்ந்த பலரும் மந்திரம் , மாந்தரீகம் கற்கவும் , ஏதேனும் ஒரு துஷ்ட காரியம் கற்றுக் கொள்ளவும்தான் நினைத்தனரேயன்றி யாரும் த்யானம் யோகம் , தவம் , இறைநிலை , இறைத்தன்மை, இறையுணர்வு, இறையோடிணைவு பற்றிய சந்தேகமோ கேள்வியோ எழுப்பவில்லை.

அதனை சிந்திக்கவும் யாரும் தயாரில்லை என்பதும் புரிந்தது.

காரணம் ,

அவரவர்களின் வாழ்வும் , அவரவர்களின் அன்றாட தேவையும்தான்.

அனைவரும் அன்றாட வாழ்வின் ஓட்டத்தில் சிக்கி சின்னாபின்னமாகி கொண்டிருப்பதுவுமே காரணம் என உணர்ந்தேன்.

தீரா கடன் தீர வழி என்றால் எல்லோரும் அதிகம் விரும்புகின்றனர். வசியம், தனஆகர்ஷணம் எனும் செய்திகள் இன்னும் வேகமாக விரும்பப்படுகிறது.

இப்படி ஒரு சூழலில் உள்ள அவர்கள் த்யானம் , தவம் , இறையனுபூதி பற்றி எப்படி சிந்திப்பார்கள் ?. அதோடு மட்டுமல்ல, அவரவர்களின் ஜாதக அமைவுகளும் முக்ய காரணமாகின்றன .

எல்லோரும் இந்நிலையை எய்த முடிந்தால் அதற்கேது பெருமை?. இல்லையா ?

ஆனால் யோகா , த்யானம் , தவம் , மூச்சுப்பயிற்சி , இறையுணர்வு , இறையோடிணக்கம் என்பது போன்ற செய்கைகளின் பலன் ஒவ்வொரு மனிதரின் வாழ்வின் பாதையையே வெகுவாக மாற்றியமைத்து சீராக்கும் வல்லமை கொண்டது என்பதுவும் , இந்த பேருண்மையை எம்பெருமானே அம்பாளிடம் திருவாய் மலர்ந்து அருளியதையும் மறக்கக்கூடாது.

நம்மை கடைத்தேற்ற நாம் நம்மைக் கொண்டே மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளும் வித்தையே இது.

விடியற்காலம் எழுந்து , உடலை முறுக்கி , மூச்சை நிறுத்தி குண்டலினியை தட்டி எழுப்பி . . . . . என்பது போன்ற புரியாத , பயப்படுத்தும் வார்த்தைகளெல்லாம் இல்லாமல் ,

சாதாரணமாக வாழும் வாழ்வில் , வாழும் போதே , வாழ்வினை உணரும் , மகோன்னதமான நிலையினை நாம் காண , உணரக் கூடிய எளிமையான த்யானமுறையை அனைவருக்கும் அறியத் தர வேண்டும் என ஆவல் கொண்டேன்.

அதன் பயனாக எளிய முறை த்யானதின் பயிற்சி முறையை இங்கே தருகிறேன்.

த்யானம் மிக எளிய முறை :

உங்கள் பிறந்த நட்சத்திரம் , பிறந்த நாள் , பிறந்த கிழமை அல்லது ஒரு வெள்ளிக்கிழமையில் . . .

குளித்து முடித்து நெற்றியில் நீறணிந்து சிறு விளக்கேற்றி வைத்து ஊதுபத்தி சாம்பிராணி ஏற்றி வைத்து நீங்கள் த்யானம் செய்ய உத்தேசித்துள்ள அறையில் தூர்மணம் இல்லாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

நான் த்யானம் செய்யப்போகிறேன் , எல்லோரும் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்பது போன்ற கட்டுப்பாடுகளை யாருக்கும் விதிக்காதீர்கள்.

நாம் இருக்கும் சூழலில்தான் எதையும் கற்க முற்பட வேண்டும். அமைதியான சூழலில் பழகிக் கொண்டால் பின்னர் சிறு ஓசையும் நம்மை த்யானம் செய்ய விடாது.

சுமார் 25 % , 30 % சதவீதம் காலி வயிறாக இருக்கட்டும்.

உங்களுக்கு எப்படி அமர்ந்தால் செளகரியமோ அப்படி வடக்கு நோக்கி அமர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

கூன் விழுந்தமாதிரி அமராமல் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொள்ளுங்கள் , ஆனால் விறைப்பாக வேண்டாம். கைகளை இடது கையின் உள்ளங்கையின் மேல் வலது கையின் புறங்கை இருக்குமாறு மடியில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

கண்களை மெல்ல மூடுங்கள் , மூடிய கண்கள் மூடியபடியே இருக்க இரு கண்களின் இடையே உள்ள புருவ மத்தியை நோக்கி கவனத்தையும் , பார்வையையும் குவித்து செலுத்துங்கள்.

அடுத்து , உங்கள் மூச்சினை இரண்டு மூக்கு துவாரத்திலும் ஒரே நேரத்தில் உங்களால் முடிந்த மட்டும் மிக மெதுவாக உள்ளிழுங்கள். ஒருபக்கம் இழுக்க வேண்டாம்.

உள்ளிழுத்த மூச்சினை நிறுத்தாமல் உடனே இரண்டு மூக்கு துவாரத்திலும் ஒரே நேரத்தில் உங்களால் முடிந்த மட்டும் மிக மிக மெதுவாக வெளி விடுங்கள். ஒரு பக்கமாக வெளிவிட வேண்டாம்.

இந்த மாதிரி மூன்று முறைகள் நீண்டதாக, அமைதியாக, மெதுவாக, ஒரே சீராக செய்யுங்கள்.

கவனம் மிக மிக மெள்ளமாக எவ்விதமான பதட்டமுமின்றி இதனை செய்ய வேண்டும்.

இப்போது உங்கள் உள்மனமும் ,உங்களின் வெளிஇயக்க உணர்வும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அமைதிக்குள் செல்லும் .

இப்போது நீங்கள் த்யானத்திற்கு தயாராகி விட்டீர்கள்.

இப்போது மிக முக்கியமான தருணம்.

உங்கள் ஒவ்வொரு அசைவும் உங்களால் கவனிக்கபடுகின்றது. (நீங்கள் அறியாமலேயே)

இந்நிலையில் நீங்கள் மிக முக்கியமான மூன்று விஷயங்களை கடைபிடிக்க வேண்டும்.

ஒன்று :

நீங்கள் கண்களை மூடி அமர்ந்தவுடன் இதுவரை நீங்கள் கண்ட நிறைய காட்சிகள் நிழல்படங்களாக உங்கள் முன் வரிசையாக தோன்றி கொண்டே இருக்கும் .

அதனை வராமல் தடுக்காதீர்கள் , தடுக்க முயற்சிக்காதீர்கள் . வர விடுங்கள்.

இரண்டு :

வருகின்ற காட்சிகளில் சிந்தனையை செலுத்தி காட்சியின் பின்னே நீங்கள் செல்லாதீர்கள் .

காட்சிகளை ஒரு வேற்று மனிதனாக வெறுமனே காணுங்கள். அதனைப் பற்றி எந்த சிந்தனையும் செய்யாதீர்கள்.

மூன்று :

சும்மா இருக்க முடியாமல் நீங்களே ஒன்றை புதிதாக உருவாக்காதீர்கள் .

உதாரணமாக : ஓம் நமசிவய சொல்லிக்கொண்டிருப்பது அல்லது வேறு மந்த்ரங்கள் சொல்வது போன்றவைகள்.

இந்த நிலையில் நீங்கள் இருக்கும் போது உங்கள் மூச்சு என்ன செய்கிறது ? எங்கெல்லாம் செல்கிறது ? என கவனியுங்கள் , வேறொன்றும் செய்ய வேண்டாம்.

இவ்வாறான நிலையில் இயல்பாக நீங்கள் அமர்ந்து பயிற்சி பெறுவதற்கு குறைந்தது 5 அல்லது 6 வாரங்களாகளாம்.

பொறுமை மிக அவசியம் . எந்த முதிர்ச்சி நிலையும் உடனே வருவதில்லை.

இந்த நிலையினை நீங்கள் பெற்றபின் எந்த சூழலிலும் எவ்வளவு இரைச்சல் இருந்தாலும் நீங்கள் த்யானம் மிக சுலபமாக செய்ய முடியும்.

இதனால் என்ன பயன் ?

நம்மை சுற்றி உள்ள அனைத்து இறுக்கங்களும் தாமாகவே தளர்வடையும். வாழ்வின் இயல்பு நமக்கு புரியும். சத்யமான வாழ்வின் சுகம் நிதர்சனமாக புலப்படும். இந்த பேருண்மையை விளங்கிக் கொண்டால் எந்த துக்கமும் இல்லை , எந்த சந்தோஷமுமில்லை எனும் தெளிவு நமக்குள் ஏற்படும். பிற உயிரின் மேல் அலாதி பாசமும் , நேசமும் உண்டாகும். இறையவனின் ஆற்றல், மகிமை, அன்பு, அருமை, அருகாமை புலனாகும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நம்மை நாமே அறிந்து கொள்ள உதவும். நம்முள் அடைபட்டிருக்கும் மன அமைதி , சாந்தம் , ஒழுக்கம் , தூய அன்பு ஆகிய அருங்குணங்கள் தாமாக வெளித் தோன்றும்.

பின் குறிப்பு :

இந்த பயிற்சியினை நீங்கள் காலையில் அல்லது மாலையில் சுமாராக 6.20 மணிக்கு மேல் இரவு 8.00 மணிவரை மட்டுமே செய்ய வேண்டும்.

வாய்ப்பிருந்தால் காலை , மாலை இரண்டு நேரமும் செய்யலாம்.

அதாவது ஒளி உலகினை சூழும் நேரம், இருள் உலகினை சூழும் நேரம்.

மதியம் செய்வதாக இருந்தால் 12.00 மணிக்கு துவங்கி 2.30 மணி வரை செய்யலாம்.

ஒவ்வொரு முறை த்யானப் பயிற்சி முடித்த பின்னும் சுமார் 1/2 மணி நேரம் வெறுமனே படுத்திருப்பது மீண்டும் பயிற்சி செய்வதற்கு உதவும்.

உடலுக்கு எந்தவிதமான உபாதையும் தராது.

ஆகவே சைவ உணவே மிக சிறந்தது.

அசைவ உணவினை உண்பவர்கள் மெல்ல சைவ உணவிற்கு மாறுவது நல்லது.

அசைவ உணவினால் பயிற்சியில் ஈடுபடும் போது உடல் உபாதைகள் குறிப்பாக மூச்சு பிடிப்பு , தசைவலி போன்றவைகள் ஏற்படும்.

ஆனால் பயம் வேண்டாம் அதுவே சரியாகிவிடும்.

சைவ உணவில் இந்த தொல்லைகள் உருவாகாது.

மிக எளிய இந்த பயிற்சியை யார் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.

கீழே விரிப்பு ஏதேனும் (வெண்மையான துணி) விரித்துக் கொள்ளுங்கள்.

கீழே அமர முடியாதவர்கள் நாற்காலியில் அமர்ந்து கொள்ளுங்கள் , கால்களின் பாதங்களை , இடதுகாலின் பாதத்தின் மேல் வலதுகால் பாதம் இருக்குமாறு அமருங்கள்.

நாற்காலியில் அமர்பவர்கள் கால்களை மடித்து மேலே அமரக்கூடாது.

முதுகினை வளைக்காமல் நேராக இருக்குமாறு அமருங்கள் .

முன் அனுபவம் உள்ளவர்கள் சின்முத்திரையை பிரயோகிக்கலாம்.

பாதணித்துவ உழவர் ஆட்சி

இலங்கை

இரத்த யுத்தங்களை – பூமியினில்
சத்த சாகசமாய்
நொய்து செய்து
சொத்தில்லாமலே செத்து மடிகிறான்
நர்த்தன விவசாயி !!

★ ★ ★

சேற்றினில் செருப்பாய்த் தோய்ந்தும்
உடல் பிரியா ஆவியோடு
ஒரு வாய் சோற்றுக்காய்
இக்காலும் கொட்டாவியோடு
அலைகிறான் அப்பாவி!!

★ ★ ★

ஆங்கிலேயனின் காலணித்துவம்
மட்டமாகிறது
முதலாளிகளின்
பாதணித்துவத்தின் கீழ் !!!

★ ★ ★

தொழிலாளி ஒருத்தனின்
வியர்வைத் துளிகள்
சொல்லலும் தத்துவத்தை தந்ததா
அரிஸ்டோட்டிலின் புத்தகம்???

★ ★ ★

முதலாளி ஒருத்தனின்
சால்வைத் துண்டு
துடைத்திருக்குமா – தொழிலாளி
ஒருத்தனின் வியர்வைத் துளிகளின்

சந்தன நாற்றத்தை???

★ ★ ★

காலையின்றி மாலையின்றி
காளையோடு வேலையின்றி
மோதி விளையாடும் – ஊழர்
கூட்டம் ஒருபுறம்

★ ★ ★

இவன் பசி
அவன் பசி
எவன் பசியாற்றவும்
ஒட்டத்தோடும் வாட்டத்தோடும்
காளை கட்டி
ஏரிழுத்து பூமியோடு புரட்சித்து
பூவுலகுக்கு புண்ணியம் சேர்க்கும்
உழவர் கூட்டம் மறுபுறம்.

★ ★ ★

சுதை ருசித்து
மது குசித்து
எருது தின்று
விருது என்று
மானிடப் புகழ்ச்சிக்காய்
போர்த்தப்படும் பொன்னாடைக்கு
மறு ஆடை மாற்ற ஆடையின்றி
எருதோடு விருது பெறும்
உழவனின் கோவணத்துக்கு
ஈடாமோ ?

★ ★ ★

அந்தப்
பொன் ஆடையும் பெண் வாடையும்!!
எருதிறைச்சியும் விருதுப் புகழ்ச்சியும்!!

இவையெல்லாம்
இவன் கோவணக் கிழிசல்களின்
அழகுணர்ச்சியைக் கெடுக்கிறதே !!

★ ★ ★

சட்ட யாப்புகளுக்கு ஆப்பிறுக்கி
விவசாய விடியலின் தடயமாய்
அரியாசன ஆட்சியில்
தொழிலாளியின் மோட்சம்
விமோசனம் பெற
வழி வகு இறைவா !!!

★ ★ ★

கேள்வி கேள்வி

கல்யாணி கண்ணன்

மாமா இதோட பேரு என்ன?

எதோடதுடா

இதோ .....இந்த மரம்

காதலர்கள் உருவாக்கிய இதயத்தில் மெல்லிய நரம்புகள் தெரிவதுபோல் இலைகளையுடைய அந்த மரத்தை பார்த்தவனுக்கு அதன் பெயர் தெரியவில்லை. வேறு என்ன செய்வது எந்தவித தயக்கமின்றி உண்மையை ஒத்துக்கொண்டான். அவனும் அதை பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவன் கவனம் எல்லாம் சட்டென்று பூங்காவில் இருந்த ஊஞ்சல் மேல் சென்றது.

மாமா வா ஊஞ்சல் விளையாடலாம்

சரி வாடா போகலாம் என்று பதில் சொல்வதற்குள் ஊஞ்சல் மேல் அமர்ந்தான்.

தள்ளிவிடு..... தள்ளிவிட்டு.....

இந்தமுறையாவது வானத்தை தொடவேண்டும் என்பதுபோல ஒவ்வொருமுறையும் மேலே செல்லும்பொழுதும் கால்களை தன்னால் முயன்றவரை தூக்கினான். ஒவ்வொரு முறையும் அவனது முககழிப்பு மாறுவது அவனக்கு சிரிப்பாய்விருந்தது. கொஞ்சநேரம் சென்றவுடனேயே அவன் கவனம் கயிறு ஏற்றம் மேல் சென்றது. இன்னும் சற்றுநேரத்தில் அவையெல்லாம் மறைந்துவிடபோவதுபோல.

நிறுத்து நிறுத்து என்று அவசர அவசரமாக ஊஞ்சலை நிறுத்த செய்து கயிறு ஏற தொடங்கியவன் நான்கு அடுக்குகொண்ட அதில் இரண்டாம் அடுக்கே போதும் என அங்கேயே நின்றுவிட்டான். அடுத்த ரெண்டு அடுக்கு ஏறி அடுத்தபக்கம் போக விருப்பமில்லைபோலும். கயிறை பிடித்தவாரே மாமா இது பேரு என்ன என்றான்.

ராணுவ அதிகாரியின் தோரணையில். நெறுக்கமாகவும் சிறியதாகவும் இலைகளையுடைய விட்டமின் டி நிறைந்த கனிகளை தரக்கூடிய அந்த மரத்தின் பெயரும் தெரியவில்லை. ஆனால் முன்பு போல் இல்லாமல் சற்று நேரம் யோசித்துவிட்டு ஞாபகம் வந்தவன் போலும் ஆனால் சற்று நேரம் முன்புதான் மறந்தவன்போலும் சமாளித்தான். அவன் அதை கேட்டுக்கொண்டே கயிறைவிட்டு இறங்கி அடுத்த விளையாட்டை நோக்கி ஓடினான்.

விளையாட்டு பொருட்கள் அனைத்தையும் செவ்வகவடிவ பூங்காவின் அனைத்து பக்கங்களிலும் வைத்தது அவன் மாமாவிற்கு சற்று எரிச்சலை ஏற்படுத்தியது. இப்பொழுதுதான் பலவருடம் கழித்து தன்வீட்டுக்கு அருகில் இருக்கும் பூங்காவிற்கு இரண்டாவது முறையாக வருகிறான்.

அவன் பொழுதுபோக்கிற்கு நகரின் பல இடங்களில் திரையரங்கமும், காப்பி கடைகளும், வணிக வளாகமும் இருந்தது. எப்பொழுதும் குறையபோகாத தொப்பையை குறைப்பதற்காக பல பேரும், பேசியிரிக்க சிலபேரும் என மாலைவேலையில் மட்டுமே அந்த பூங்கா

பயன்படுத்தப்பட்டது.

பூங்கா குடியிருப்புகள் அதிகம் உள்ள ஏரியாவில் இருப்பதால் காதலர்கள் என கூறிகொள்பவர்களின் தொல்லையில்லை. சந்தையில் வந்த புதுவித ஸ்மார்ட்போன் பற்றி பேசிகொண்டிருந்தவனை நீண்ட நேரத்திற்கு பிறகு மீண்டும் அதே கேள்வி அவனைதாக்கியது.

இந்த மரத்தோட பேரு என்ன ?

..ம்ம்... மரம் ஏன்டா படுத்துற போடா போயி விளையாடுறா. அவனும் ஒவ்வொருமுறையும் அனிச்சையால் போல மரத்தை பார்த்ததும் பெயர் கேட்க ஆரம்பித்தான். இப்பொழுது ஐந்தாவது முறையாக தன்னை தாக்கும் அந்த கேள்வி அவனை எரிச்சலடைய செய்தது.

நீண்ட நேர நடையும் கூடதான். அருகில் இருந்த மரஇருக்கையில் சற்று அமர்ந்து ஆசவாசபடுத்தி கொண்டவன் இடையில் ஒரு மரத்திற்கு வேறு பெயர் கூறியதை நினைவுபடுத்திக்கொண்டே தான் பெயர் தெரியாது என்று சொன்ன அந்த மரங்கள் அனைத்தையும் சற்று நிதானத்துடன் கவனித்தான். தன் பெயர்கூட தெரியாத அவனை அந்த மரங்கள் அலட்சியப்படுத்துவதுபோல தோன்றியது. அவனுக்கு அவைகளின் ஒவ்வொரு அசையும் அவனைபார்த்த ஏலனசிரிப்பாகவே தோன்றியது.

ஒவ்வொரு மரத்தின் வித்தியாசம் அவனுக்கு புரிய ஆரம்பித்தது. கூர்மையான அந்த இலைகள் போர்வீரனை நோக்கிவரும் ஆயுதம் போல் அவனை நோக்கி காற்றில் நடனம் ஆடியபடியே வந்துகொண்டிருந்ததும் அவைகளின் மெளனமும் அவனை குற்றவுணர்ச்சி கொள்ளசெய்தது. அந்த பூக்களின் வாசம் அவனை எதோசெய்தது. அவ்வளவு பெரிய பூங்காவில் தனக்கு பெயர் தெரிந்த மரம் எதாவது இருக்காதா என்று தேட ஆரம்பித்தான். பெயர் தெரியாத மரத்தின் மரஇருக்கையில் இருந்து எழுந்து வேகமாக நடந்தான்.

மாமா மாமா இரு நானும் வரேன்

மரத்தோட பெயர்தானே தெரியாது என்று ஆறுதல்பட்டுக்கொண்டே தனக்கு தெரிந்தவை அனைத்தையும் சில நிமிடங்களில் நினைவுபடுத்திக்கொண்டவன்.

புன்சிரிப்புடன் தன் நடையை சற்று தளர்த்திக்கொண்டான்.

அவன் சிரிப்புக்கு காரணம் இருந்தது.....

சற்றுதுரம் தள்ளி இருந்த அந்த மரத்தின் பெயர் அவனுக்கு தெரியும்.

கசப்பு தன்மையுடைய அந்த இலையும் அதன் பழங்களும் அவ்வளவு பரிச்சயம்மில்லை என்றாலும் அதன் பெயர் அவனுக்கு தெரியும். மரத்தை நெறுங்க நெறுங்க அவனேயே பார்த்தான்.

தேர்வில் தனக்கு தெரிந்த ஒரே ஒரு கேள்வி வினாதாளில் கடைசியாக இருப்பதை பார்த்தவன்போல. ஆனால் அவனோ சற்றும் சனலமற்று அதை கடந்துபோனான். குழந்தைகளுக்கு மட்டுமே அது சாத்தியம் போல.

அவனும் குழந்தையை போல ஏமாந்து போனான்.

மரத்தின் பெயர்கூட தெரியாத தன் மாமாவிடம் கேட்பதற்கு அவனிடம் கேள்விகள் ஒன்றுமில்லை போலும்.

"மின் இதழை படித்து இரசித்தமைக்கு நன்றிகள்"

தங்கள் பதிவுகள் மின் இதழை சிறப்பிக்க வேண்டுமா?

தங்கள் பதிவுகளும் மின் இதழில் பங்கு பெற்று சிறப்பிக்க நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

1. தளத்தில் சிறப்புப்பதிவாக தெரிவு செய்யப்படும் படி சிறந்த கருத்தை வைத்து பதிவுகளை எழுதுங்கள்
2. அதிக புள்ளிகள் பெற்று முதல் இருபது பதிவுகளுக்குள் தங்கள் பதிவுகள் வருமாறு சிறந்த கருத்துகள் கொண்ட பதிவு செய்யுங்கள்.
3. வேறு இடங்களில் பதியப்படாத பதிவுகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்.

மீண்டும் வழக்கம் போல அடுத்த மின் இதழில் சந்திப்போம்.

இதழையும் தமிழ் நண்பர்களையும் பற்றிய தங்கள் மேலான கருத்துகளை தயவு செய்து info@tamilnanbargal.com என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

நன்றிகள்
தமிழ் நண்பர்கள்
tamilnanbargal.com

இதழ் சம்பந்தமான
பரிந்துரைகளுக்கோ அல்லது
விளம்பரங்களுக்கோ
info@tamilnanbargal.com என்ற
முகவரிக்கு அஞ்சல் செய்யவும்.

இம்மின் இதழை பதிவுகள்
எழுதி சிறப்பித்த அனைத்து
நண்பர்களுக்கும் எங்கள்
நன்றி நன்றி நன்றி!

tamilnanbargal.com

© காப்புரிமை தமிழ் நண்பர்கள், பதிவுகள் அந்தந்த பதிவு
எழுத்தாளர்களுக்கே உரிமையானவை.